

ב ע ה " י

ס פ ר

וּמְלָכֹת תַּחֲפֵךְ לִמְינּוֹת

(סוטה מט)

מִבְטָח בְּהַלְכָה

כְּעַנֵּין הַשְׁתְּתִפוֹת בְּבִचְוֹרָה לְבִ�ְוֹרוֹת הַכְּנֶסֶת –
כְּנֶסֶת הַמִּינִים לְהַנְּהָגָת הַמִּדְיָנָה

נָעָרָך וּנְסָדָר עַי
הַרְהָ"צ עַמְרָם בֶּרֶשְׁתִּי בְּלוֹויָא זָצָק"ל
פָּעַיָּה"ק יְרוּשָׁלָם תּוֹכְבָ"א
תְּשִׁירֵי תְּשָׁוָל

וְעַתָּה יְרוּאָל מְחַדֵּש עַי הַוֹּצָאת סְפָרִים
"חֻוּמָת יְרוּשָׁלָם"
מוֹسְדּוֹת תּוֹרָה וִירָאָה
בָּעַיָּה"ק יְרוּשָׁלָם תּוֹכְבָ"א
אָדָר תְּשִׁסְ"ז

ניתן להשיג את הקונטראס
ישיבת תורה ויראה
בעל החנניה וו ירושלים
כולל יראי השם
אצל הר"ר אהרן שלמה הלוי קאצינעלבויגען שליט"א

tocן העניינים

א. אקדמיות מילין

ב. פתיחה

ג. מבט בהלכה

א. בחירות הכנסת המינויים להנהגת המדינה כמו שהוא לפי מובנה הפשט של ערכיו. היא הכרזות והתקומות מרד נגר ממ"ה הקב"ה בשם ישראל.

ב. המינויו הוא הרובה יותר חמור מעבודת כוכבים ומדורף.

ג. גדר המינויו הוא שביק היתרא ואכיל איסורה.

ד. המין הנהו כומר לעבודת כוכבים ויצא מכלל אחיך - מכלל ישראל.

ה. אין מקבליו אותו בתשובה.

ו. מין ישראל חמור מפומר לעבודת כוכבים שהמין אדוק בה וכל מחשובתו לה (רש"י חולין י"ג ע"ב).

ח. העשי' ביד רמה זהוי עבודה כוכבים. כפירה. גדורף.

ט. כיון שיצא מכלל ישראל הרי הוא בן נח שבעברו על שבע מצות הנהו מהמורידין ולא מעליין, וגם דינו כמין בן נח שהוא מורידין.

י. קבוע שהוא מין זוקק עדים.

יא. אבל אחרי הבהיר שהוא מין אינו זוקק לא לעדים ולא להתראה ולא לדיניהם.

יב. הלכה פסוכה בשו"ע, כי הלומד דבר אחד אפילו דברי תורה מהכופר בעיקר חייב מיתה.

יג. הסבר על הלכה זו, ועל ההלכה ששחיתת מין לעבודת כוכבים, ומחשבת מין לעבודת כוכבים ועל התוספתא : שכל המכבד רשע הרי זה כעובד עבודה כוכבים.

יד. גם הסברא מחייבת דהעשה' ביד רמה גרוועה מעבודת כוכבים.

טו. המון המדרגות שהמינים גרוועה מעבודת כוכבים.

טו. המין הוא משדין ולילין.

יז. המשתתפים בבחירה זו בכיוונה זה הנם מינים ואפיקורסים. ופעולה ההשתתפות היא עשי' ביד רמה. מינותה שהיא עבודה כוכבים וגורעה בהמון מדרגות מעבודת כוכבים.

יח. יסוד הנהגה והשפט בישראל.

יט. ההתקדמות לבחירת הנהגה כזו על ישראל היא הפיכת כל קורתה הנהגה והשפט בישראל על פי עקרות כל התורה והשמדת כל ישראל רח"ל.

ו

ד. פרטי האיסור הנמצאים בהשתתפות בבחירה זו אפילו אם נעשית מתוך כוונות אחרות.

א. בטל כל מלחאת ומלחמת היהדות נגד כל כפירה הציונית והשלטות המורدة על המדינה וمسע השמד שלהם על כל ישראל רח"ל.

ב. בטל מצות אבוד עבודה כוכבים ומשמשי.

ג. כריתות ברית עם מינים, להשאים במינות מתוך הסכמה.

ד. שלילת המחה נגד תעלוליהם. לעקירות הדת והשמדת עם ישראל.

ה. התחברות לדרעים.

ו. איסור בחירות נשים.

ז. איסור חניפה.

ח. חוקי המינים.

ט. איסור מראית העין דעת' ז' ומינות.

י. איסור הודאה בע"ז.

יא. עבודהיה בך.

ה. אם פרטי האיסורים שהזכירנו נדחים מפני הטענה של
"מדינה שאני"

א. האיסור של התחרבות לרשעים, אם ניתן להדחות.

ב. האיסור של בחירת נשים, אם ניתן להדחות.

ג. האיסור של חניפה, אם ניתן להדחות.

ד. האיסור של חוקי המינים, אם ניתן להדחות.

ה. האיסור של מראית העין דעתן ומינות, אם ניתן להדחות.

ו. עבודה בך. היא עבודה לכוכבים ממש, שאינה נדחת נגד שום דבר שבעולם.

ז. עצם ההשתתפות בבחירה היא פעלת מרد, הגורעה בהמון
מדרגות מעבודה לכוכבים.

ח. אפילו לפי טענתם היא בבחינת עבודה היום ולמחר בטלוה.
שהוא חייב.

אקדמות מילין

רמב"ם בס' מורה נבוכים חלק שלishi פרק אחד וארבעים מובא בתשובה הרשב"א תשובה תי"ז, וזו ל':
 וכן אני אומר בעדת מישראל שודו לעבור על איזו מצוה שתהי' ועשו אותה ביד רמה יהרגו כולם וראייה לדבר עניין בני גד ובני ראותן שלא בהם ויאמר כל העדה לעולות עליהם לצבא ואח"כ באר להם בשעת התראה שהם כבר כפרו בהסכימים על העבירה היה וcpfro בתורה יכולה והוא אמרם להם לשוב היום מהחרי ד' והשיבו הם גם כן אם במרד וגוי עכ"ל.

הנכון והਮובן לכל בן דעת פשוט: כי העניין של השתפות בבחירה לבחירת ה"כנסת" להנחת המדינה בשם "ישראל" אינו זוקק לבאים והוכחות כלל.

כי הוא אספסוף של המוני אזרחי המדינה, בפניית עורף לד' ולתוהה"ק, מסדרים הם להם בחירה להקים להם על המדינה הנאה חפשית מתורה ואמונה רח"ל.

זה יינו תקומה קופרים ומורדים בד' ובתורתו מקימים להם הנחת מרד נגד הקב"ה ותורתו.

זה פשוט לכל בן דעת שככל המתכלל בין מורדים בהשתפותו ביניהם לבחירת הנחת המרד, שהנהו מרד.

כיסיות זו שהמציא בזמןנו היצה"ר שהכתב מכנהו: מלך זקן וכסיל, שרבות יהודים ישתחפו בבחירה זו ולמען הכנסת עי"ז אחדים מהם בתוך הנחת המרד בכונה שהם יהיו המייצגים של יהודים אלה בתוך הנחת המרד ועי"ז יעדמו על זכויותיהם של יהודים אלה להציגם לקיימים ולחזקם.

המצאה כסילית כזאת שנאמני מלך יתכללו בין המורדים במלך להיות בין המערדים יחד אתם את הנהגת המרד נגד מכם, למען הצל והשג עי"ז מאת הנהגת המרד קיום והחזקת לנאמני המלך, המצאה כזאת יכולה להמציאה רק אותו: מלך ז肯 וג'ו. למען לכד ברשותו גם רכבות יהודים מהשרירות בנאמנותם לה' ולתוורתו שגם הם ילכדו במרד נגד הקב"ה ותורתו.

כי דבר זה יודע כל בן דעת פשוט בעולם שכל המתכלל בין מורדים, או משחף פועלה עם מורדים, שהנהו מורד.

דבר כזה שנאמן מלך יכול עצמו על ימים אחדים בין המורדים במלך, למען הצל בזה את המלך ומלוותו, מצינו בחושי הארכי שלשלחו דוד להמחנה של אבשלום לסלול על ידו עצת אחיתופל.

וכן מצינו פועלה כעין זו אצל יעל אשת חבר הקני שחכמינו ז"ל אומרים על זה: גدولה עבירה לשמה.

כזאת יכולים לראות גם במלכותה דארועא שיחיד או יחידים מדינה אחת יתחפשו ויכנסו למדינה אחרת שונאה מדינתם להעמיד שם פנים כאחד מהמדינה למען רgel אותה או למטרה דומה זהה.

פעולה כזו מקורה הנקון נעשית על ידי כזה שנאמנותו ואהבתו למלך ומלוותו הוא עד כדי למסורת חיו עבورو, גם שנאותו לשונאי המלך היא תכליתית לא תכבה ולא חשונה, וכיידוע כי רק אחד מרבי רכבות מסוגלים למלאה כזו לעבור לשני אדונים מתוך מסירות ונאמנות מתקימת.

אבל שנאמני המלך לרביבותיהם יתכללו בין המורדים בו עד כדי להיות מהבוחרים בהנהגת המרד נגד מכם בחשבונותיהם ימצאו בין המורדים והנהגים, ופניהם לטובת המלך ומלוותו, דבר מוזר כזה עוד לא הי' וגם לא יהיה לעולמים, בפרט כי רכבות אלה הם כמעט כל שארית העם שנשארו עם המלך, ואם

גם הם משתחפים בין המורדים מודים בהם ומתקלים ביניהם ובנהוגם הנהוגם המרד נגד מכם. מי הם העם הנשאר עם המלך שמלוותו חלה וקיימת עליהם.

רק אותו המלך הוזקן הנ"ל הוא אשר יכול להביא יהודים לכיסילות וטפשות כזו, להכחילים בפעולה מרד נגד הקב"ה דהיינו פעלות מינות הגroupה מעובדת כוכבים.

ואפלו אם מציאות מזורה כזו היהה יכולה להלום פעם בעולם, ואפלו מעשאו של חושי הארץ כשהיא עושה זאת מתוך חשבונו העצמי למען הצל את המלך דוד ומלכותו, היהת מותרת לו לבא לפני אבשלום המורד במלך דוד, וכך: (שמעאל ב' ט"ז) וכי כאשר בא חושי הארץ רעה דוד אל אבשלום ויאמר חושי אל אבשלום יחי המלך יחי המלך, למען מחר או אחריו ימים יוכל על ידי זה לסלול את עצתו הנכונה.

כי לכבודו של מלך בשר ודם מותר לעשות דבר כזה לעשות פעלות מרד נגדו היום למען הפל את שונאו לפני מחר.

אבל לא כן כלפי כבודו של הקב"ה שאפלו אם יבוא נביא כאלי' ויאמר לעשות עבודה לכוכבים היום ובטלוה למחר, הרוי זה נביא השקר ודינו בחקן.

וכל שכן פעלות מרד הגroupה מעובדת כוכבים שאין מציאות שתהיה מותרת פעלות מרד נגד הקב"ה כזו להשתתף בין המורדים בו. לבחור ייחד אתם הנהגת מרד נגדו, בחשבונות של מחר הצלות וטובות לנאמני המלך. ולא הי נחוץ כלל להכנס לספר ולפרט אלא משום אולי נמצאים כאלה אשר רק מתוך ספור ופרט יתעוררו להבין את האמת והנכון לזאת גשנו לזה.

פְּתִיחָה

בידוע השתלטו על היישוב בארץנו, הציונים הכהופרים, יחד עם זה השתלטו על השם "ישראל" שמו הכללי של עם ישראל, והכתרו בשם ישראל זה את השתלטותם על המדינה, ואת היסוד להשתלטותם הניהו, כי אין לעם ישראל לא תורה ולא אמונה, אלא לאומיות, דימוקרטיע.

על יסוד כפירותם ומרידתם זו בד' ובתורתו, מסדרים הם בכל איזה שנים בחירה להנהגת השתלטותם על המדינה המכנים אותה "כנסת" כנסת המינים להנהגת המדינה. בבחירה זו משתתפים הם ונשייהם נעריהם ונעורותיהם הפורקי עול והמחללים כל קודש הכהופרים והמורדים, על יסוד הcpfירה והמרידה בה' ובתורתו, ובוחדים מתוכם הנהגה קופרת ומורדת בה' ובתורתו, מחרפת ומגדפת מיסתה ומידחה ומעבירה על דת בכיוון להميد את כל ישראל לגוי קופר ומופקר כהגראעים שבאותה רח"ל.

כלומר: מינים ואפיקורסים מישראל מתלדים ובוחרים מתוכם הנהגת מרد נגד הקב"ה ותורתו הקדושה בשם ישראל, וمسע שמד על כל שארית פליטה בית ישראל הה' ישמרנו.

ובידוע הוציאה "אגודת ישראל" כמעט את כל הרובנים וכל האדמוריים וככל ראשי היישובות, שיצאו ראשונה ב"חוב קדוש", אחרי כן עזבו את החוב קדוש, ויוצאים רק בציוי של מצוי: כי מצוי רבה וגדרלה על אנשים ונשים להשתתף יחד עם כופרים ומורדים אלה בבחירה הנהגתם על המדינה "כנסת" המינים, למרות שלטודם הוא cpfירה ומרידה בה' ובתורתו. להתכלל בתוך קופרים ומורדים פרוצים ופרוצות אלה, יחד אתם, ובתוכם, לבחור את "כנסת" המינים, הנהגת השתלטותם על המדינה, הנהגת המרד נגד ד' ותורתו הקדושה בשם ישראל.

בגנוד לכל התורה והמסורת, בוגר ליסודות היהדות המקובלים משנות דור ודור, עמודי התוך של היהדות להחזקת קיומה, בוגר להאstor הגורא של תחברות לרשיים, בוגר להאstor החמור והגדר שגדרו וגזרו ראשונים כמלאים שלא להשתתף בחירה שאנשים ונשים משתתפים בה, שזויה פרצה נוראה בגדרי הצניעות של בנות ישראל, ורבותינו קראו

על זה "פורץ גדר ישכנו נחש", בנגדו לההוראה שהורו כל גודלי ישראל מבארץ ומכחוץ לארץ בעת הבחירה של "עוד הלאומי" הציוני: כי צבור מישראל הבוחר הנגשה מתוכו שאינה מכרת בסמכות התורה, הרי זאת "הרמת יד בתורה" וכל אחד מחויב להוציא את עצמו מחברתם.

בנוגוד לכל הויתה של "אגודת ישראל" זו עצמה, שכל המטרה של מענה נתיסדה "אגודת ישראל" זו هي ללחום נגד הכפירה הציונית, ועתה נחפה כקשת רמי' להיות חטיבה אחת עם הציונים ומדיניהם.

טענה של "אגודת ישראל" על זה שסירה מדרך היהדות הכבושה והסלולה עד עתה ומכל יסודה ומהותה, היא: "מדינה שאני" טענה פורחת באוויר בלי כל פרושים ובאורים...

ולמרות שמן הגה"ק רשבכה"ג וمرا דארעא דישראל שליט"א בספריו הק' ויואל משה יצא באור רוחב להלכה המבאר את איסור החמור והנורא שבהתחרות בבחירה אלו, לא מצאה "אגודת ישראל" זו ולא אחד מגודלי התורה שלה, אפילו להшиб תשובה בדרכה של תורה נגד זה, אלא בלי התחשב, ממשיכה אגודת ישראל זו יחד עם כל גודלי' והמוניים הנמשכים אחריהם, את דרכה, לפורץ גדרי עולם שגדרו ראשונים כמלאים, ולהרים יד בתורה, וכן מחללים בתוך המון כופר ומוריד זה ומשתפים בבחירה "כנסת" המינים הנהגת השתלטו על המדינה, הנהגת המרד נגד הקב"ה ותורתו הק' בשם ישראל, כאילו hei הדבר פשוט וכורור יותר מכביותה בכוחה, שלמותם להם אפילו להתוכה אודות זה.

הטענה העיקרית שאומה משמעיים מתחוץ הטענה של "מדינה-שאני" הוא טענת: הצללה, פירושה של טענת הצללה זו, היא כלווד: לו לא היו היהודים השומרים תורה ומצוות משתפים את עצם בבחירה ה"כנסת" המינים הנהיגת השתלטו על הארץ עלי המדינה, היו כל חברי כנסת מינים זה מינים ואפיקורסים בלבד, היו קופים את כל תושבי המדינה לעבר על הדת, לא כן כאשר יהודים שומרו תורה ומצוין כן משתפים בבחירה, מכניםים הם בתוך המאה ועשירים חבריו "כנסת" המינים ארבעה חברים משליהם ארבעה אלה הם הנם עוגן הצללה, לפי טענתם כל שאירת פליטה של תורה ויהודوت שעוז נמצאת במדינה הוא בכוחם של ארבעה אלה.

בשעה שכל בן דעתו רואה: כי טענה זו היא שקר וכזוב, לא הייתה ולא נבראה, לא דוברים ולא יער, ארבעה בתוך מאה ועשרים חברים "כנסת" המינים, הנם כמובן, לא היו יכולים להציג ולעשות מאותם אפילו אם היו רוצחים, בפרט כי גם איןם רוצחים, וגם אין להם כל עניין זהה, שעות יום של ארבעה אלה לא מספיק להם, עבור ליתן בהם את השירות הדורשה מהם, ל"כנסת" מינים זו, להראות את נאמנותם המלאה להציונים, כי ציונים נכונים ונאמנים הם, וגם לאחוו את עיני הצבא בוחרים בהם שפועלים עבורים במסירות נפש, מפעם לפעם להשמי איזה מהאה על דא ועל הא, שלא מאריכה זמן על שלחן "כנסת" מינים זו, ותיקף נשכחת לסל הזבל, אחרי איזה תשוכות של לעג חרוף וגרוף, שבזה באים גברים אלה על סיפוקם, ובזה מסתיימת המחהה שלהם.

ואחריו כל זאת מתי יעשו ארבעה אלה לביהם بما שנדרך בידיהם ממשירות נפשם זו, מהכסא והכבוד הכספי והרכוש, אפשר שככל שעות יום לא מספיקים לכלכל רק את זה. שאלו לארבעה אלה, באיזה מחלוקת מענני המדינה שמם פניהם או אפילו את עיניהם להבית שם בקשר להטבת או הגנת מצב היהדות שם, בלבד בענן החנוך העצמאי להשתגת תקציבו מיד מיסיתים ומדיחים אלה וכו'.

אotto חלק היהדות שעוד נמצא במדינה שעוד לא הגיעו משלטי המדינה אליו לעקו, הוא: מפני שראים שעוד לא הגיעו לשיעור עיכול. למרות שאגדות ישראל זו עוזרת בכל כוחותיה למיסיתים ומדיחים אלה לאפשר להם את עולם, להשפייע שגם מפעלי היהדות שהם בגבול יהדות זו גם הם יתחלו לקלע הענקות ותקציבים מוקפות מיסיתים ומדיחים מעברי על דת אלה, אבל עוד ינסם יהודים מחוץ להם, אשר לא נותנים את שארית פליטת היהדות, להחמיר גם הם להציונים הקופרים משלטי המדינה אורבי נפשם.

اردבא: היהדות הנאמנה רואה כי אגדות ישראל זו, בזה שסורה מן הדרך, בגדה ביהדות הנאמנה, מעלה בשילוחתה, תפקידה, והמטרה, שלמענה נתפסה, להודות בזכיותם ומדינתם, להתכלל בהמון כופר ומוריך, הבוחר הנהגת השולטותו על המדינה על יסודות הכפירה והMRIידה בה' ובטורתו, להשתחרר אותו יחד בכחירות והעמדת הנהגתו זו, הנהגת המרד בד' ובתורתו, בשם ישראל, לשים את כסאותיהם בתוך הנהגת מרד זו להיות חלק ממוני ושותפים בכל מעלו.

לא מצלים הם בזה את היהדות אלא אדרבא עוכרים הם בזה את היהדות. הם המmittים את האסון על כלל ישראל, הם, שמערכבים את כל שרירות היהדות גם את היהודים השומרים תורה ומצו' בתוך קלחת הציונים ומדינתם, הם אשר עשו את היהדות, פרוץ להשפעות המרעהלה של ציוניים קופרים מיסיתים ומדיחים מעבורי על דת אלה, הם, הגורמים שרבבות נפשות ישראל נופלים בשחת רשתם של ציוניים קופרים מיסיתים ומדיחים מעבורי על דת אלה ומדינתם, בחשבם על התערבותה של אגדת ישראל וארבעה אלה שללה הנמצאים בתוך "כנסת" מיניהם זו, שלא מיתחו של דבר לא מושיעים ולא מצלים - כי אחות להם בבית המלך, הם, המכימים את עם ישראל בסנוריהם, שלא יכיר את אורבי נפשו אלה, הם, המשלימים את המרד בה' ובתורתו שכופרים ומורדים אלה הכריזו אותו בשם ישראל, שהי' כללי ח"ו כלומר: שגם השומרי תורה ומצו' הם בין המורדים, ומסכימים להמרד, ואין מזווה נגד המרד הכללי זהה. שכל מהחאות בהם משמשים מפעם לפעם, לכלכל את העניין של הבוחרים בהם, הלא הם רק מהחאות לתיקון עניינים בתחום גבול זכות הדעומוקראטי שלהם, לא נגד המרד הכללי. את המרד הכללי אישרו בחתימתם על מגילת היסוד של המדינה, ומאשרים את זה עם ההשתפות שלהם בתוכם ע"י השתתפותם בבחירות וכו', כי על יסוד זה הנם משותפים בהנהגת מרד זו.

זאת היא מבטה של היהדות הנאמנה על נטיתה של אגדת ישראל מרדך מסורה, וטענת ההצלה שלה.

מבט בהלכה

ועתה רוצה אני להעיר מתוך מבט בהלכה רק על השתתפותו של כל בוחר בחירות להנחתה הכללית של כמדינה, ככלומר: לבחרת "כנסת" המינים להנחתה המדינית, רק מתוך נקודה זו שיש בעצם פעולה זו משומם הרמת יד ביד' ובתורתו, (לא על עניין שיש בהנה מזומנים הודאה בכללות הכפירה הציונית והמדינה, לא על עניין העבירה על השבועות, ולא על יסוד הנבחנים הנכנסים בביית המינים והנמש חלק מהנחתה זו המורצת ביד' ובתורתו ומצעתה מסע שמד על כל היישוב בארץנו הק' ועל כל יהודי העולם רח"ל) וכו'.

ה גם שיטודם של העניים בחילוק הגדול נמצאים כבר בספרו של הדרוג"ק מרן שליט"א "ויאול משה" נטפלתי בಗל חומר המצביע לסדר בזה דברים לפי טעם שליל אולי ימצאו כאלה שעלה ידי המצוות והחזקור ההסדר שליל זה להם להבין את חלק זה יותר ויהי זה שקרי.

אפשרו אם נעלים עין לרגע מכל השקර והבדותא שיש בטענת הצלחה זו שלא hei ולא נבראה ונניח לרגע כאילו יש נכוונות בטענת הצלחה זו.

מה אומר המבט בהלכה אם מותר להשתתף בבחירה זו הבוחרת את "כנסת" המינים להנחתה המדינית.

עלינו למן זאת לברור:

א) מה היא בחירה זו לפי מוכנה הפשוט של עורכיה, ומה דין של המשתתפים בה מתוך מוכנה הפשוט זה.

ב) פרטאי איסור הנמצאים בפועלות השתתפות בבחירה זו אפשרו אם נעשית מתוך כוונות אחרות, או כוונה להשיג על ידי זה הצלות ליהודים.

ג) לפי זה להבחן אם טענת הצלחה אפשרו אם הייתה נכוונה אם הייתה מספיקה להתריר את השתתפות בבחירה זו.

מה היא הבחירה לפי מוכנה הפשוט של עורכיה

הציונים הkopferim בהשתלטם על המדינה כלומר: על היישוב בארץנו הקדושה, ולכונתה בnom "ישראל" שמו הכללי של עם ישראל,

מצאו להניח את היסוד: כי אין לעם ישראל והנגתו הכללית לא תורה ולא אמונה, התורה והאמונה היא קניין הפרט קנים של היחידים בודדים הרוצים בה, עפרא לפומייהו. עם ישראל הוא עם לאומי, עם דימאקרטיא, מתנסאים: כי לפי הדימאקרטיה סובלים הם גם את היהודים שבחייהם הפרטיים ורוצים הם להיות שומרי תורה ומצו', כਮובן באופן שלא פוגעים בההנאה הכללית, וגם נכנעים מפני, כאשר צוחה להם מחולל הצינות שרי': שלא יתנו את הדת להתערב בהתנהגה. את הדת יחזיקו בbatis הכנסת כמו שמחזיקים את הצבא במלחמות, עפרא לפומי', זאת הוא להתנשות, אבל למעשה מתקים בהם בעזה'ר: וכל זה אינו שווה לי בכל עת וכור' מרדכי היהודי יושב בשער המלך, כל עוד שישנו זכר של יהודי שומר תורה ומצו' בעולם, חייהם של הציונים הכהנים משלטי המדינה אין חיים, כאשר רואים בעזה'ר כי יש להם מסירות נשע על כל נפש היהודי יחידי להשמידה לכפייה מינות והפרקות רח'ל, ואשר רואים כי כל משאת נפשם היא רק מה יותר לעקור את התורה הדת והאמונה, ומה יותר ל�rou את המונחים ולעשות עולם של הפקר רח'ל. על יסוד זה משתתפים כל אזרחי מדינת ישראל זו זכרים ונקבות קופרים ומחלי שבת בפרהס'י וכור' ובוחרים מתוכם חברה של מאה ועשרים המכונה "כנסת" להנחת המדינה. על יסוד "כנסת" זו, המאה ועשרים אלה, הם יהיו החוקים והקובעים את חוקי המדינה ומנהיגים את כל ענייני, הצבעת טיב חברי "כנסת" זו תהא המכירה, מחלוקת, וקובעת כל נידון, באופן חופשי מכל סמכות של דת תורה ואמונה עליהם.

בחירה זו: שככל סדרה הוא בפניה עורף לתורה ובמטרה מההכנית נגד התורה, לבחור הנגגה על יסוד הכפייה והמרידה בד' ובתורתו מנהיגים קופרים ומורדים עוקרי התורה מחרפים ומגדפים מסייעים ומדיחים מעברי על דת וכור' על היסוד שאין לעם ישראל לא תורה ולא אמונה.

בחירה זו היא הכרזת ותתקומות מרד נגד מה'ם הקב'ה, בבחירה הנגגת מרד נגד הקב'ה ותורתו הק', תחת השם ישראל שמו הכללי של עם ישראל.

מה דינם של המשתתפים בה מתוך מובנה פשוט זה.

המשתתפים בבחירה זו בכיוונה זה פשוט, לפי המובן הפשוט הנה קופרים ומורדים בד' ובתורתו מינים ואפיקורסים,

השתתפותם בבחירה זו מעידה כי זאת היא מהותם וזה הוא רצונם שיונהגו על דרך זו להיות הם וצאציהם קופרים, הכפירה והמרידה בה, ובתוrhoו היא המאחדת אותם להיות כלל כופר ומורוד, בזה הם דוגלים על ידי הנוגתם, וזהו דגולם. בוחרים בהנאה מרד נגד ה', ותוrhoו המכרצה בשם כלם את המרד במלכות שמים רח"ל.

חוمرة של עבודה כוכבים וגדיות

בידוע יש עניין של עבודה כוכבים שעיל זה כתוב הרמב"ם הלכות עבודה כוכבים פרק ב' הלכה ד' וז"ל: מצות עבודה-כוכבים כנגד כל המצאות כוון היא, שנאמר: וכי תשגו ולא תעשו את כל המצאות גוי ומפני השמואה למדנו שבעבודת כוכבים הכתוב בדבר, הא למדת שכל המודה בעבודת כוכבים כופר בכל התורה כולה, ובכל הנביאים ובכל מה שנצטו נבאים מאדם עד סוף העולם, שנאמר: מן היום אשר צוה י' והלא לדורותיכם, וכל הkopר בעבודת כוכבים מודה בכל התורה כולה ובכל הנביאים ובכל מה שנצטו נבאים מאדם עד סוף העולם, והוא עיקד כל המצאות כוון.

עוד יותר חמוץ עבודה כוכבים הוא: המגדף כדאיתא (כrichtot ז' ע"ב), ת"ר את ה' הוא מגדר, איסי בן יהודה אומר כadam האומר לחבירו גירפתה את הקערה וחיסرتה, קסביר מגדר מברך את ה', רשי": גירפתה ר' מתחלפת ב'r' הנחת את הקערה מן התבשיל וחסרתה גם את העז, קסביר מגדר היינו מברך את השם, ומלה רבה עבר, דפשט ידו בעיקר, ר' אליעזר בן עוזיר אמר כadam האומר לחבירו גירפתה את הקערה ולא חיסرتה, קסביר מגדר היינו עובד כוכבים, רשי": דלאו מילתא רבה כולי האי עכ"ל, דהינו שעבודת כוכבים לפני מגדר הוא לא דבר גדול כל כך.

ובפי הפשט גם שנייהם אלה גם העובד כוכבים וגם המגדף עודם בכלל אלה שיש להם חלק לעזה"ב כדאיתא ברמב"ם בפירוש המשניות (סנהדרין ק"י) על המשנה עשרה השבטים וכו' זוז"ל: והודיעך כשיחטא האדם ונחרג באחד המיתות שלא תחשוב שאין לו חלק, אבל יש לו חלק, (שבכל זה גם העובד כוכבים וגם המגדף) ולפיכך סמך לזה המאמר ואלו שאין להם חלק עכ"ל, וגם לא מורידין אותו כדאיתא חולין י"ג ע"ב רשי": דה' למורידין: אבל העובדי כוכבים והרוועים בהמה דקה אפילו ישראל לא מעLIN ולא מורידין.

המינות היא הרבה יותר גרוע וחמור מעבורת כוכבים וגדוף

ויש אשר הוא הרבה יותר חמור וייתר גרוע עד אין חקר, והוא המינות והאפיקורסות כדאיתא בהמשנה הנ"ל: ואלו שאין להם חלק לעולם הבא וכור' והאפיקורוס וכור' ירושלמי פאה פ"א זוזיל: תמן תנין אלה שאין להם חלק לעוה"ב וכור' והמגלה פנים בתורה וכור' זה שעובר על ד"ת בפרהסי' כגון יהוקים מלך יהודה וחבריו עכ"ל.

ובדאיתא במס' ע"ז כ"ו: תני ר' אבהו קמי' דר' יוחנן העכו"ם ורומי' בהמה דקה לא מעליין ולא מוריידין, אבל המינות והמסורת והמומרים מוריידין ולא מעליין, רשי"י ד"ה מינין, כומרים לעבודת כוכבים בין עכו"ם בין ישראלים, עכ"ל "אל אני שונה לכל אביתך אחיך לרבות את המומר ואת אמרת מוריידין, סמי מכאן מומר, ולישני לי" כאן במומר אוכל נכילות לתיאבן כאן במומר אוכל נכילות להכעיס, קסביר אוכל נכילות להכעיס מין הוא. רשי"י ד"ה לתיaben, כשהאין להםبشر אבל אין מופקר להיות איסור והיתר לפניו להניח היתר ולאכול איסור, ואם עושין כן זה להכעיס, ד"ה מין הוא; והא תני לי' רישא מינין עכ"ל, הרי כי המופקר להניח היתר ולאכול איסור מין הוא, והמין הוא כמו לעבודת כוכבים, ומוריידין ולא מעליין אותו.

תומ' שם ד"ה איזהו מין זול'; י"ל דהא דאמר שחיתת מין לעבודת כוכבים היינו בכומר לעבודת כוכבים, שהוא אדוק ביחס, אבל ישראל העובד בעבודת כוכבים אין שחיתתו כשחיתת מין ורא"י עכ"ל. חולין י"ג ע"א ר'AMI אמר הכי קתני שחיתת עובד כוכבים נבלה הא דמן לעבודת כוכבים תנינה להא דת"ר שחיתת מין לעבודת כוכבים, פיתו פת כותי יינו יין נסך, ספריו ספרי קוסמין פירותיו טבלים וכור'

רש"י ד"ה תנינה להא דת"ר שחיתת. וש"מ דהילכתא כבריתא מדמסיע לוי" דוקיא דמתניתין. ד"ה שחיתת מין. דישראל וכ"ש דעובד סובבים והא מתניתין מיהא בישראל קיימא, מדקאמר פירוטיו טבלים ובני ממזדים, ד"ה ספרין, תורה נביים וכתובים שכחbn מין, ספרי קוסמין, נביים בעל דלשם בעבודת כוכבים כתבו וכור' ע"ב רש"י ד"ה מין. זה האדוק בעבודת כוכבים ומין ישראל ממומר לעבודת כוכבים שהמין אדוק בה וכל מהשכתיו לה.

גדר המינות שביק היתרא ואכיל איסורה

הוריות י"א ע"א אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן ה"ק אכל חלב לתאבורן הרי זה מומר, להכuis הרי זה צדוקי (מיין) רשי' להכuis דאית לוי' היתרא ואכיל איסורה, הרי זה צדוקי ושחיטתו לעבודת כוכבים.

ובדאיות בפירוש המשניות להרמב"ם חולין י"ח על המשנה השוחט במגל קצר וכור' זוז'ל: והמיןאים אצל חכמים הם פריצי ישראל וכור' והם הנם שכחה הסכלות עין שכלם, והשחירו התאותות מאור נשאותם, וחלקו על הדת ועל הנביים ע"ה בסכלותם, וממצוין הנביים במא שאים יודעים בו מואה, ועוזבין הדחות ונווהgin קלות ראש, והנה זאת היא כת דואג ואחיתופל וגזי, ואליישע אחר, ודעת שהאיש שהוא מן הכת הזאת שראו אותו עובר על מצור' מצות התורה דרך קלות לא שיגענו מאותו מעשה תועלת תאורה, הוא והדומים לו אסור לאכילת משחיטתו, וכן אמרו תיר' שחיטתת מין לעבודת כוכבים פתו פת כתוי יינו יין נסך ספריו ספרי קוסמים פירוחיו טבלים ובינוי ממזרים וכור' עכ"ל.

ובדאיות ברמב"ם הלכות עבדות כוכבים פרק ב' הלכה ה' זוז'ל: וכן האפיקורסים מישראל אין כיישראל לדבר מן הדברים ואין מקבלין אותן בחשובה לעולם, שנאמר: כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים, והאפיקורסים הם התרים אחר מחשבות לבם בסכלות דברים שאמרנו לעיל הלכה ג' זוז'ל: כיצד פעמים יתרו אחר עבודתם כוכבים ופעמים יהשוב ביהودה הבורא שהוא שמא איינו, מה למלחה מה למתה מה לפנים ומה לאחרו, ופעמים בנבואה שמא היא אמת שמא אינה, ופעמים בתורה שמא היא מן השמים שמא אינה, ואני יודע המדאות שידין בהם עד שידע האמת על בוריו ונמצא יוצא לידי מינות) עד שנמצאו עוברים על גופי תורה בשאט נפש ביד רמה ואומרים שאין זה עון ואסור לספר עליהם ולהשיב עליהם תשובה כלל שנאמר: אל תקרב אל פתח ביתה, ומחשבה של אפיקורוס לעבודת כוכבים עכ"ל.

ממ' גיטין מ"ז והוא גברא דזבין נפשי' לולדאי אתה לך מי' דרכביامي אמר לוי' פירקן, אמר תנן המוכר עצמו ואת בניו לעובדי כוכבים אין פודין אותו אבל פודין את הבנים אחר מיתה איכיהם משום קלקלוא וכ"ש היכא דaicca קטלא, א"ל רבנן לר'امي האי ישראל מומר הוא דקה חזו לי' שקאכילד נבלות וטריפות אמר להו אימא לתאבורן הוא דקאכילד אמרו לי' והוא זימניין דaicca היתרא ואיסורה קמי' ושביק היתרא

ואכיל איסורה א"ל זיל לא קא שבקי לי דאפרקין. רשי' ד"ה לתאבורו הוא דקאכל, ולא הוין מין אלא מומר ובמיןין הוא דאמירנן מוריידין ולא מעליין אבל מומר אמרינן החט סמי מכאן מומר. ד"ה ואכיל איסורה, עדים העידו עליו כן והוין אוכל נבלות להכעיס.

(לבאורה יש מגמא זו ראי' לדברי הרמב"ם פרק ב' מהלכות עבודת כוכבים הלכה ה' שכותב שאין מקבלין אותם בתשובה לעולם עכ"ל דלאורה הי' ההוא גברא רוצה להעלים את זה שהעידו עליו שהנהו שביק היתירה ואכיל איסורה, והי' יכול לומר לפני ר'AMI שהנהו מקבל עליו לחזור בתשובה ואם מקבלים אותם בתשובה הי' עכ"פ בגין של ספק נפשות והי' מותר לפדותו).

ניתין מה' ע"ב אמר רב נחמן נקטין ספר תורה שכתוין מין ישרף כתבו עובד כוכבים יגנו רשי' ד"ה מין האודוק בעבודת כוכבים כגון כומר ישרף דודאי לשם עבודה כוכבים כתבו.

טוריו"ד סימן קנ"ח ב"י ווז"ל: מומר לתיאבורו כשהם בשר אבל איןנו מופקר להיות איסור והיתר לפני הניה היתר ולאכול איסור ואם עשה כן, זה להכיעיס והרמב"ם כתב בפרק ד' מהלכות רוצה: וכן העוסה עבירות להכיעיס אפילו אכל נבללה או לבש שעטנו להכיעיס הרי זה מין, וטעמא מדאמירנן סמי מכאן עכ"ל.

טור ח"מ סימן תכ"ה סעיף י' ב"י ווז"ל: קסביר אוכל נבלות להכיעיס מין הוא ופירש"י מינים כומרים לע"ז בין עכו"ם בין ישראל לתיאבורו כשהם בשר אבל איןנו מופקר להיות איסור והיתר לפני הניה היתר ולאכול איסור ואם עשה כן הרי זה להכיעיס, עכ"ל.

המין הוא כומר לעבודת כוכבים

הרי כי הנחת ההיתר ואכילת האיסור בהפקורות זהה מעשה מינות גרוועה וחמורה הרבה מעבודת כוכבים כי זה הוא להכיעיס ונעשה בזה מין והמין הוא כומר לעבודת כוכבים שרש"י חולין י"ג ע"ב ד"ה מין, כותב ווז"ל: ומין ישראל חמור מומר לעבודת כוכבים שהמין אודוק בה וכל מחשבותיו לה.

ובן כותב הרמב"ם פרק ב' מהלכות ע"ז הלכה ה' ווז"ל: ומהשכח של אפיקורוס לעבודת כוכבים עכ"ל, וזה מה דעתך שחיטתת מין לעבודת

כוכבים, ספריו רשי ד"ה ספריו תורה נבאים וכותבים שכחנן מין כספרי קוממיין נבייאי הבעול ולשם עבודת כוכבים כתבו עכ"ל היינו כי גם מעשיו הסתמיים הם לשם עבודת כוכבים.

יוצא מכלל ישראל

במעשה המינות יוצא מכלל ישראל כפשטות הגם' ע"ז כ"ו ע"ב א"ל אני שונה לכל אבית Achik לרבות את המומר וריבינו חננא אל כי Achik הוא ואת אמרת מוריין סמי מכאן מומר. הרי כי המין אינו בכלל Achik ואין לו חלק לעולם הבא.

בדאיתא בפירוש המשניות להרמב"ם סנהדרין פרק ח'לך, היסוד השלישי עשרה, זו"ל: וכאשר יאמין האדם אלה היסודות כולם ונתברר בה אמונהתו בהם, הוא נכנס בכלל ישראל ומזווה לאחינו ולרחם עליו, ולנהוג עמו בכלל מה שזו השית' איש לחברו מן האהבה והאהווה ואפילו עשה מה שיכלן מן העבירות מחמת התאוה והתגברות הטבע הגרווע, הוא נענש כפי חטאו ויש לו חלק לעולם הבא, והוא מפושעי ישראל, וכשנתקלקל לאדם יסוד מלאה היסודות הרי יצא מן הכלל וכפער בעיקר ונקרא מין ואפיקורוס וקוצץ בנטיעות ומזווה לשונאו ולאבדו ועליו נאמר (תהלים קל"ט) הלא משנאיך ה' אשנא עכ"ל. לאויבים היו לי במקום ואהבת לרעך כמוך כי יצא מכלל ישראל.

ובדאיתא בירושלמי פאה פרק א' זו"ל תמן תנין אלו שאין להם חלק לעזה"ב וכו' ואפיקורוס הוסיף עלייהן הפרוק על והמפר ברית והמגלה פנים בתורה אין להם חלק לעולם הבא וכו' והמגלה פנים בתורה וכו' תנין ר' חנינא סנתונייא קומי ר' מנא זהו שעובר על דברי תורה בפרהסי' כגון יהוקים מלך יהודה וחבריו עכ"ל.

עשוי ביד ומה בין קלות בין חמורות זהה מינות

ובדאיתא ברמב"ם הלכות תשובה פרק ג' הלכה ר' זו"ל: ואלו שאין להם חלק לעולם הבא אלא נכרתין ואובדין ונדוניין על גודל רשעם וחטאיהם לעולם ולעולם עולמים, המינים והאפיקורוסין וכו' הלכה י"א שם: העושה עבירות ביד ומה כי יהוקים בין שעשה קלות בין שעשה חמורות אין לו חלק לעולם הבא וזהו הנקרא מגלה פנים בתורה מפני שהעיז מצחו וגילה פניו ולא בוש בדברי תורה עכ"ל.

סנהדרין צ"ט ע"ב : ת"ר (במדבר ט"ו) והנפש אשר תעשה ביד רמה זה מנשה בן חזקיה שהי' יושב ודורש בהגדות של דופי, אמר וכי לא היה לו למשה לכתחוב אלא (בראשית ל"ז) ואחות לוטן תמנע וכו' ועליו מפורש בקבלה (ישעה ה') הוи מושכי העון בחבלי השוא וגוי רשי' ד"ה בחבלי השוא בחנן בלבד שום הנאה הי' חוטא עכ"ל, זהו הגדר דשביק היתירא ואכילת איסורה שהוא מין.

מורידין ולא מעLIN

ורין מוריידין ולא מעLIN, כדאיתא במס' ע"ז דף כ"ו שהזוכרנו וכדאיתא ברמ"ס הלכות עבודת כוכבים פרק י' הילכה א' וז"ל : האפיקורוסין מישראל מצוה לאבדן ביד ולהוריידן עד באර שחת מפני שהם מצירין לישראל ומסירין את העם מהחרי ה' עכ"ל.

ובדאיתא הלכות רוצח ושמרתה הנפש פרק ד' זוז"ל : האפיקורוסים והם עובדי עבודה כוכבים או העושה עבירות להכuis אפילו אכל נבילה או לבש שעטנו להכuis הרוי זה אפיקורוס (ס"א מין) ושכופרין בתורה ובנבוואה מצוה להרגן אם יש בידו כח להרגן בסיף בפראסי' הורג וכור' עכ"ל.

ובן הוא בשו"ע יורה דעת סימן קנ"ח סעיף ב' זוז"ל : האפיקורוסים והם שעובדים לעבודת כוכבים או העושה עבירות להכuis אפילו אכל נבילה או לבש שעטנו להכuis הרוי זה כופר אם יש בידו כח להרגן בסיף בפראסי' הורג וכור' עכ"ל.

ובן הוא בשו"ע חו"מ סימן תכ"ה סעיף ה' זוז"ל : אפיקורוס מישראל והם עכו"ם או העושה עבירות להכuis אפילו אכל נבילה או לבש שעטנו להכuis וכור' מצוה להרגן אם יש בידו כח להרגן בסיף בפראסי' הורג וכור'.

מקור הילכה זו היא הגمرا (ע"ז כ"ו) כי העושה להכuis מין הוא וכדתני ר' אבהו קמי' דר' יוחנן אבל המיןן והמסורת מוריידין ולא מעLIN, וכפירוש"י שם דשביק היתירא ואכילת איסורה הינו להכuis.

הנפש אשר תעשה ביד רמה זהה מינות

יסודה של הילכה זו של מוריידין ולא מעLIN הוא לכאורה הכתוב (במדבר ט"ו) והנפש אשר תעשה ביד רמה מן הארץ ומן הגור את ה'

הוא מגדר וنصرתה הנפש היה מקרוב עמה כי דבר ה' בזה ואת מצותו הפר הכרת תורת הנפש היה עונה בה.

בראיתא סנהדרין צ"ט ע"ב ת"ר והנפש אשר חעשה ביד רמה, זה מנשה בן חזקי' שהי' יושב ודורש דרישות של דופי, אמר וכי לא ה' לו למשה לכתחוב אלא ואחותו לוטן תמנע וגוי וכור' ועליו מפורש בקבלה: היו מושכי העון בחכלי השוא וככבות עגלה חטאה וכור' רשי' ד"ה לא ה' לו למשה לכתחוב אלא ואחותו לוטן תמנע דבר שאינו צריך הוא וכן ה' מלגלג ואמר שכתבו משה שלא לצורך ולקמי' מפרש דהינו מגלה פנים בתורה, רשי' ד"ה בחכלי השוא בחנים ללא שום הנאה ה' חוטא עכ"ל.

להלן רשי' ד"ה מגלה פנים בתורה הוא; שכופר بما שכתחוב בתורה.

סנהדרין צ"ט ע"א והוא אומר אין תורה מן השמים וכור' תננו רבנן כי דבר ה' בזה זה אפיקורוס ד"א כי דבר ה' בזה זה המגלה פנים בתורה וכור' הכרת בעולם הזה תכרת לעולם הבא, מכאן אמר ר' אליעזר המודע הmahל את הקדשים וכור' והמגלה פנים בתורה שלא כהלה וכור' אעפ"י שיש בידו תורה ומעשים טובים אין לו חלק לעולם הבא.

תניא אידך כי דבר ה' בזה זה האומר אין תורה מן השמים וכור' ואפיילו אמר כל התורה יכולה מן השמים חוץ מדרדוק זה מקל וחומר זה מגורה שווה זו וזה כי דבר ה' בזה.

הushi' ביד רמה זהה עבודה כוכבים כפירה גדו'

ר' ישמעאל אומר זה העובד עבודה כוכבים Mai משמעה דתנא דבר ר' ישמעאל כי דבר ה' בזה זה המבזה דברו שנאמר להם לישראל מסיני (שמות כ') אנחנו ה' אלקיך, לא יהיה לך אללים אחרים וגוי.

בריות ג' ע"א והתניא הוקשה כל התורה יכולה לעבודת כוכבים דכתיב (במדבר ט"ז) תורה אחת יהיה לכם לעשרה בשוגה, והנפש אשר תעשה ביד רמה מה עבודה כוכבים שב ואל תעשה, רשי' ד"ה והנפש אשר תעשה ביד רמה בעבודת כוכבים הכתוב מדבר, עכ"ל.

ובן ברמב"ם הלכות עבודה כוכבים פרק ב' הלכה ו' וז"ל: ואחד העובדים עבודה כוכבים ואחד המגדיר את השם שנאמר: והנפש אשר תעשה

ביד רמה מן האזרוח ומן הגיר את ה' הוא מגדר עכ"ל, הרי מפרש הרמב"ם והנפש אשר תעשה ביד רמה עכודות כוכבים.

ואלו הם דברי הרמב"ם בספר מורה נבוכים פרק שלישי פרק אחד ורביעים ומובא בתשובה הרשב"א תשובה תי"ז זוז"ל: אבל העשוה ביד רמה הוא המזיד שיעיז פניו ויעבר בפרהesi שזה אינו עובר לתאכון לבד ולא לעשות מה שמנעה תורה לروع מדתו לבד אבל לחלק על התורה ולעומוד נגדה מפני זה אמר את ה' הוא מגדר והוא הרג בלי ספק (כדין מגדר) ולא יעשה זה אלא מי שעלה בלבו דעת אחרת לחולק על התורה, ומפני זה בא הפירוש המקובל בעבודת כוכבים הכתוב בדבר (שבת ס"ט) אמר כוכב אלא מי שמאמין בו הקדמות כמו שביארנו בחבורנו פעמים (כנראה מסביר הרמב"ם כי גם העובד כוכבים יכול להכלל בנפש אשר תעשה ביד רמה מפני שוגם עבדות כוכבים קשור במירידה נגד ה') וכן הוא אצלי בכל עבירה שיראה ממנו סתירת התורה או המחלוקת נגדה ואפילו אצל אדם מישראל בשחלב או לבש שעתנו או הקיף פאת ראשו לבזין התורה מפני דעת שיתברר ממנו שאינו שואת התורה אמרת הוא אצלי הנאמר לעליו את ה' הוא מגדר והוא הרג מיתה כפירה, לא מיתה עונש CANASHI עיר הנדחת שיהרגו מיתה כפירה לא מיתה עונש זה ממונם בשפה ולא לירושיהם כשאר הרוגי ב"ז. עכ"ל.

הרי הרמב"ם מפרש את הכתוב כפשוטו והנפש אשר תעשה ביד רמה כלומר: כל עבירה שתעשה מתוך מרד כלשון הכתוב (מלכים א' י"א) וירם יד במלך, אם מעיז פניו וועבר בפרהesi או מפני דעת שיתברר ממנו שאינו מאמין שואת התורהאמת, זו עבדות כוכבים כדייטתא (כיתות ג' ע"ב (שבת פ"ט) כי בעבודת כוכבים הכתוב בדבר, כמו שכותב הרמב"ם במורה וזוז"ל: ומפני זה בא הפירוש המקובל בעבודת כוכבים הכתוב בדבר, מפני שהוא חולק על פנות התורה.

את ה' הוא מגדר, לפי שיטת הרמב"ם פרק ב' מהלכות ע"ז וכדייתא בכסף משנה הלכות קרבן פסח פרק ה' הלכה ב' ובלחם משנה הלכות שגונות פרק א' הלכה ב', היינו מברך את ה', ונכרתה הנפש היהיא מקרוב עמה (סנהדרין צ') מכאן למברך את השם שהוא בברת, כי דבר ה' בזה, הנפש אשר תעשה ביד רמה מבזה את הדבר שנאמר להם לישראל מסיני (שמות כ') אני ה' אלקיך, לא יהיה לך אלהים אחרים

וגור' דהינו כי בעשיתו במרוד הנהו כופר: באנכי ה' אלקין, ועובר על:
לא יהיה לך, כי העשה בידי רמה היא עבودת כוכבים.

ברשי' על המשנה כריתות ב' ע"א וז"ל ועבודת כוכבים נמי לאו וכרת,
לאו דכתיב (שמות ל"ד) לא תשתחוה לאל אחר, וכרת דכתיב
(במדבר ט"ז) כי דבר ה' בזה ואת מצותו הפר הכרת תורתך, ובעבודת
כוכבים מירי דבזה דבר ה' כדאמר מר (סנהדרין צ"ט ע"א) אנכי ולא
יהי לך מפני הגבורה שמעולם, ולא יהיה לך בעבודת כוכבים הכתוב
מדבר, עכ"ל.

הרי כי עשית בין קלות בין חמורות בידי רמה מתוך מינות היינו: עבودת
כוכבים, גדור, מגלה פנים בתורה דהינו כפירה, ומרידה.

ועל זה אמרת הגمرا סנהדרין צ"ט ע"א כי דבר ה' בזה, זה המגלה
פנים בתורה וכור' הכרת בעולם זהה הכרת בעולם הבא, מכאן אמר
ר' אליעזר המודע המחלל את הקדשים וכור' והמגלה פנים בתורה של א'
כהלכה וכור' אעפ"י שיש בידו תורה ומעשים טובים אין לו חלק לעולם
הבא. על יסוד כתוב זה קבעו חז"ל כי יצא מכלל אחיך דדאיתא ע"ז
כיו' יצא מכלל ישראל. והרמב"ם הלכות ע"ז פרק ב' הלכה ה' וז"ל וכן
האפיקורסים מישראל אין כישראל לדבר מן הדברים עכ"ל.

כיוון שיצא מכלל ישראל הוא כן נח עובר על שבע מצות ומין
וכיוון שיצא מכלל הרי הוא כבן נח עכו"ם העובר על שבע מצות,
וכדאיתא ברמב"ם הלכות מלכים פרק ח': וכן צוה משה הבינו
מפני הגבורה לכוף כל בא עולם לקבל מצות שנצטו בנין נח, וכל מי
שלא קיבל יהרג.

רמב"ם הלכות מלכים פרק ט' הלכה י"ד, זוז'ל: וכן נח שעובר על אחת
שבוע מצות אלו יהרג בסיף וכו'.

וכדאיתא בפירוש המשניות להרמב"ם סנהדרין פ"ח ע"ב על המשנה
חומר בדברי סופרין וכור' וז"ל; ודאי זה יהרג שיצא מן הכלל
מכלל ישראל וכור' אבל הן נהרגין על הכפירה כמו שנהרג המכחש
באלקות וכו'

בי כל ההווס יסוד מאותן היסודות שאמרתי (כלומר י"ג יסודות עיקרי
данנו) יצא מדין בעל תורה עכ"ל.

עובדת זורה י"י ע"ב תוס' ד"ה חד קטיל אכבי דבי רבבי, וא"ת והלא שפיכת דמים הוא משבע מצוות ואפילו לישראל אסור, דהא תניא (לקמן כ"ז) העובי כוכבים ורוצוי בהמה דקה לא מעליין ולא מוריידין וכו' ע"ל שהי' בורר המינים והמסורת דauseג דין מינים באומות לענין קבלת קרבן מידם, לענין הורדיה איכה וכו' עכ"ל.

(לקמן כ"ז) תוס' ד"ה ולא מוריידין, חז"ל: ואע"ג דסתם לנענים עובי כוכבים ומולותם ועוברין על שבע מצוות (והי' מן הדין שיינו מהמורידין) מכל מקום אין מוריידין דרבינחו קרא להתראה דכתיב: והי' לך למס ועבדוך (דברים כ').

הרי כי מן הדין הי' סתם עכו"ם להיות מן המוריידין מפני שהוא בן נח עבר על שבע מצוות אלא דרבינחו קרא להתראה דכתיב והי' לך למס ועבדוך, והריבו להתראה הלא הוא רק לבן נח לא זה שיצא מכלל ישראל ונעשה בן נח, וגם לא למן אפילו בן נח, דברי התוס' ע"ז י"י ע"ב ד"ה חד קטיל וז"ל; שהי' בורר המינים עכ"ל, הרי פשוט כי המין דין מוריידין ולא מעליין עפ"י התורה מפני שיצא מדין בעל תורה והוא בן נח ומין.

לקבוע שהוא מין זוקע עדים

פשוט כי לקבע שהוא מין יצא מכלל ישראל צריכים עדות כמו שרואים מס' גיטין מ"ז רשי"י ד"ה ואכליל איסורה ז"ל: עדים העידו עליו בן עכ"ל, אבל אחריו הבירור שהוא מין יצא מכלל ישראל מוריידין אותו גם بلا עדים ובבלא התראה ובלי דיןיהם.

כמפורט ברמב"ם הלכות ממרים פרק ג' הלכה ב' ז"ל: והרי הוא כאשר כל האפיקורסין והאומרים אין תורה מן השמים והמוסרין והמומרין שככל אלו אינם בכלל ישראל ואין צורך לא עדים ולא התראה ולא דיןיהם עכ"ל).

מייתת המין היא מיתה כפירה לזאת היא בסוף

ואולי מזה מה שהרמב"ם כותב וייחוג מיתה כפירה לא מיתה עונש, כי העונש הלא הוא לכפרה, וזה כיון שאין לו חלק לעולם הבא אין מקום לו לכפרה, כאנשי עיר הנדרחת שגם להם אין חלק לעולם הבא,

מייתן מיתה כפירה ולא מיתה עונש, זאת הקילו במייתן שתהא בסיף ולא כיחידים עובדי כוכבים שמייתן בסקילה, שלזה ממונן בשרפָה ולא לירושיהם כשאר הרוגי ב"יד בדברי הרמב"ם הנ"ל.

(בדברי רשי"ע על המשנה סנהדרין ק"י א"ע ב"ד - יחידים בסקילה, לפיכך ממונם פلت ומתוך שהחומרת עליו במייתו הקלת עליון במננו עכ"ל, הרי אם מיתתו מיתה עונש ממונו לירושיו).

ומה בא ההלכה בשו"ע חוי"מ סימן תכ"ה סעיף ה' אפיקורוס מישראלי והם עכו"ם או העושה עבירות להכיעיס אפילו נבלה או לבש שעטנו להכיעיס וכור' מצוה להרגן אם יש בידו כח להרגן בסיף הורג וכור'.

ובזה מתישב תמיית הסמ"ע בסימן הנ"ל ד"ה להרגן בסיף וז"ל: בע"ש כתוב דנראה לו הטעם דמצוה להרגן בסיף לכתלה דומיא דעתך הנדחת, וזה איינו נראה לי, דזוקא ביושבי עיר כולה או רובה הנדחת מצוה בסיף אבל ביחידים העובדר ע"ז דינם בסקילה. אלא: שאיןenan לע"ע דنين דין ארבע מיתות האמורין בתורה מ"ה קאמר שהרוגין אותו בסיף, עכ"ל. ולפי דברינו הנ"ל ניחא כי דבריו של הע"ש מכוננים לדברי הרמב"ם שכותב: ויהרג מיתה כפירה לא מיתה עונש כאנשי עיר הנדחת לזואת מיתתו כמוות כמו שבארנו.

מדברי סמ"ע זה רואים שדעת הפסיקים על הדין מוריין למן הוא מבני שהנהו עובד כוכבים כלומר שהמיןות הוא עבודה כוכבים.

نم אולי מיתתו בסיף מפני שיצא מכל ישראל ומדין בעל תורה, וכיודע כי בן נח מיתתו בסיף כדאיתא (סנהדרין נ"ז ע"א) ברמב"ם הלכות מלכים פ"ט הלכה י"ד ז"ל: ובן נח שעבר על אחת משבע מצות אלו יהרג בסיף, עכ"ל, ובפי' הלכה כבר ביארנו של מיתה בני נח בסיף. וכן נראה מדברי הרמב"ם בן נח שלא נזהר בשבע מצות אין לו חלק לעולם הבא.

בדאיתא בפירוש המשניות להרמב"ם סנהדרין פ"ח ע"ב על המשנה: חומר בדברי סופרים וכור' ז"ל: אבל אם אמר אין תפילין על דרך כפירה יהרג מצד שהוא מין לא מצד שהוא זקן מודא וכור'.

אתה טובר שיאמר אדם שדעתו ואמונתו השניות או דבר אחר זהה בליך ספק מכחיש למה שכותב בתורה ד' אלקין ד' אחד שנאמר שאים

כהה אינו נהרג, או שהוא ז肯ן מمرا, ודאי זה יهرוג משום שי יצא מן הכלל כלומר מכלל ישראל אשר מהם יהיו החוטאים, אחד מהם, ככלומר אחד מן החוטאים ז肯ן מمرا, לפי שאין ז肯ן מمرا ההורס לחומת הדת ולא המכחיש לכל הקבלה מכל וכל וכיו' אבל הן נהרגין על הכפירה כמו שנهرוג המכחש באלקות או מי שמכחיש משה ובניו ע"ה כי כל ההורס יסוד מאותו היסודות שאמרתי לך (כלומר הי"ג יסודות עיקרי דתנו) יצא מדין בעל תורה עכ"ל.

הרי כמה גרוועה וחמורה העשי" ביד רמה, דהינו מינות, מעבודת כוכבים העשי" ביד רמה היא: עבودת כוכבים, גדור, מגלה פנים בתורה, כפירה וMRIה. המין הוא, כומר לעבودת כוכבים, מחשבת מין לעבודת כוכבים, אין לו חלק לעולם הבא, יצא מכלל ישראל, ומדין בעל תורה, מיתתו מיתה כפירה, ואין מקובלין אותו בתשובה לעולם, מוריידין ולא מעליין, אסור לספר עליהם ולהשיב עליהם תשובה כלל, כל שכן דפרק טפי, שאני מינות דמשci.

וז"ל הרמב"ם הלכות ע"ז פרק י הלכה א' זוז"ל: והאפיקורוסין מישראל מצוה לאבדן ביד ולהורידן עד באර שחת, מפני שהם מציירין לישראל ומסירין את העם מאחריו ה', עכ"ל.

שבת קט"ז ע"א, גופא הגליוניין וספרי מיניהם אין מצילין אותם מפני הדלקה, ר' יוסי אומר בחול קודר את האזכור שבהן וגונזון, והשאר שורפן, א"ר טרפון אקפקח את בני שם יבואו לידי שאני שורף אותם ואת האזכורות שבהן וכיו' א"ר ישמעהל ק"ו ומה לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורהשמי שנכתב בקדושה ימחה על המים, הללו שמטילין קנאה ואיבה ותחרות בין ישראל לאביהן שבשים על אחת כמה וכמה ועליהם אמר דוד (תהלים קל"ט) הלא משנארך ה' אשנא ובתקוממייךatakotut חכלית שנאה שנאותם לאויבים היו לי.

רמב"ם הלכות יסורי התורה פרק ו' הלכה ח' זוז"ל: אפיקורוס מישראל שכותב ספר תורה שורפין אותו עם האזכורות שבו וכיו' ומזכזה לשורפו כדי שלא להניח שם לאפיקורוס ולא למעשיהם עכ"ל.

וז"ל התוספתא חולין פרק ב' היוצא מבית המין ה' בשער זבחין מהים מפני שאמרו שחיתת מן לעכו"ם ופתח פת עובדי כוכבים ויינס יין נסך ופירוחיהם טבלים וספריהן ספרי קוסמים ובניהם ממזרים ואין

מורכין להם ואין לokane מהם ואין נושאין מהם ואין נתנים להם ואין מלמדים את בנים אומנות ואין מתרפאין מהם לא רפואי ממון ולא רפואי נפשות עכ"ל.

הלהכה פסוקה בשו"ע הלומד מן האמגושי, אפילו דברי תורה חייב מיתה

שבת ע"ה אמר רב זוטרא בר טובי אמר רב המותח חוט של תפירה בשבת חייב חטאת והלומד דבר אחד מן המגושש חייב מיתה וכור' מגושתא רב ושמואל חד אמר חרשי וחוד אמר גדופי תסתיחסים דבר דאמר גדופי דאמר רב זוטרא בר טובי אמר רב הלומד דבר אחד מן המגושש חייב מיתה دائ ס"ז חרשי הא כתיב (דברים י"ח) לא תלמד לעשות אבל אתה למד להבין ולהורות תסתיחסים. רשי"ד"ה והלומד דבר אחד מן המגושש, מן המשיכו לע"ז אפילו דבר תורה אסור ללמידה ממנו, רבינו חננאל: גדופי כופר בעיקר.

תומ' ד"ה אמגושי; פירוש בערוך דפליגי בהא דאמר רב פפא פרעה אמגושי הי' דכתיב הנה יוצא המימה חד אמר לעשות כ舍פם הי' יוצא וחוד אמר גדופי שהי' עושה עצמו ע"ז שהי' אומר לי יאורי ואני עשיתני, ואין נראה לר"י דפליגי רב ושמואל בהא דאמר רב פפא וכור' עכ"ל.

הלהכה זו: והלומד דבר אחד מן המגושש חייב מיתה, מובא גם בר"ף והרא"ש וכן פסוקה הלהכה בשו"ע יו"ד סימן קע"ט סעיף כ"ג וז"ל: הלומד מן האמגושי אפילו דברי תורה חייב מיתה, בא ר' הגולה אותה כ"ט וז"ל: שבת ע"ה ע"א ופליגי רב ושמואל חד אמר מכשף וחוד אמר גדופי הכופר בעיקר ומסקנת הגمراה שם דבר אמר גדופי דאמר רב הלומד וכור' עכ"ל.

הסבר על הלהכה זו

לבארה צירcis להבין יסודה של הלהכה זו, ומובאה בשו"ע דההינו הלהכה לזמן זהה, למה הוא חייב מיתה, אולי כמו שתוס' מביא בשם הערוך חד אמר גדופי שהי' עושה עצמו ע"ז שהי' אומר לי יאורי ואני עשיתני וכפי שפרשאים המפרשים על הפסוק (ביחזקאל כ"ט) قولם בדרך אחד שזה עניין של מצוא את עצמו עצמאי התרגומים יונתן: די אמר

לי מלכotta ואנָא כבישית. רשיי: לי יאורי איני צריך לעליונים כי יש לי יאור מספיק כל צרכי, ואני עשתני; בגבורתי ובחכמתי הגדלתני גדולתי וממשלתי עכ"ל. הרד"ק: לי יאורי; המשקה את ארצי השובע נמצא בה ברוב הימים ואני צריך למטר ולא לילך למדינות אחרות בעבור חבואה, ואני עשתני, אני עשתי ותקנתי לי היואר להשkont את ארצי, או פירוש עשתני עשתני ותקנתי אותה בחכמתי ותבונתי עד שנעשה מילך גדול וכורן המצדות: לי יאורי: היואר הוא לי להשkont את שdotyi ואין לי צורך במטר השמים, ואני עשתני, אני גודלי ורוממי את עצמי בחכמתי ובפועל ידי עכ"ל.

הרי כי באמירה כזאת בעשית עצמו עצמאי עושה את עצמו ע"ז, וכן הם דברי רבינו מרכן הגה"ק שליט"א בספה"ק ויואל משה אמר ג' סימן קמ"ז עמוד שם"א מיסוד הרמב"ם זיל, וזל: כי כל עצמאות שהוא מבצעי הש"ית הו ע"ז ר"ל לנדו"ל עכ"ל. דהיינו כי המין הכהoper בברוא ת"ש המחייב את כולם ובהשגתנו הנהו מAMILא הפקר ועצמאי במציאותו ובמעשהיו עושה את עצמו ע"ז, ויש לו דין של ע"ז מיניות הגרועה מע"ז, ואין זה תלוי אם אחרים עובדים אותו, כדברם (סנהדרין ס"א ע"ב) אמר אביי מנא אמרنا לה (שהעובד עבודה כוכבים מהאהבה ומיראה חייב) דתניא: לא השתחווה להם, להם אי אתה משתחווה אבל אתה משתחווה לאדם כמותך יכול אפילו נעבד כהמן, רשיי: שעשה עצמו עבודה כוכבים כדאמר במגילה (דף י"ט) دائ לא הכיכ לא הו מורדי מתרגה בו והי כורע ומשתחווה לו עכ"ל, ת"ל: ולא תעבד, והוא המן מיראה הו נעבד רשיי ד"ה והא המן, מיראת המלך הו פלח לי' כדכתיב (אסתר ג) כי כן צוה לו המלך, וקתני שלא עכ"ל, כלומר בכל זאת הרי זה בכלל לא תעבד, ורבא, כהמן ולא כהמן, כהמן דאייהו גופי' עבודה כוכבים, (עשה עצמו עבודה כוכבים) ולא כהמן دائלו המן מיראה (כלומר מיראת המלך היו עובדים אותו) והכא (שאנו אומרים שהוא בכלל לא תעבד) לאו מיראה, (כלומר אימתי חייבים כמשתחווים לו שלא מיראה) הרי מפורש בغمרא על המן دائיהו גופי' עבודה כוכבים הגם שהעובדים אותו היו מיראת המלך שלפי' רבא אין זו עבודה כלל. וכן מרדכי לא השתחווה לו מפני שהרי עבודה כוכבים מפני שעשה עצמו עבודה כוכבים, הרי כי עשית עצמו לעבודה כוכבים אינו תלוי בעובדים, וכפירושי ד"ה והלומד דבר אחד מן המגושש: מין הממשיכו לע"ז, שזה עניינה של מיניות למשך לע"ז למשך למיניות.

בדאיותא (ע"ז י"ז ע"א) לעולקה שתיבנות הובב וכוכו איכא דאמרי אמר רב חסדא אמר מר עוקבא גיהנום צועקת הביאו לי שתיבנות שצועקות ואומרות בעולם הזה הבא הבא, רישו"ל: ד"ה מינות: צועקת הבא תקרובת לעבודת כוכבים עכ"ל. וכן אומרת הגمرا (פסחים כ"ה ע"ב) שאני מינות דמשci, אולי לפי זה כל הנוטן את עצמו להמשך אחר מינות זהה עבדתה כי עבדתה בך, בגלל זה הלויד דבר אחד מן המגושש חייב מיתה, כי עושה בזה מעשה עבודה לעבודת כוכבים עבודה למינות הגוועה מעבודת כוכבים בדבר שעבודתה בך דהינו מעשה מינות, וכאשר ביארנו כי במעשה מינות יוצא מכלל ישראל ומדין בעל תורה, והיויבו מיתה גם בזמן הזה כדיין בן נח שאינו בן נח אלא שיצא מכלל ישראל. או כדיין מין בן נח.

הסבר על התוספתא כל המכבד רשות הרי זה בעובד ע"ז

לפי הנחה זו שאנו אומרים: כי הכהן המוצא את עצמו הפקר ועצמאי: עושה עצמו לע"ז ודין ע"ז יש לו יוסבר התוספתא ע"ז פ"ז רוז'ל: דבר אחר כצורך אבן במרגמה כן נוטן לכטיל כבוד, כשם שזרק אבן במוקוליס עובד ע"ז אך כל המכבד רשות הרי זה כעובד ע"ז, עכ"ל, כי גם הרשות בחלקו הגדול מוצא את עצמו עצמאי שהוא יכול לפעול כאלו בלי חיותו מהקב"ה המחייה, כמו שחכמנו ז"ל אמרו, אין אדם עבר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שנות, دائית ללא רוח שנות אין יכול אדם לмерות פי ה' בידעו כי גם ברגע זו שהנהו עושה העבירה הקב"ה מחייהו, אלא שהרוח שנות משכחהו את זה ומוצא את עצמו כאלו הוא עצמאי ובכחו ועוצם ידו עושה ברגע זו את העבירה, והרשע בחלקו הגדל הנהו תחת הרגשה כזו תחת רוח שנות כזה, וזה יסוד של המלה רשע כמאדר הכתוב הוא ישkept ומי ירשיע הפירוש רשע לפי מחשבתו שהוא מניע בכח ועוצם ידיו, לפ"ז גם הרשות בחלקו הגדל עושה את עצמו עבודת כוכבים על ידי שכחטו את הש"ית ומוציא את עצמו לעצמאי במעשייו והרי דין עבודת כוכבים, והכבד שנותנים לו הוא עבודתו שעובדים אותו בך, זאת אומרת התוספתא: כל המכבד רשות הרי זה בעובד ע"ז.

הסבר על שחיתת מין לעבודת כוכבים מהשבת מין לעבודת כוכבים

ואולי על פי יסוד זה שאנו אומרים שהמין הכהר שהנהו מילא הפקר ומוצא את עצמו עצמאי במציאות ובמעשיו ודין עבודה כוכבים עליו יוסבר מה דאיתא (הוריות י"א ע"א) להכweis הרוי זה צדוקי (מין) רשי" ד"ה להכweis: דעתך היה היתרא ואכליל איסורה הרוי זה צדוקי ושחיתתו לעבודת כוכבים עכ"ל.

ובן הרמב"ם בפירוש המשניות חולין דף י"ח וז"ל: ודע שהאיש שהוא מהכת הזאת שראו אותו עובר על מצוה מן המצוות דרך קלות לא שיגענו באותו מעשה תועלת תואה הוא והודמים לו אסור לאכול משחיתתו וכן אמרו ת"ר שחיתת מין לע"ז וכו', וכן בהרמב"ם פרק ב' מהלכות ע"ז: מש"ב, מחשבת אפיקורוס לע"ז. לכארה אין מובן הרוי זה דשביק היתרא ואכליל איסורה הנהו מופקר כלומר כופר, ומאין בא זה שחיתתו לעבודת כוכבים. אולי מיסוד זה שהוא עצמו עבודה כוכבים בזה שהוא עשוי שעווה לעצמו כשחיתה, וספריו, הוא להלכה לשם עבודה כוכבים, ואת כל מה שעושים לא אסרו מדין זה, אולי כדאיתא (ע"ז מ"ב ע"ב) רשי" ד"ה מיפלח, לכל דמשחחי פלחי ומספיקה לא גורי רבנן עליווadam כן אין לך המותר, וגם כאן קשה לאסור כל עשייתם בהנאה.

או אולי הוא ההסבר, כי זה דשביק היתרא ואכליל איסור דהינו להכweis שחוז"ל קבועו לכופר, כל מה שהנהו עווה במחשבתו הכהרת וחושבת את כל העולם לעולם של הפקר כל עשיתו היא בהבנה לשם כפירה הגורעה ממש עבודה כוכבים, או מפני שהמין מאמין בcpfira וכומר זהה, כאשר רואים את נתיהם הגודלה זהה.

או חכמיינו ז"ל ירדנו לסוף דעתו של כופר שלכאורה הנהו כופר בכל וראה את העולם להפקר אבל בתוכיותו הנהו אלילי פתי יאמין לכל אליליות עבודה כוכבים (כאשר נמצא בספרים מוכחות זהה) והנהו כומר לעבודת כוכבים וכל מחשבותיו הנם זהה.

גם הסברא מחייבת כי המיניות הרבה גורעה מעבודת כוכבים גם הסברא מחייבת כי העשי' ביד ומה דהינו מתוך כפירה ומרד בה' ובתורתו כמו שחcz"ל קבעו אותו למין וכופר בעיקר, היא הרבה

יותר גרוועה מעבודה לכוכבים, כי כל עניינה של עבודה כוכבים הוא כי מתוך הودאתו שיש בכוכב או במזל וכו' כי להרע או להטיב של מען זאת עובד אותו הוא מחלל את השם כאמור הכתוב ביסודה של עבודה כוכבים בימי אנוס (בראשית ד' כ"ו) או הוחל לקרוא בשם ד' פירש"י: לשון חולין, לקרוא את שמות האדם ואת שמות העצבים בשמו של הקב"ה לעשותם אלילים ולקורותם אלהות עכ"ל.

ובראיתא במכילתא פ' יתרו: שאל פילוסופות אחד את ר' גמליאל כתוב בתורתכם כי ד' אלקייך קל קנא, וכי יש כח בעבודה זהה להתקנות בה, גבור מתקנא בגבור, חכם בחכם וכו' אמר לו אילו אדם קורא לכלבו בשם אביו במאי האב מתקנא בגין או בכלב עכ"ל.

הרי חומר עבודה כוכבים הוא בזאת כי על ידי הודאתו בעבודת כוכבים הוא מחלל את שם השם.

ואפילו אם עבדתו הוא במידה צזו דעתיא ברמב"ם הלכות ע"ז פרק ב' הלהכה א' זוז"ל: עיקר במצווי בעבודת כוכבים שלא לעבוד אחד מכל הברואים לא מלאך ולא גלגל ולא כוכב וכו' ואע"פ שהעובד יידע שדר' הוא האלקים והוא עובד הנברא על דרך שעבד אנוס ואנשי דורו תקופה (דהיינו בחשבם שזהו רצון ה') הרי זה עובד בעבודת כוכבים עכ"ל.

ובן הוא ברבי"ש מובא בקסוף משנה הלכות ע"ז פרק ג' הלהכה ר' זוז"ל: דרוב עובדי כוכבים שביעולם כך הם חושבים שיש אלוק למעלה, אלא שם חושבים שיש כח בהם להרע או להטיב, או שרצון הבורא בכך, ומתוון כך עובדים אותה ועל זה הזיהירה התורה עכ"ל.

ואם העבודה לכוכב שמתוך הודאתו בכך עצמאי משחו בעולם מלבדי ה', פוגע בכבוד מלכוותו ית"ש וזוהי חומרא של עבודה כוכבים הכה חמורה, כל שכן העושה בידי רמה דהיינו מינות, שהנהו מורד וכופר בעיקר כבתוام של הצד"ל על המינים, יודעים את רבונם ומחכוניהם למרוד בו, פושט יד בעiker, שזהו ודאי הרבה יותר חמור וייתר גרוועה מעבודה לכוכבים.

ומען זה נמצא (ביחזקאל כ' ל"ט) ואתם בית ישראל כה אמר ר' א' איש גלilioו לכוכביו ועבדו ואחר אם איןכם שומעים אליו ואת שם קדשי לא תחללו עוד וגור, (חו"ל דורשים מפסיק זה כי חלול השם הוא יותר חמור מעבודת כוכבים).

ובן (שמואל ט"ו כ"ג) כי חטאთ קסם מרוי ואון ותרפים הפצץ. ומזה יש להבין כמה מרוי ומרידה יש בהעשי' ביד רמה וכמה היא חמורה מעובודה לכוכבים.

המון המדריגות שהמיןנות גרוועה מעוברת כוכבים

ובבר הזכינו בכמה מדריגות גרוועה וחמורה היא העשי' ביד רמה דהינו מיננות. העורשה בפרהסיא' או מפני דעת שיתבראר ממנה שאנו מאין שזאת החורה אמת, שביק היתרא ואכיל איסורא. היא; מרידה, גזרו! עבودת כוכבים, כפירה בעייר, אין לו חלק לעולם הבא, יצא מכלל ישראל, ומדין בעל תורה, נקרא: מין, אפיקורוס, קוץץ בנטיעות, ומצוה לשונאו ולאבדו, כמו רע בעבודת כוכבים, מחשבתו לעבودת כוכבים, מיתתו מיתה כפלה, ואין מקבלין אותו בתשובה לעולם, מoriezin ולא מעליין, אסור לספר עליהם, ולהשיב עליהם תשובה כלל, כל שכן דפרק טפי, שניני מינות דמשci, מצידין לישראל, ומסירין את העם מאחריה', מטילין קנאה ואיבה ותחרות בין ישראל לאביהם שבשמים, ספר תורה שכחבה שורפני אותו עם האוצרות שבו, ומצוה לשורפו כדי שלא להניח שם לאפיקורוסים ולא למעשיהם, שחיתה מין לעבודת כוכבים, פתו פת כתוי ויינו יין נסך, פירוטינו טבלים, ספריו ספרי קוסמים, בניו מזרדים, וכדברי התוספה אין מוכרים להם ואין לוקחין מהם, ואין נושאים מהם ואין נתנים להם, אין מלמדים את בניהם אומנות, ואין מתרפאין מהם לא רפואי ממון ולא רפואי נששות, והלומד דבר אחד מן האמגושים (גדופי- קופר) אפילו דברי תורה חייב מיתה.

המינים אינם מזרע בני אדם

והדרג"ק מרן (שליט"א) [זצ"ל] מביא בספה"ק ויואל משה סימן כ"ז עמוד ת"ל תשובה הרשב"א מהדור"ק סי' תי"ד שכחבע על מי שאמר דברי מינות והוציא את דברי תורה"ק מפשטות דברי הכתובים באמרו שאברם ושרה חומר וצורה וכדומה, והאריך לקלו שום בקהלות נרצחות ונוראות עם כל המינים וכותב שם באמצע דבריו זוז"ל האש הוא העיד ונאמן על עצמו יותר מאשר עדים שאנו מודען של אברם ותפלתו לא ישמע ד' שאינו אפילו מודען של עשו ויישמעאל רק מאותן שדין ולילין שנולדו מ建华 ואדם הראשון על כן תקללים בכל לשון וכל ישראל נקיים, ומקרה הדרג"ק מרן שליט"א ע"ז שבגמ' (עירובין י"ח)

מכרה שאותן שדין רוחין ולילין אינם בדמות וצלם של בני אדם ואלו המינים הלא נולדו מאנשים בישראל והנמ בדמותם וצלםם, ומהרין שכונת הרש"א הוא ע"ד שכחטו הרמ"ק והאר"י זלה"ה דמה שمبرכין בכל יום שלא עשני גוי דקאי על מה שלא נחלף לו בלילה נשמת גוי, עבד, או אשה, והביא זה המג"א בא"ח סימן מ"ז סעיף ד' ס"ק י', דלפי מ"ש המקובלים שהברכות הללו מברכים על יציאת נשמהו בלילה שלא נדבק בו נשמת עכו"ם או עבד א"כ גם גור יכול לברך כן ייעי"ש, וכי ביסודו הרמ"ק גבי ברכת שלא עשני גוי מ"ש באורך. ועד"ז י"ל כוונת הרש"א ז"ל שנשمات המינים נחלף להם בשדין רוחין ולילין אף שנשאו ב גופם בצלם ודמותם, וכן נראה מזה"ק בראשית דף כ"ה שחייב שם ה' כתות בערב רב ולא חשב בתוכם המינים והאפיקורסים, כי הע"ד הוא מנשתחם של אמות שנתעוררבו בישראל ע"ד שאה"כ וגם ערב רב עלה אתם, אבל המינים והאפיקורסים אינם גם מהאותות שנתעוררבו אלא משדין וכו' כנ"ל. עכ"ל הדג"ק מラン שליט"א בספרו הנ"ל.

אסמכתא זהה

ישאלתי אני על כל פני מאיין יסודו של הרש"א שהמינים הם רק מאותם שדין ולילין, וחשבתי אולי יש אסמכתא זהה מגמי סנהדרין ק"ט ע"א דור הפלגה אין לו חלק לעוה"ב וכור' א"ר ירמי' ב"ד אלעזר נחקרו לד' כתות אחת אומרת נעללה ונשב שם ואחת אומרת נעללה ונבעוד Ubodot כוכבים ואחת אומרת נעללה ונעשה מלחה וכור' זוז שאמורה נעללה ונעשה מלחה נעשו קופים וריחות ושדין ולילין וזוז שאמרה נעללה ונבעוד Ubodot כוכבים, כי שם בלבד ד' שפט כל הארץ, ע"כ נעללה ונעשה מלחה כלומר מרד, רואים כי כת זו שעמדה למרוד נעשית רוחות שדין ולילין, וכפ"י שבארנו: והנפש אשר תעשה ביד רמה כלומר מרד, היינו מינים, הרי אסמכתא כמעט מפורשת לדברי הרש"א שהמינים נעשים רוחות שדין ולילין. הרי כמה גורועה היא המינות שיזוצא בזה לא רק מכלל ישראל אלא גם מכלל כל בני אדם.

אזורחות המדינה והנהגתה

מהו יכולם אנו להבין: מה דין של המשתתפים בבחירה זו מתוקן מובנה הפשט של ערכיה.

המובן של המדינה הציונית שמכנים אותה בשם "ישראל" והנוגת מדינה זו שמכנים אותה בשם "כנסת" הוא: הציונים הכהופרים מינים ואפיקורסים מישראל כבשו את היישוב בארץנו הק' להשתלט עליו ועל השם ישראל.

מנלים בפירוש כי הנם כופרים בה' ובתורתו, בכל זאת מחשבים הם את עצם שהם הנם הישראלים והם הנם העם ישראל, אלא ש衲ק עם ישראל את כל הקשר להעבר שלו, ואין עתה לו לעם ישראל זה לא תורה לא דת ולא אמונה רח"ל.

הגדרתו של עם ישראל הוא האלומות הדימוקרטיא"ו ואחרי ציוניים כופרים מינים ואפיקורסים אלו הם שכבשו את השתלטות על היישוב ומוציאים את עצם לרוב המניין והבנייה של תושבי המדינה, היינו שם הנם ההמון הכללי של המדינה.

קבעו את יסוד האזרחות המדינה והנוגת על יסוד זה, כי לא דת ולא אמונה לישראל, אלא לאומיות ודימאקרטיא"ו.

השתתפות בבחירה לפי הכוון של עורכיה

על יסוד זה מסדרים הם את הבחירה להנוגת המדינה זהו היסוד, שאין לסדור הבחירה לא לבוחרים ולא לנבחרים כל גדר של תורה דת אמונה, וזהו היסוד שאין להנוגת כללית של המדינה כל גדר של תורה דת ואמונה, אלא מנהיגת כל ענייני המדינה על יסוד כפירה והפרקתו ונפש הבהמה היורדת למטה, ובכיוון זהה התורה. הדת והאמונה הוא קניין הפרט בתוך עם ישראל כללี้ זה שענינו לאומיות ודימאקרטיא"ו, יש איזה פרט כעין "חברת צער בעלי חיים" יהודים מאמינים שומר דת תורה ומצוות שזהו קניינם.

מתנסאים ציוניים כופרים מינים ואפיקורסים אלה כי בצדקה הדעםאקרטיא"ו נותנים הם ליהודים דתיהם אלה לנויל את חייהם הפרטיים במדינה לפי דתם תורותם אמונתם ולשם זה יסדו משרד הדתות במדינה שיתענין בעניינים של כל בני הדתות להבזיל הנוצרים והמוסלמים, המסיאנערים והמשומדים וביניהם גם יהודים דתיהם אלה, כאשר קבע יועץ המשפט של המדינה שיכולים להעמיד את רבני המדינה הרשמיים יחד עם הוראתם בעניין הדת לפני בית המשפט החולני כי אין לרבני דת ואמונה עצמאות במדינה וכל כוחם הוא רק מהחוק החולני.

במובן שאין חוק הדימאקרטיע נוחנת להם להוציא את עצם מהכיוון של ההנאה הכללית של המדינה חוביתי ודרישותי חוקה ומשפטיה וסדריה הכהרניים והמרדניים, באופן אם הדת והאמונה של היהודים אלה הקימת בצדקת הדימאקרטיה שלהם פגעה בתהילך הנאה הkoperta והמורדת של המדינה בטלה זכות הדימאקרטיע שלהם.

גם זה הוא ריק להתנסאות שלהם, אבל למעשה מוצאה ההנאה הכללית הכהרנית והמרדנית של המדינה מסע שמד של כלוין ח"ז על כל הנמצא במדינה, מסע שמד לכפירה מינות והפקרות שעוד לא נהגי כמווהו, לזה מופנים כל כוחות המדינה וכל האמצעים כשרים לזה, בטלה כלפי זה כל חופש כל חוק, כל דימאקרטיע, כי כל אשר השיגו לא שווה להם כל עוד שעוד נמצא יהודי מאמין שומר דת תורה ומוצה בעולם.

(לפרט זאת במספרים דרוש מדור מיוחד).

והו תוארה של אזרחות המדינה והנאגתה: יסודה כפירה מרידה והפקרות ווסףה השמדה רח"ל.

במובן שכל המשתתפים בבחירה זו בזה הכיוון של ערכיה הציוניים הכהרנים המינים והאפיקורסים מישראל, דהינו להכרייו כי כפר ישראל באלוקיו להניף בשם כללים את גול המרד במלכות שמיים להעמיד הנאגת מרד נגד הקב"ה ותורתו, וזה רצונם הנכון שתהאי להם הנאגת מדינה כזאת שתנהיגם על מבועי ההפירה המינות וההפקרות אוטם ואת צאצאיהם וגם לבצע מסע השמדה על כל שארית פליטת ישראל.

המשתתפים בכינוי זה הינם מינים ואפיקורסים מישראל

ודאי כי כל המשתתפים בבחירה זו בכינוי זה הנם מינים ואפיקורסים מישראל ופעולות השתתפותם היא עשי' ביד רמה מעשה מינות כפירה ומרד, הגרועה וחרומה בהמון מדריגות מעבודה לכוכבים.

ועצם הפעולה היא פועלות מרד מינות

ואלו הם דברי הרמב"ם בספריו מורה נבוכים חלק שלישי פרק אחד וארבעים המובא בתשובה הרשב"א תשובה תי"ז בסיום דבריו הקודמים שהבאו אותם לעיל וז"ל: וכן אני אומר בצדיה מישראל שזו לעבור על איזה מצוה שתהאי ועשו אותה ביד רמה ירגנו כולם וראי'

לדבר עניין בני גד ובני ראובן שכא בהם: ויאמר כל העדה לעלות עליהם לצבא ואה"כ באר להם בשעת התורה שם כבר כפרו בהסכימים על העבירה היא וכפרו בתורה כולה והוא אמרם להם: לשוב היום מאירי ה' והשיבו הם גם כן: אם במדוד עכ"ל.

בפי פשוט דברי הרמב"ם רוצה לומר כאן יהרגו כולם כל העדה יותר חמור מאשר עיר הנדחת שכותב הרמב"ם הלכות ע"ז פרק ד' הלכה ו' ווז"ל: נמצאו רוכב מעליין אותן לבית דין הגדול וגומרין שם דין, והורגין כל אלו שעבדו בסיפך, עכ"ל, וכן כאן כתוב יהרגו כולם, אכן רוצה לומר רק העברيين הלא כבר כתוב בדבריו הקודמים שם שאפילו יחיד העושה ביד רמה יהרג, חיל אבל העושה בידי רמה המזיד שיעיו פניו ויעבור בפרהס"י וכו' מפני זה אמר את ד' הוא מגדר ויהרג בלי ספק, וכו', וכן הדין אצל כל עבירה שיראה ממנה סתירת התורה או המחלוקת נגדה ואפילו אצל אדם מישראל בשורחלב או לבש שעטנו או הקיף פאת ראשו לבזין התורה מפני דעת שיתבאר ממנו שאינו מאמין בשואת התורה אמרת הוא אצל הנאמר עליו את ד' הוא מגדר ויהרג מיתה כפירה לא מיתה עונש אנשים עיר הנדחת עכ"ל, הרי כבר פירש דבריו אפילו נמי רמה יהרג ומה בא להוסיף כאן בזה שכותב ווז"ל: וכן אני אומר בעדה מישראל שזו לעבור על איזה מצוה שתהיה ועשו ביד רמה יהרגו כולם עכ"ל, אלא ודאי כמו שאמרנו שרצו לומר: כל הנמצא בתחום העדה אפילו אלו עברו בפועל והבדל בין עדת מישראל זו הנזכרת בדברי הרמב"ם שכותב על זה יהרגו כולם ובין אנשי עיר הנדחת, אולי צריכים לומר כי אנשי עיר הנדחת אפילו נמצאו רוכבה אבל עברו ביחידות כל אחד לעצמו שלא בהסכמה כללית, עדת מישראל זו שזו לעבור ועשו אותה ביד רמה רוצה לומר מתווך הנהגה והסכמה כללית כמו שהיא בני גד ובני ראובן.

בגלל זה גם אלו שלא עברו נלכדים בעון הכלל כשהעבירה נעשית כהתקומות כללית, כאשר כן מצינו הרבה פעמים בתורתנו הק' בדיני שמים, כמו עשה קrho שהקב"ה אמר למשה ואהרן על כל ישראל: הבדלו מתחום העדה הזאת ואכללה אותם כרגע. וכן במעשה פעור מצינו שאמר הקב"ה: ולא כלתי את בני ישראל בקנאי וכו' שרואים שעל הכלל כולו חלה הגזירה והמשפט ח"ז, וגם בדיני אדם מצינו זאת כזו שambil הרמב"ם מבני גד ומבני ראובן, וכמעשה דפלגש בגבעה, כדכ' (שופטים כ' מ"ח) ואיש ישראל שבו אל בני בנימין ויכום לפি חרב מעיר

מתום עד בהמה עד כל הנמצא, וכן באנשי יesh גלעד (שם כ"א י') וישלחו שם העדה שנים עשר אלף איש וגוי ויצרו אותם לבן והכיחם את יושבי יesh גלעד לפיקח חרב והנשימים וההפך, (וכדאיתא ברמ"ם הלכות מלכים פ"ט הלכה י"ד ומפני זה נתחייבו כל בעלי שם הריגה שהרי שם גזל והם ראו וידעו ולא דנוهو עכ"ל).

הרי כי אפילו על איזה מצור' שתה' שעודה מישראל זדו לעבר עלי' ועשו אותה ביד רמה פוסק הرم"ם שדין מורדים להם ויהרגו כולם אפילו אין במעשה עבירה זו במכoon שום עניין של מרد נגד מלכותו של הקב"ה ותוה"ק, אלא עצם פריקת עול' מצור' אחת איזה שתה' מצוות התורה והעשה' אותה בהסכם כליל וביד רמה הרי זאת כבר מעשה מרד ויהרגו כולם על זה.

אבל שכן כשתוקמים בני מדינה בשם ישראל ובפניה עורף ל תורה ועל יסודות של כפירה ומרידה בד' ובתורתו בוחרים הם להם את הנוגטים המדינה לכפר ולמרוד בד' ובתורה"ק, הנהגת מרד נגד הקב"ה ותורתו ודאי כי כולם דין קופרים ומורדים בד' ובתורתו, להם, וכל המשתתף בחירה זו בכונה זו של עורכיה ודאי כי הנהו קופר ומונת בד' ובתורתו בהשתתפו בכית קופרים ומורדים המכחשים לתורה ולאמונה ישראל, ובוחרים להם הנהגת מרד במלכו של עולם ובתוה"ק בשם ישראל: עצם פעולת ההשתפות בחירה זו היא פועלת מרד עשי' ביד רמה מינות וכפירה.

יסוד הנהגה והשפט בישראל

בידוע ופשט כי כל יסוד הנהגה בישראל והשופטים בישראל הוא להדריך את עם ישראל על דרכי התורה והמצוות לירא את ד' ולשמור מצותיו, והנהגה והשפט בישראל עליהם עוד יותר להיות דבוק בה' ובתורתו הרובה יותר מהיחידים כدمינו שהמלך ישראל ה' לו להיות עמו שתי ספרי תורה אחת שהוא מצווה בו ככל אחד בישראל, והשני לא יוזו מלפניו שנאמר (דברים י"ז י"ט) והיתה עמו וקרא בו כלימי חיו למען ילמד לירא את ד' לשמר את כל דברי התורה הזאת, ואת החוקים אלה לעשותם כדאיתא (ברמ"ם הלכות מלכים פ"ג) וכמו שמשים הرم"ם וח"ל: שלבו הוא לב כל קהל ישראל לפיכך דבקו הכתוב בתורה יותר מאשר העם, עכ"ל.

ובכן הוא יסוד השופטים והשופטורים בישראל כדאיתא מס' הימצאות להרמב"ם ז"ל מצות עשה קע"ז, היא שצונו למןות שופטים ושופטורים שיכריחו לעשות מצות התורה ויכריחו הנוטרים מדרך האמת אליו על כרחם. ויצזו לעשות טוב ויחזרו מהרע ויעמידו הגדרים עד שלא יהיה מצות התורה ואזהרותי נדוננות לפי אמונה כל איש עכ"ל. וכמפורש בתורה (שמות י"ח כ"א) אתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלקים וגור' ושםת עליהם שרי אלפיים וגור' ואסור לאדם חכם לישב בדין עד שידע עם מי יושב שהוא יctrף עם אנשים שאין מהוגנים ונמצא בכלל קשור בוגדים לא בכלל בית דין (רmb"ם הלכות סנהדרין פ"ב הלכה י"ד) דין שהוא יודע בחבריו שהוא גזולן או רשאי אסור להctrף עמו שנאמר בדבר שקר תרחק (רmb"ם הלכות סנהדרין פ' כ"ב הלכה י') דין שאינו הגון וחכם בחכמת התורה וראוי להיות דין, אעפ"י שהוא יכול מחייבים ויש בו טבות אחרות הרוי זה שהעמידו עוכבר בלא עשה שנאמר: לא תכירו פניהם במשפט, מפני השמועה למדנו שהוא דבר נגד הממונה להושיב דיןיהם וגור' ועוד אמרו כל העמיד לישראל דין שאינו הגון, כאילו הקים מצבה שנאמר: ולא תקים לך מצבה אשר שנא ה' אלקייך, ובמקומות תלמידי היכמים כאילו גוטע אשרה, שנאמר: לא חטע לך אשרה אצל מזבח וגור' (הלכות סנהדרין פ"ג הלכה ה') אין מעמידין אשה במלכות שנאמר عليك מלך ולא מלכה וכן כל משימות שבישראל אין ממנים בהם אלא איש (הלכות מלכים פרק א' הלכה ה') וכל מי שאינו בו יראה שמיים אעפ' שחכמתו מרובה אין מנים אותו למינוי מן המינוי שבישראל (הלכות מלכים פרק א' ז') וזה יסוד ההנאה והמשפט בישראל.

השתתפות בבחירה זו לפי כיוון ערכיו היא הרבה גרוועה כל עבודה לכוכבים שבעולם

ואם במקומות זה מתלכדים להעמיד הנהגה על ישראל בפני ערכך לתורה ועל יסוד של כפירה ומרידה בד' ובתוורתו, הגהגת קופאים ומורדים לכפר ולמרוד בד' ובתוורתו שאין זה רק בכלל מה שכותב הרmb"ם ז"ל: וכן אני אומר בעדיה מישראל שודו לעבור על אייזו מצוה וגור' אלא הם בכלל קופאים ומורדים שעמדו להפוך את כל קערת הנהגה והמשפט בישראל על פיו עקירת כל תורה'ק והשמדת כל ישראל ר'ל, ופשט כי מעשה השתתפות בבחירה זו בכוונתה זו הפשטה בעזה'ר היא הרבה גרוועה כל עבודה לכוכבים בעולם.

פרטי האסור הנמצאים בהשתתפות בבחירה

זו שלא בכיוון עורכי'

עתה נבווא להתחבון על פרטי איסור הנמצאים בפעולת ההשתתפות בבחירה זו, אפילו אם נעשית מתוך כוונות אחירות או מתוך כוונה להשיג על ידי זה הצלות ליהדות, גנסה לפרט אותם מתוך הדרגה לפי ראות עינינו מהקל אל הכלב.

בטול כל מלחאת היהדות נגד כל הכפירה הציונית

א) יש בפעולת ההשתתפות בבחירה זו משום בטול כל המלחמות ומלחמת היהדות נגד כל כפירה הציונית, ומשע הציונים להמיר את כל ישראל לגוי לאומי דימוקרטאי, כופר ומופקר, נגד העבריה שעברו ועוכרים על השבועות שהשביע הקב"ה את ישראל: שלא יمرדו באומות, שלא יעלו בחומה, שלא ידחקו את הקץ. נגד מלחמת הציונים שהמדינה תהיה עצמאית תחת שלטונם העצמאי (הכפרני וההפקר) ושכבר שפכו על זה דםם של כמה רבעות נפשות ישראל נקיים, וועושים דם ישראל הפקר לשפוך דם נקיים יום עז מלוחמתם זו שהמדינה תהיה עצמאית תחת השתלטותם. נגד עקריהם מלבות ההמוניים את האמונה פשוטה בבייאת משה צדקנו, כי חנוך נמכרנו ולא בכיסף נגאל, לא בדרלי טבע גואלتنנו, ומכש"כ לא בהמרת פי' ד', אשר היא לא תצליח, ומכש"כ לא על ידי רשותם כאלה, שעיליהם مثل הקדמוני: מרשעים יצא רושע, בלבד העמדות הנוגת המדינה להנוגת מרד נגד הקב"ה ותוורתו הק' בשם ישראל, בלבד מסע השמד הכללי שציוניים כופרים משלטתי המדינה מבצעים על כל נפשות היישוב כולם ועל כל העולים היהודי רח"ל, אשר נגד כל זה נתושה מלחאת ומלחמת היהדות הנאמנה לד' ולתוורתו, מאז התקוממה התנועה הציונית הארורה עד היום.

פעילות ההשתתפות בין ציוניים כופרים אלה לבחירות הנוגת המדינה על פי יסודות הכפירה והמרידה בד' ובתוורתו שהניבו זהה מראש, ושם תוצאותיהם של בחירה זו ד' ידוועים וכברורים מראש דהיננו הנוגה הממלאה את כל רשותה הציונית והשתלטותם על המדינה, ההשתתפות בבחירה זו אפילו גם עם הטענה של הצלחה, הוא בטול לכל מלחמותיה

ומלחמותיה של היהדות הנאמנה, נגד הציונים הכהרים והשתלטותם על המדינה.

בדאיתא (ב"ב ל"ה ע"ב) א"ר אבא اي דלי לי' איהו גופא צנא דפירי לאלאhor הוי חזקה, רשב"ס ד"ה اي דלי לי' זוז"ל: מאחר שישיע לי להוליך הפירות לביתו שוב אינו יכול לטעון ולומר לא מכורתה לו, שלא hei לו לשיע בלקיטת הפירות, אלא hei לו למחות, ומדשייע לו הפסיד, וכמוذه שמכר לו דמי, עכ"ל.

טור חו"מ סימן קמ"ב סעיף א' זוז"ל: ור"ח פירש אם המחזק שלה להמעערר מהפירוט דורון וקיבלם מידיו (זו) הוי חזקה שם hei הקרע שלו לא hei לו לקבל ממנו בתורת דורון עכ"ל, דרכי משה אותן א' זוז"ל: וכותב המרדכי סוף חזקת הבתים מכאן פסק מורה"מ על אודות שיש עדים שקנה מרואבן שייתיר לו היישוב שנה א"כ הודה שאין לו בישוב כלוםadam hei לו חזקת ישוב לא hei קנה ממנו להתיר לו וכמו שפירש ר"ח ואע"ג דאמרין עביד איןיש דזבין דיני' ה"מ כל דין& שלא י策רף להתרעם עוד, אבל לא עביד איןיש דזבין מגמלא אונא עכ"ל, הרי שם adam טען נגד חבירו שהנהו מחזק את שדהו בגזולנות, והוא מוחה נגדו, כאשר ראו את המוחה מסיעו במשהו להחזק, או שהמוחה קיבל מיד החזק חלק או משده זו שהנהו מוחה נגדו עליה, אין המוחה יכול לומר שישיע להחזק לטובת הנאותו או שכרו במשהו, או מה שקבל ממנו כל מה שעלה בידו לקבל ממנו על אחר והוא נשאר מוחה נגדו על השאר, כי אין זה דרך בני אדם. אלא כיוון שישיע זהה החזק את שדהו שהנהו מוחה נגדו במשהו או קיבל חלק או משהו הרז זו הוכחה שלא נשאר לו עוד כלום אצלו ולאלאhor הוי חזקו של החזק חזקה, וכל מהחטו של זה המוחה בטללה. כן הדבר הזה בעזה"ר בהשתתפות בבחירה זו בין הציונים הכהרים גולני כרם בית ישראל להעמידתם הנהגת המדינה הנהגת המרד נגד הקב"ה ותותו הק' בשם ישראל, אין יכולם לומר כי עושים זאת למען קבל מהם מה שיכולים לקבל בוכות ה"דימוקרטיא" כהחליטם של ציוניים כהרים אלה, עצםם, שהතורה היא קניין הפרט הנותנים לשומריה ומקיימי מצוותיה זכות דימאקרטי, כמו איזה חברה "צער בעלי חיים" או איזה שהיא, בתוך עם ישראל הכללי שמטrho היא ציונות לאומות מדינה עצמאית מלחמות ודימאקרטיא, ובכל זאת נשאים משתתפי בחירה זו

מוחים ולוחמים נגדם, ובכל מלחמותה ומלחמות של היהדות הנאמנה נגדם.

כ"י בהסיווע להם בהשתתפות בבחירה זו בינויהם ובಹקבה על ידי זה את דורנים הדימאקרטאי כגון תקציב עבור חנוך עצמאי וכדומה, הזכויות המגיעות לבעלי קניין פרט זה, מתקובלות כל המלחמות של היהדות הנאמנה נגדם, כי לא עבד אינש שזבין מגמלא אורנה.

הרי זו הودאה ח"ז מצד כל אלה המשתתפים בבחירה כי ציוניים קופרים הלו והשתלטו עליהם על המדינה הם הנם אל שכן ח"ז עם ישראל הכללי וכל מה שעושים הם המורשים ובצדק עושים, וחוקם בכרם בית ישראל בכל תעלוליהם לאalter הו' חזקה רחל'.

בטול מצות עשה של אבוד ע"ז

לבד זה ששבעה שמתקלקלים מינים ואפיקורסים כאלה בפניית עורף לתורה להעמיד להם הנהוגם המדינה בשם ישראל הנהגת מרד נגד הקב"ה וחותתו הק' להכריז כפירה ומרידה בד' ובתורתו הק' בשם ישראל. hei לב כל יהודי צריך להסתער נגד מפלצת מנאצת זו לזעוק חמס כי אין לכופרים ומורדים אלה והנהוגם שום שייכות עם ישראל וכי ישראל ואורייתא וקוב"ה חד, והלו אשר נתקו את קשרם מד' ומתורתו אין להם שום שייכות עם עם ישראל ולא עם השם ישראל.

ובל לב היהודי hei לבוakash לנחוץ ולהאביד את מפלצת מנאצת זו מהעולם שלא תשאר לה שם ושרהית ולא יפקד זכרה בעולם.

כל יהודי ייחידי וככל ישראל יחד hei צריך לזעוק לפניים הבדלו מתוך עוכרי ישראל אלה שעמדו לחרף את ה' ואת עם ישראל להشمידו שלא יזכיר שם ישראל עוד ח"ז.

כל יהודי ייחידי וככל ישראל יחד hei להם למחות וללחום נגד מפלצת מנאצת זו ולהכריז כל אחד על עצמו כי אין לו שום שייכות עם קשור קופרים ומורדים אלה, ולאלה אין שום שייכות עם עם ישראל, מה להם לכופרים ומורדים אלה עם השם ישראל, אם בעזה' הרשות על ארצנו הק' וידם תקיפה עליינו, שבויים הננו תחת ידיהם אבל אין אנו מהם או בכללם ח"ז.

עבדה זורה נוראה כזו, מרד כזו, חלול השם איום ונורא כזו, צריך כל לב יהודי להיות הומה מתי עקר מן העולם, ולהיות אונן מוכן תמיד לעשות כל התפעלות לבטל עבודת זורה זו מן העולם, להיות תמיד יושב ומצפה מתי תבא לידי היכולת ואבטלנה, וכדראיתא (שכת' צ' ע"א) ר' יהודא אומר אף המוציא ממשי עכו"ם כלשהו, שנאמר: לא ידבק בידך מאומה מן החרם, שמוڑ רואים שאפילו ה-כלשהו ממשי ע"ז שמוડאים אותו הרי זהת מלאכה חסובה, כי כל מה שיכולים אפילו אם רק מעט להמעיט את התפלות הרי זה דבר גדול.

ובידוע הרי זהת מצות עשה כדאיתא ברמב"ם הלכות עבודה כוכבים פרק שביעי: מצות עשה היא לאבד עבודה כוכבים ומשמשה וכל הנעשה בשכילה שנאמר: אבד תאבדן את כל המקומות ונאמר: כי אם כה העשו להם וגוי, ובארץ ישראלי מצוה לרדוף אחריה עד שנאבד אותה מכל ארצנו וכרי עכ"ל, וכדראיתא (עבודה זורה ס"ד ע"א) רשי ד"ה: רבנן הוא זוז": אבל אין נסרך אסור להיות רוצה בקיומן דישראל מצוה לבטל עבודה כוכבים ותשמשה וכרי עכ"ל.

עבירה על כריתות ברית עם מינים

ובן רואים אנו שתורתנו הק' צוותה: לא תכורות להם ולא להיהם ברית, ספר החנוך מצו' ב"ג כלומר שלא נעשה עמם שלום לעבור עבודה כוכבים דהינו לאו שלא נעשה עמם שלום והם ישארו בעבודת כוכבים שלהם, ולאו דוקא ז' עממיין כדאיתא בחנוך שם זוז": ואין האזהרה בהם דוקא אלא נשמע אזהרה שלא נכורות ברית לכל עובד אלילים עכ"ל.

ובדראיתא ברמב"ם הלכות עבודה כוכבים פרק י' זוז": אין כורתין ברית לד' עממיין כדי שנעשה עמם שלום ונניח אותם לעבור עבודה כוכבים עכ"ל, והמ"ל בהגחותיו על ספר החנוך מצוה צ"ג אותן ד' כותב שם שגם להרמב"ם לאו זה כולל לכל עובדי כוכבים, הרי רואים כי תורה"ק מחייבת לעשות מלחמה, דהינו גדר של: יהרג ואל יעבור, ולא להשאי גוים מארצות העולם לעבור עבודה כוכבים מתוך הסכמה להם, כל שכן שהוא נגד דעת תורתנו הק' להשאי מינים ואפיקורוסים מישראל מורדים בהקב"ה מתוך הסכמה כזו של התחבלות בצדorum ושותוף בהנוגדים, רק למען הגן על חלקיינו בתוכם.

שלילת המחאה נגד תעלולי הציונים והשתלטותם על המדינה

(ב) שלילת המחאה וכוחה נגד חעלוליה וגזרותיה של הנהגה זו.

כידוע כאשר הנהגת מינים ואפיקורסים מסיתים ומדיחים מעבורי על הדת כאשר השתלטו על היישוב בארץנו ה'ק' נמצאים תושבי' תמיד תחת חוכת המחאה על כל פנים למחות ולהפגין לזרוק ולהתריע נגדם נגד מעלהיהם ונגד גזירותיהם להעביר על הדת.

וכידוע שאלו המשתתפים בבחירה לבוחרת כניסה המינים שהוא למען הכנס ארבעה חברים משליהם בתוך כניסה המינים למען שעיל ידם יבואו הצלות ליהדות, וההצלות מחפרשות בעזה"ר בהשגת תקציבים כהתקציב של חנוך עצמאי שהנהו כמשל של בעל החול ובבעל החrisk שניםם מרצון מהעסק, הנהגת הכהרים המסיתים והמדיחים מרצוים שעיל ידי התקציב של תשעים אחוז שהם נתנים לחנוך "עצמאי" זה "עצמאי" בלשון סגי נהור כי על ידי התקציב זה החנוך שהנהו היסוד ובכת עין היהדות נעשה נ麥ר ומשועבד להם על ראשו על קרכו ועל כרעיו, הם השליטים על חנוך עצמאי זה לעשות בו כרצונם בעזה"ר, וגם הארבעה הולכים מזו Ci מקבלים התקציב שמן שמאז היהות גם להוtier על שכנים ולמוניים וכ'ו', ועוד התקציבים כאלה בלבד מה שימושים על ידי החברות כניסה מינים זו למצא משרות עבור פקידים ופקידות מלאה החברה שלהם המשותפים בבחירה זו מלאו המקורבים להצמרת, שעיל כגן זה אמר שלמה המלך ע"ה בחכמתו: חולק עס גנב שונא נפשו אלה ישמע ולא יגיד, כל שכן החולקים עם מינים וכופרים מסיתים ומדיחים כאלה Ci כל מה שישמעו מפירות וಗזרות איזומות תוכאות כניסה מינים הנהגת המדינה, לא יmachו ולא יפגנו, ידיהם אסורה בזיקים ורגליהם בנחותיים בשוחד הכסאות והתקציבים בעזה"ר.

לבד זה שהמחאות הבאות מעת אלה המשותפים בבחירה זו לבחירה כניסה המינים הנהיגת המדינה הנם משולל גם כל הגיון בעזה"ר, Ci המשותף בבחירה הנהו ודעתו מיוצג בהנהגת כניסה מינים זו על ידי המועמד שייצא ונבחר להיות חבר כניסה על ידי השתתפותו של זה בבחירה, וכל החלטה שנעשה על ידי כניסה מינים זו לעקירתו תורהנו ה'ק' והיהדות לעקירת הדת והאמונה מוכיחה שאפילו אם בא כוחו ומיצגו התנגד נגד החלטה זו בעת הדין עלי', בכניסת המינים, דעתו נתבטלה. נגד הדעה של הרוב חברי כניסה מינים שהתנגדו לדעתו של

בא כהו ומיצגו. והרי הוא המשתתף בבחירה הסכימים על זה מראש ואדעתא דהכי נחית להיות בוחר בהנאה זו על יסוד שאין הנאה זו גדרה בכל גדר של תורה דת ואמונה, אלא שרוב דעתיהם של מינים ואפיקורסים חברי נססת המינים אלה הם הקובעים על פי הרמת אצבעותם. ובאיוזה הגיון יבא עתה המשתתף בבחירה למחות נגד עצמו, כדמיינו מעין כזאת בדברי חז"ל (שבת ל"ד ע"ב) א"ל אילמלא הייתה עמו ואfillו הייתה עמו ולא נמנית עמו יפה אתה אומר (היות יכול למחות) עכשו שהיית עמו ונמנית בחוננו ? !, וכן בנידון שלנו אם גם נינה בתוכם ובחר את ההנאה הזאת והנהו מיווצג בה שהיא שליחו ובאת כוחו ומה בא עתה במחאות נגד עצמו.

לא ככלא שמצאו במה להודיע את הציבור שישתחף בבחירה אלה כלומר בהעמדת הנאה מרد נגד הקב"ה בטענה כי הכנסת המינים הוא המקומ למחאה בימה שם שם תשמענה המחאות על כבוד שמים, בלבד זאת שמחאותיה הלא הן רק על הפרטים שמתוך זה נשמע הוודאות על המרד הכללי בעזה"ר הרי זאת, לא קול ענות גבורה לא קול ענות מחאות על כבוד שמים של ארבעה אלה, אלא קול ענות חרופין וגدوין רח"ל של המאה ועשרים מהרפיין ומגדפים, כאשר הננו עדים בעזה"ר איך גם אלה הארכעה שהנמ מיצגיהם של אלו אשר פני שומרי תורה ומצוה להם היו מוכרים גם הם בתוקף החוק של הכנסת מינים זה לאשר כפירה ומרידה בתורה לפועל בהמאורע של "יאסאלע" שכמאכער שאישרו שהסבא ר' נחמן זצ"ל הוא פרוש רח"ל. במקום שمفorsch על פי תורה כי אין סמכות של אב על הבן לנגידו ל תורה כי אתה ואביך מחוביים בכבודך (ביבודי של הקב"ה).

גורמים לישמע דברי חרוף וגורוף ר"ל

ולא פעם התרbeta בעזה"ר ראש הכהנים נגד מיצגים אלה לחרף אותו ואת המיווצגים על ידם, בטענות: הלא אדעתא דהכי ננסתם מלכתלה והסכמתם על זה (אין כדי לחזור על ביטויי הכהира שלהם עפל"פ).

בן כידוע אמר ראש הכהנים להמייצגים של אלה אשר פני שומרי תורה ומצוה להם, בעת התקוממו מיצגים אלה נגד גזירות גיטות הבנות כי לפי דעת הרובנים הרי זה ביהרג ואל יעבור, ענה להם ראש הכהנים

בדברי חروف ולעג: הלא גם ההשתפות בבחירה שנשים בוחרות ונבחרות בה ה' אסור אצלם באופן נורא, ונעשה מותר, גם זה יעשה מותר. דברי חروف וניאוץ כאלה נרכנים לשם הכל למען ההשתפות בתוכם, במקרה שידוע שאסור לעשות שותפות עם עכו"ם שמא יגיע לשכואה בשם אליהם אחרים ועוכרים זהה על לאו של: שם אליהם אחרים לא תזכרו ולא ישמע על פיכם, ועל ידי השתפות עם מינים קופרים מחרפים ומגדפיים כאלה גורמים שישמע דברי חרופין וגופין כלפי מעלה רחל, כאשר נתפרנס זה לא מכבר דבריו של אחד מחברי הכנסת מינים זו אשר כפר בתחיית המתים בראש גלי עפל"פ, זו חטא וזו פריה ה' ישרנו.

אסור התחרבות לרשעים

א) כדיוע יש אסור התחרבות לרשעים. מכל שכן שיש אסור התחרבות והתבללות בתוך המון אפיקורסים קופרים ומורדים כאלה המתקוממים לכפור ולמרוד בד' ולהסתה ולהדייח ולהעביר על הדת המוני בית ישראל ולהמיר את כל ישראל לגוי ככל הגויים וכחci גורעים שביהם, לגוי כופר שעל זה אומרים חז"ל בגוי נבל אכעיסם אלו הכהופרים.

ובידוע אין העניין של השתפות בבחירה לבחרות הנהגה רק עניין של התחרבות בין הבוחרים או שהחבורות בין חברי הנהגה הנבחרת הוא רק עניין של התחרבות או שהנהגה היא גוף נפרד מבוחריה כמו שליחים ובאי כת, אין הדבר כן, אלא כל הבוחרים והנבחרים מתוכם להנהגה הנם כגוף אחד, אלא שהנבחרים חברי הנהגה הנם כהראש של גוף זה, ראש גופו זה, פניו גופו זה, עיני גופו זה, כמו שהוא מוצאים תוארי הנהגה, ראש העדה, פניו הדור, עיני העדה וכו' אין בין בוחרי הנהגה, ביןיהם ובין הנהגה הנבחרת מתוכם ובין הנהגה עצמה, עניין של חברות אלא הרי זאת כולם כגוף אחד בעל אברים, שהנהגה היא אבר הראש, וכו', וכשם שאי אפשר לומר על חייה טורפת זאב או נמר וכדומה שאברים אלה אינם מזיקים כגון הגב וכדומה, שאברים אלה הנם חברים להמלצות או לצפוני החיה, אלא שהכל יודעים שהוא הכל גוף אחד של חייה טורפת אין כאן של חברות שליחות או ביאת כח אלא גוף אחד.

בן כשמתלדים מורדים וכופרים על יסודות של כפירה ומרידה ובוחרים מתוכם הנהגה כופרת ומורת בד' ובתותו הרי זה כולם יחד הבוחרים

כולם והנאה כולה כל הבוחרים והנאה יחד כולם גוף אחד כופר
ומורד בך' ובתורתו.

ובשם שהמתגונן והפוגע בחיה טורפת לא יבחן בחציו בין צפוניה
ומלעתויה של החיה לבין הגב שלה בעורה העדין, כן בהמגיעה
לגוף כופר ומורד כזה אין הבדל בין אבר לאבר מאברי.

אפשר ההתחברות לרשעים וחובת התרחקות וההבדלות מרשעים הללו
משמעותית בתרתנו ה'ך' כמו שאמר הקב"ה למשה ולאהרן (במדבר
ט"ז כא) הבדלו מתוך העדה הזאת ואכללה אותם כרגע, כי נתחיבו
שונאיםיהם של ישראל כל'י ח"ו על שהיה מוחברים לעדת קrho, אלא אחר
תפלתם של משה ואהרן ניתן להם להנצל בזה שיתבדלו מהם וכדרכ'
(ט"ז כ"ו) סورو נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל
אשר להם פן תספו בכל חטאיהם.

ובנבאים: (דברי הימים ב' י"ט ב') יצא אל פניו יהוא בן חנני החוצה
ויאמר אל המלך יהושפט הירושע לעוזור ולשנאי ד' אהב
וגו' (דברי הימים ב' כ' ל"ז) בהתהברך עם אחיזתו פרץ ד' את מעשיך.
דברי הימים ב' כ"ה ר' ישכר מישראל מאה אלף גבור חיל במאה כcar
כסף. ז' ואיש אלקים בא אליו לאמר: המלך, אל יבא עמק צבא ישראל
כי אין ה' עם ישראל כל בני אפרים וגו'. ט' ויאמר אמצ'י לאיש האלקים
ומה לעשה למאת הכהר אשר נתחי לגודו ישראל ויאמר איש האלקים
יש לד' לחתת לך הרבה מזה. י' ויבדלם אמצ'י להגדוד אשר בא אליו
מהר אפרים ללכת למקוםם.

ובכתובים (תהלים) שנأتي קהל מרעים ועם רשעים לא אשב.
(משל' כ"ד כ"א) ירא את ד' בני ומלך ועם שונים אל תתערב (שונים),
כלומר המשנים את התורה ואת המצווה, רבינו יונה אבות פרק
א').

ובמשנה (אבות פרק א' ז') נתאי הארבל' אומר הריחק משכנ רע ואל
תת לחבר לרשע וכו'.

ובן ההלכה (רמב"ם הלכות דעתך ר' הלכה א') ווז"ל: ויתרחק מן
הרשעים הholkim בחושך כדי שלא ילמודו ממעשייהם, הוא שלמה
אומר: הולך את חכמים יחכם ורוועה כסילים ירווע (ישבר) ואומר: אשרי
האיש וגו'.

(הרמב"ם שם) וכן אם هي' במדינה שמנהגו תרי' רעים ואין אנשיה הולכים בדרך ישרה וכו' ישב לבדו ייחידי עניין שנאמר ישב בדד יודום. ואם היו רעים וחטאיהם שאין מנהחים אותם לישב במדינה אלא אם כן נתערב עמם ונוהג כמנהגם הרע ילך למערות ולהוחים ולמדברות וכו' עכ"ל.

(שו"ע ח"ו סימן תכ"ה סעיף א') ווז"ל כל חייבי מיתות בי"ד בזמן זהה אין בידינו להלקותו או להגורגו או לחובטו אלא מנדרין אותו וمبادילין אותו מהקהל, ע"כ.

צימנו רק מקורות אחדים מהתורה נביים וכתובים משנה והלכה, אבל כדיוע כי כל תורה"ק שבכתב ושבע"פ מלאה באזהרות מלהתחבר לרשעים ואסונות הנוראות ברוחניות ובגשמיות שהתחברות לרשעים מביאה רח"ל, וחוכת ההתרחקות וההתבדלות מרשעים, ואשר כמעט עצה להנצל כי אם על ידי ההתבדלות וההתרחקות, וכיודע שההתבדלות מרשעים זהה מהתיסודות העיקריים לקיום תורה"ק והיהדות.

ב) האסור להשתתף בבחירה שלנשים ניתן להן להיות בוחרות ונבחרות בה כדיוע כשאלת זו של ההשתתפות בבחירה שנשים בוחרות ונבחרות בה, נגעה על דבר ההשתתפות בבחירה של ועד הלאומי הציוני שהי' לפני השתלטותם של הציינים על המדינה יצאו כל גдол רבני ומאורי ישראל מריאתו דישראל וראשי גולה אריאל באסורה חמורה נורא ואיום כי אסור להשתתף בבחירה כאלה, וגזרו אומר על ההשתתפות בבחירה שנשים משתתפות להיות בוחרות ונבחרות בה"פורץ גדר ישכנו נחש", מכל שכן שעל הנשים עצמן ורבנן האטור החמור הנורא הזה שלא תצאנה נשית ובנות ישראל להיות בוחרות בין אנשים לחוות דעתן מי מהם שייהיו למנהיגי המדינה.

בשעה שדווג רצה לפסול את דוד מלבא בקהל והי' מתחפל גנד הדרש של עמוני ולא עמוני מואבי ולא מואבית ורצה לומר שגם הנשים העמוניות והמואביות היו בכלל לא יבא עמוני ומואבי בקהל ד' וגור' על דבר אשר לא קדמו את עם ישראל בלחם ובמים בזמנים מצרים וטענתו של דוגג היהת הי' להן קודם לקדם נשים לקראת נשים כלומר כי הנשים העמוניות והמואביות הי' להן קודם לקדם את נשים ישראל בלחם ובמים, והביאו את המשא ומתן זהה לפני שמואל הנביא ובית דין היהת תשוכתו של שמואל על טענה זו של: הי' להן קודם לקדם נשים לקראת נשים, (בלי שידע

מי שטען טענה זו): תורתו של דואג הוא, דואג מין הוא, ולתלמידיו היהתה תשוכתו: כל כבודה בת מלך פנימה, כדאיתא בחז"ל, הרוי כי כל היסוד של מלכות בית דוד היה זאת שגム לנשים העמוניות והמאובאות לא היה להן קודם לקדם נשים לקראת נשים, מכל שכן פרצה נוראה ואימוה צו שנשי ובנות ישראל תעשינה בוחרות אנסים למנהגי המדינה, ותעשינה נשי ובנות ישראל חומר לעמל ולהתעמל בתעමולות הבהירה, שומו שמים! על פריצה אימוה ונוראה צו, או לעינים שכך רואות איך בחורי ואברכי ישיבות בעזה"ר מעמלים את תעමולות הבהירות גם בין נשים ובנות, איזה הפקרות נעשה בגדר הצניעות שעליינו נשען כל מלכות בית דוד ומשיח צדקנו ביום הבהירות הכהיריות הנערכות על ידי הציונים הכהרים לבחירת הנוגתים המדינה.

בפרט כי לכוארה הדבר פשוט כי הזמן שאנו נמצאים תחת השתלטוותם של מינים וכופרים מסתירים ומדיחים מעבורי על דת אלה, שהוא שעת הגזירה, כי הכל הלא רואים את מסע השמד שהם מבצעים על רבבות נפשות ישראל ועל היישוב כולו בכל דרכי הסתה והדחה כפי העברה על הדת, את השמות את אשר עשו ביוזדים שבאו ממדינות שלימונות כ"חימן" "מרוקו" וכי' שהפכו תשעים אחוי מניינים וכופרים מופקרים, ואשר השליכו חוקי ומשפטים תורה"ק הצדיקים ארץ, וקבעו את חוקי ומשפטים העכו"ם, בפרט כי גם عمדו על מצות מצות תורה"ק לבטלן כמצות נחלות שעשו את הבית לירושת וכי' וכי לבטל מצות נחלות מהכתוב בתורה"ק. את הפקרות הנוראה שהם משריצים בכל המדינה שהזמן הוא בכלל ההלכה ברובם הלווי יסודי התורה פרק ה' הלכה ג' וזיל: אבל בשעת הגזירה והוא שיעמוד מלך ורע כנובכינצ'ר וחבריו וגורו גזירה על ישראל לבטל דתם או מצוה מצות התורה יהרג ולא יעבור אפילו על אחת משאר מצות עכ"ל.

הגבות מיומניות (אות ד) ואמרין בגמרה ברדייפת הדת אפילו עיקתא דמסנאא אסור לשינוי ויירגן ואל יעבור פירוש רצועות מנעל שנางנו ישראל לשנותם مثل עובדי כוכבים ממשום צניעות ומנהג יהדות ומכאן כתוב רא"ם שאפילו אינה מצוה אלא מנהג רק שהונาง לתרבותה ויהדות אם יעברנו נראה כעובר מצוה ועוקרה, ויירגן ואל יעbor.

מכל שכן פרצה נוראה צו במנาง צניעות שלא הי' כזאת נשים ובנות ישראל תהערכה בין אנשים בעניין הנהגה להיות מהבוחרות מנהיגים

על הציבור ושהנהו יסוד מוסד בתורתנו ה'ך' ואשר חזורה ונשנה מרבותינו הקדושים בדורותנו דורות האخונים שהוא בכלל פורץ גדר ישכנו נחש, בזמן כזה שהוא שעת הגזירה להפקת תורהנו ח'ו הנהו ודאי בגדר של יהרג ואל יעבור.

בפרט שפרצת מנהג תורה זה וכל מעשי העברינות שבבחירה זו אינה באה מתווך רצונם לעבור על פרטם אלא מתוך הכרזתם כפירה ומרידה כללית ב'ך' ובתורתו, שהוא בכלל מה שמובא ב"פתח תשובה" ובגלוון מהרש"א על יוז"ד סימן קנ"ז בשם תשובה הרדב"ז חלק א' סימן צ"ב שהעלה דה"ה אם אונסין לעבור על אחת מכל מצות התורה באמרים שאין תורה ממש וכו' שהוא עצובות וכוכבים שחיבר למסורת את נפשו עלי' אפילו להנאת עצמו ובצנעה ושלא בשעת הגזירה ע"ש עוד, דהינו שהעבירה היא על דעת המערירים והוא ביהרג ואל יעבור.

שמעתי מהרב הגאון ר' מאיר סלאווייציק שליט"א שביו הגה"ח
צוק"ל הביע שהזמן זמננו דין כשת הגזירה.

ג) האסור של חניפה

סוטה מ"א במשנה: אגריפס המלך עמד וקבע וקרא עומד ושבחוו חכמים וכשהגיע ללא תוכל تحت עיליך איש נגיד זיגו עניינו דמעות רשי': שהמקרה הזה פוסלו מן המלכות עכ"ל, אמרו לו אל תתריא אגריפס אחינו אתה אחינו אתה, רשי': שאמו מישראל, גם' ע"ב, חנא משמיה דרי' נתן באותה שעה נתחיכבו שונאי ישראל כליה שהחניפו לו לאגריפס, אמר ר' שמעון בן חלפתא מיום שבגרפה של חנופה וכור' רשי' ד"ה אגרופה, כחה של חנופה דआ"ג שאמו מישראל אין ראוי למלכות דעתך הי' זילא מילתא עכ"ל.תוס' ד"ה אותו היום נתחיכבו שונאי ישראל כל'. ירושלמי תנין ר' חנינא ברבי גמליאל אומר הרבה מרדין תורה כיון דאמו היה מישראל אלא משום דזילא מילתא כמו שפירש רשי' שיתחיכבו על חניפה מועטה כזאת עונש גדול, ופירש רשי' וכור' אבל מלך חזר ושנה עליו מקרוב אחיך תשים עלייך מלך דקפיד קרא גבי מלך עד שהוא ממש מקרוב אחיך תשים עלייך מלך דקפיד קרא חנופה שמילך בזרוע שלא כדין תורה והודו לו והחזיקו בכך, נהי שלא

יכלו למחות, כי להן לשתוק ולא להחזיקו, וזהו עונש חנופה בראבּר עבירה שמחניף לחברו מחתמת יראתו מפניו ואינו חשש על יראת הקב"ה ועשה עין של מעלה כאילו אינו רואה עכ"ל.

(ב"ב ג' ע"ב) תוס' ד"ה כל דאמר מבית חשמונאי אהינו עבדא הוא, בסוף הדבר ווזיל: וצ"ל שלא נשא ישראלית וקראווה אהינו אתה לפ"י שעבד אהינו הוא במצוות.

הרי כי גם לפירושי וגם לפירוש החתום עצם האמירה: אהינו אתה הייתה אמיתית, אלא שמתוך אמרתם היהתה משמעות הودאה והחזקה למלכותו, שלפי דברי רש"י הי' בזה זילא מילחאה ולפי דברי החתום היה זה שלא כדין תורה, הי' העונש כל כך גדול.

מכל שכן כশמנים ואפיקורוסים מתכלדים לבחרור להנוגט המודינה שמכנים אותה בשם ישראל הנגגה על יסודות הception והמרידה בעד' ובחרתו הנוגת מרד נגד הקב"ה וחווה"ק, אשר ודאי כי מוצאים הם מכלל ישראל ואין להם שם שמיוכות עם עם ישראל, ואין צרכין לומר שככל הנוגט היה שלא כדין תורה אלא לעקוור חז"ו את כל התורה כולה, אם יהודים מתחפפים עמהם בבחירותם זו ומתחללים בתוכם להעמיד ייחד אותם ובתוכם את הנוגט המדינה שזו היא אמירה לכלה אהינו אתם, שזו היא חניפה שיש בה הודהה והחזקקה להנוגת מרד בעד' ובחרתו, ואפ"ל אם אין יכולם למחרות נגדם בהרמותם דגל מרד נורא ואוים כזה נגד הקב"ה ובחרמת יד לעקיירת תורה"ק ולהשמדת עם ישראל, אבל עוד ללכנת אתם להשתתף ולהתכלל בתוכם בדברי החתום, הנ"ל ודאי כי זו היא חנופה אשר עונשה נורא ואוים ר' ישרנו.

וחיראים והסמ"ק מונים את איסור החנופה לאחד מהלאוים שבתורה מתיר"ג מצות תורתנו הק. וצ"ל הסמ"ק מצוה רכ"ט: שלא להדר פני גדול כדכתיב (ויקרא כ"ט) לא תהדר פני גדול וכו' ובכלל זה שלא להחניף וכו', והוא דאמר ר' שמעון בן פזי (סוטה מ"א) מותר להחניף ורשעים בעולם הזה, כאשרין עושים עבירה מפורסתה. עכ"ל.

איסור לחייב את המינים

אחרי שקבענו שזו היא פעלות מינota הגרוועה מעבודת כוכבים, יש בזה עבירה על האסור שלא לחייב את המינים על הלאו של בחוקותיהם לא תלכו.

הלא בארנו כי עצם פועלות ההשתתפות בבחירה זו לאלה העשושים אותה בכוונתה הפשה שהיא אשר תורתנו הקדושה אומרת על זה: והנפש אשר תעשה ביד רמה, דהינו פועלות מינוח, מרد, גדוּף, כפירה, ועובדת כוכבים. כי באידיות אלו הנם התלכדות של אפיקורדים מישראלי, קופרים ומורדים בך' ובתורתו שעמדו על תורתנו הקדושה לעקרה ועל עם ישראל להכחידו ולהמירו לגוי לאומי קופר ומורוד המסדרים בחירה להנagation בהרמת יד בתורה ועל יסודות הכפירה והמרידה בך' ובתורתו, בוחרים מתוכם הנהגת מרד מוצעת מרידתם נגד הקב"ה ותורתו.

ואם על עדה מישראל שזדו לערbor על איזה מצוה שתהיה ועשו אותה ביד רמה, כותב הרמב"ם יהרגו כולם שזו פועלות מרד כלל, כל שכן כאלה המשתחפים בבחירה זו מתוון כוונתה הפשה, שדין מיניהם להם והפעולה היא פועלות מינות הגרוועה והחמוראה הרבה עד אין חקר מעובודה לכוכבים.

שהעוזה פועלה זו של ההשתתפות בבחירה זו דין שוחט לגומה לכה"פ יש לה, שאסור לעשותה כמפורט במשנה (חולין מ"א) שלא יחקה הצדוקים, פירש": מחזיק ידיהם בחוקותיהם, שהשחיטה לגומה הוא חוק הצדוקים לעבודת כוכבים, ואפילו לעשות מקום חוץ לגומה וישחות והדם יורד לגומה בשוק לא יעשה כן משום שנאמר: בחוקותיהם לא תלכו, ואם עשה כן צריכה בריקה אחריו, רשי', שמא מין הוא ויבdroו מפטו ומינו עכ"ל.

רmb"ם הלכות שחיטה פרק ב' הלכה ו' וויל': ואם שחת לגומה בשוק אסור לאכול משחיתתו עד שיבדקו אחריו שמא מין הוא, עכ"ל, דהינו לפי דברי הרמב"ם הנהו בחזקת מין עד שיבדקו אחריו.

הרי פועלה כשותט לגומה שעצם הפעולה אינה מביאה כלום אלא מפני שהוא חוק הצדוקים, פועלה שהצדוקים עושים אותה, יש בה משום שלא יחקה את המינים, ועובד על בחוקותיהם לא תלכו, וצריין בדיקה אחריו, כל שכן פועלות ההשתתפות בבחירה אלה שעצם הפעולה היא פועלות התקוממות מרد, הנעשה על ידי מינים ואפיקורסים המתוקומים ומקיים הנהגת מרד למורוד בהקב"ה ותורתו, ודאי כי יש בפעולה זו אפילו אם אינם עושים זאת בהתאם הכוונה של המינים והמורדים או בעשית אותה פועלות המרד שם עושים בפניהם עורף לתורה ועל יסוד

הכפירה והמרידה ובין אלה מקימי המרד, ומשום בחוקותיהם לא תלכו שצרכיים בדיקה אחריהם ולפי ההלכה ברמב"ם הנם בחזקת מינים עד שיבדקו.

ובן כדיוד ייש בפועל עבودת כוכבים ענין של מראית העין.

ואלו הם דברי הרשב"א מובא בטור יו"ד סימן קמ"ט וכותב הרשב"א ומשום הר טעמא דחשדא אפיקו ישראל הדר בעיר שיש בה אליל אסור לילך לרוחב שאليل שם אם אינו אותו רחוב פתוח לשוקים אחרים, דנראה כהולך שם לעובדה וכל שכן שאסור ליכנס לחצר אליל, ואפיקו לדבר עם אחד מהם, ואפשר אפיקו על עסקי רבים ואפיקו על פקוח נפש אסור ליכנס שם, כדאמרין במעין המשך לפני אליל שלא ישחה אפיקו מאית אם לא ישחה עכ"ל.

טור יו"ד סימן ק"ג וו"ל: מעין המשך מים בפני אליל לא ישחה וישתה אפיקו אם מאית אי לא שני עכ"ל. יו"ד שם סעיף ג' הגה, יש אומרים לכל שאינו אסור אלא מפני מראית העין כגון דין זה, אם לא ישתה מותר לשתו ואין בה משום יהרג ואל יעבור (ר"ג פרק קמא דעתכו"ם).

ביאור הגרא"א אות ד' וו"ל: ודבריו דחוקים, וכ"כ הטור כאן בהדייא: ואפיקו אם מאית אם לא שני, וכ"כ הרשב"א הביאו הטור בסימן קמ"ט וכותב הרשב"א משום הר טעמא דחשדא וכו' ואפיקו על פקוח נפש אסור ליכנס שם, כדאמרין גבי מעין וכו' וכל זה שלא בדברי הר"ג וכן אמרין בסנהדרין ע"ה ע"א (ימות ואל חספר עמו מאחרוי הגדר) ואע"פ דספר עמה מדרבנן בעלמא לדעת הרמב"ן ושאר הפוסקים, עכ"ל.

וכ"כ הברכי יוסף סימן קנ"ז ד"ה רק לאו בעלמא וו"ל: ולפי ריהטה קשה דהרבנן הביא ראי זו בספר תורה האדם דף י"א וכותב דג' עבירות לא שנה בעבירה לא שנה באבקה ע"ש כל לשונו הרי הרמב"ן אסור ומיתתי ראי' משום דהו אביזרי' דג"ע אף דסביר דליך לאו דלא תקרבו וכו' כיוון דaicא מיתה בגוף הערווה וUBEIRA עצמה עכ"ל.

ביאור הגרא"א וו"ל: וכן במעין שם אע"פ שידוע ששווה לשתו אעפ"כ אסור עכ"ל.

תוספתא מסכת עבודה זרה פרק א' זז"ל: לא יטיל ישראל עם שירה בתורות (רש"י ל"ב ע"ב לבקש טעונה למקום אחר) אפילו יצאת אפילו מקדים מחשיך, אפילו מתירא מפני עובדי כוכבים מפני ליסטים מפני רוח רעה, שנאמר: לא תלכו אחרי אלהים אחרים על"ל. הגהה מצפה שמואל אות ד': זז"ל; עיין שבת פ"ב במשנה דמתירא מפני הליסטים דМОקמֵין לה בסכנת נפשות עכ"ל, דהינו שהוא ביהרג ואל יעבור, וכן מובהה Tosfta זו בהגהה מיימוניות רמב"ם הלכות ע"ז פ"ב הילכה ב', אות א' זז"ל בתוספתא שניינו לא יטיל אדם עם תועים וכו' ואפילו ירא מפני ליסטים ורוח רעה, שנאמר: לא תלכו אחרי אלהים אחרים עכ"ל, לכארה היינו כשיטת הפוסקים שגם מה אסור מפני מראית העין הוא ביהרג ואל יעבור.

גם הייש אומרים שביד"א סימן ק"ג דכל שאינו אסור אלא מפני מראית העין אם ימות אם לא ישתחוו מותר ואין זה משום יהרג ואל יעבור, קרוב הדבר, דהינו דוקא במראית העין של עבודת כוכבים, אבל מראית עין דמינות החמורה גם הם יודו שהוא ביהרג ואל יעבור.

לפי זה בנדון שלפנינו שמיינים ואפיקורוסים מישראל מתלדים ומשתתפים בבחירה בפני עצמה לחזור הנוגעת המדינה בשם ישראל על יסודות הכלפירה והMRIה בד' ובתוורתו לחזור הנוגעת מרד הקב"ה ותוה"ק, ודאי כי ההשתתפות בחירה גם של בכוונתם של עורכיה יש בזה משום מראית עין דמינות שלכארה הוא ביהרג ואל יעבור לכל הדעות.

זה שידוע ומפורסם שישנם ככללה שהשתתפות בחירה זו, אינה לפי מובנה הפשט של עורכיה כלומר לא מטעם מרד אלא אדרבא מטעם כוונה שרצוים להכנס מאנשיהם בתוך הנוגעת מרד זו למען הצד, זה אינו מועיל להסיר את האסור של מראית העין שבפועל התשתתפות בחירה, שיסודה של פעולה זו היא פעולה מרד, ותשעים אחוז מהמשתתפים בחירה זו על יסוד זה הוא השתתפותם.

בדאית טור יו"ד סימן קמ"ט בב"ח בשם הרשב"א זז"ל: וכ"ש שאיסור ליכנס לעולם לחצר אליל וכו' ב"ח; כלומר אפילו אין עובדין היום לאותו אליל דהא פשיטה דaicא חשדא דומייא דמעין המושך לפני אליל דעת"ג دائ לא שתי מאית בצמא ואיכא למיתלי שלא נתכוין לשחוות לאليل אלא לשחות מן המעין ואפ"ה אסור מפני שנראה כמשתחווה

לאليل, הכא נמי בהולך לחצר אליל נראה שהולך לעובדה ולא תליןן לקולא בכה"ג, עכ"ל.

ובדאיתא בכיוור הגרא סימן ק"ג וו"ל: וכן בمعין שם אע"פ שידוע ששותה אעפ"כ אסור עכ"ל.

ע"ז י"ב ע"א מעין המושך לפניו עבדות כוכבים לא ישאה וישתה מפני שנראה כמשתחווה לעבדות כוכבים ואם איןנו נראה מותר וכ"ו מי איןנו נראה אילימה שלא מיתחזי והאמר רב יהודה אמר רב כל מקום שאסרו חכמים מפני מראות העין אפילו בחדרי חדרים אסור אלא אם איןנו נראה כמשתחווה לעבדות כוכבים מותר, רשי" ד"ה ואם איןנו נראה כמשתחווה שפונה אחריו או צידו לצד עבדות כוכבים, עכ"ל הגמ' מפשטות הגמרא נראה שבמקום שאסרו מפני מראות העין לא מועליל אפילו כל הרואים יודעים שהנהו שותה לשותה כמו שלא מועליל בשדרי חדרים ואף אחד לא רואה כלל, נגד מראות העין אינו מועליל אלא כשהמעשה עצמה אינה נראה כמשתחווה, כגון שפונה אחריו וכ"ו לצד הע"ז.

ובן מוכח מהגמ' (ע"ז מג ע"ב) דתנייא טבעת שחותמה בולט אטור להנינה וכ"ו ומ"י חישין לחשדא והוא כי כנישתא דשף ויתיב בנהרductus אדוקי כי אנדרטה והוי עילוי כי אבוחה דشمואל ולוי ומצלי בגוי' ולא חיישי לחשדא, רבים שאין, והוא רבנן גמליאל דיחיד הוא, כיון דנסיא הוא שכיחי רבים גבי'.

טו"ר שו"ע יו"ד סימן קמ"א ב"י ב"ה וו"ל: כתוב רבינו ירוחם וכ"ו ועל התירא דשכיחי רבים גבי' כתוב או שני אנשים הנכנסים לבית שיש בה צורה, ונראה שלמד כן מדרותיב בגמ' מעובדא דלווי ואבוחה דشمואל הוי עילוי ומצלי בבי' כנישתא דהוי שם אנדרטה ולא חיישי לחשדא ומשני רבים שאין, והש"ך בשוו"ע כתוב על זה ונראה ראי' לדבריו מריש ברכות (שאומרת שם הגמרא אי בתרי חشد שדר נמי ליכא) דהינו תירוץ הגמ' כיון דשנים הם ליכא חשדא שיעבוד לאנدرטה בפני חברו, וכן הוא התירוץ על רבנן גמליאל כיון דשכיחי רבים גבי' ליכא חשדא שיעבור לצורת הלבנה בפני רבים.

לכוארה האיך רוצה הגמ' להביא ראי' מאבוחה דشمואל ולוי שלא חיישי לחשדא שלפי"ז יהא מותר להנינה חותם בולט.

הרי כי כניסה דשף ויתיב היהת בית הכנסת גדולת ידועה לכל ישראל כדאיתא בפירוש"י ד"ה דשף ויתיב ז"ל: ויש אמר יכני גלותו נטלו עמהן מאבני ירושלים וכו' והיינו דכתיב; כי רצוי לבדוק את אבניה, והעובד כוכבים באונס אוקי כי אנדרטה ולמה hei להם לאבוה דشمואל ולוי לחוש לחשד, שיחשרו אותם שנכנסו לעבוד את האנדרטה הלא פשוט כי יהודים נכנסים לבית הכנסת שהיא כה חשובה להם להחפלה שם ואין להם כל עסוק עם האנדרטה שהגויים העמידו אותה שם על כרham וכן הלא הייתה גם העובדא שיהודים המשיכו להחפלה שם ולא שתו לב להאנדרטה.

הרי רואים מזה שם אסור להניח חותם בולט משום חשדא שלא יאמרו לה הוא עובד, לא מועיל כל הידיעה והפרטים שזויה בבית הכנסת שהיהודים נכנסים להחפלה שם והסבירו הפשטה כי כל יהודי הנכנס לשם לכוונה זו נכנס, ואסור להכנס שם מפני דוקי כי אנדרטא שזויה צורה אסורה מפני החשד שיכולים לומר לה הוא עובד. הגם שיש בכניסה זו כוונה אחרת פשוטה והמסתבר הפשט כי יהודים נכנסים לשם באורתה הכוונה, בכל זאת אין זה מועיל להציג את האסור של חשדא.

ובן מה שמקשה הגדרא והא רבנן גמליאל דיחיד הר' (ולמה לא חייש לחשד) מי מכל ישראל לא ידע מעין קידוש החודש והעדים ארך נחקרו ונתקבלו לזה, הלא נעשה בעסק כה גדול ומפורסם והכל ידעו המטרה של דמות צורות לבנות שהיו לו לרבן גמליאל בעליך שבזה מראה את ההידיות הכהה וראית או כזה.

ולמה hei לו לרבן גמליאל לחוש לחשדא שיחשרו אותו כי לצורות אלו הוא עובד.

הרי כל הידיעה ופרטום הכוונה לשם מה נעשו והמסתבר הפשט שבה, לא מועיל לסליק את האסור של חשדא.

גם התירוץ של הגמ' של רבים שאני, שאני רבנן גמליאל דשכיחי רבים גבי', לא שייך בנידון דין, כי הטעם שהחחשד הוא שמא נכנסים לעבוד את האנדרטה, אם הם שנים או רבים אין חשד שייעשו את זאת, וכן רבנן גמליאל כיוון דשכיחי רבים גבי' אין חשד שייעבוד לצורות בפני רבים. לא כן בחשדא במראית העין של נידון דין שעצם הפעולה על ידי הכל פועליה היא פעולה מרוד הגרועה מעבודה לכוכבים ויש מראית העין

בהעוסה פעולה זאת שהנהו מورد ועושה פעולה מרד הגרוועה מעובודה לכוכבים, אלא שיש ידיעה ופרסום כי ישם רבים העושים את פעולה זו שלא בכוונה למרד או גם בכוונות אפשר הפקות ממרד, אשר את זה בררנו שידיעה ופרסום כזה לא מועיל לסלק את האסור של חסדא של מראית עין.

וליה גם לא מועיל מתירוץ של רבים שאין כי המראית עין היא פעולה מרד פעולה גרוועה מעובודה לכוכבים, אלא שיש בפעולה זו אופן של כוונה אחרת, שלוה אין מועיל רבים כי אין האחד רואה וידעו כוונתו של חבירו.

ואפשר כי לזה לא נזכר בפוסקים במקום שמצוירים את האסור של מראית העין בעבודת כוכבים, חלוק של רבים שאין כיון דעתם הפעולה היא מראית העין כגון מעין המשך לפני עבודה כוכבים לא ישחה וישתה מפני שנראה ממשתחווה ולא יועיל לזה אם יהיו רבים כי אין האחד יודע את כוונת חבIRO ואין האחד מונע את כוונתו, מפני רבים הנמצאים על ידו.

או אולי כי לא הקילו בסברא זו של רבים שאין אלא בחסדא כזו שאינו עושה מעשה שהוא מראית העין של עבודה זרה, אלא מפני שמניחו אצלם טבעת בחותם בולט, או נכנס למקום שנמצא שם צורה אסורה, השד כזה מסתמכים להתר בנסיבות של רבים שאין, וכן נראה מלשון הגם' ומילחישין לחסדא והוא כי כנישתא דשיך ויתיב וכור' כי ודאי שהגמ' לא מכוonta על חסדא שנזכר במשנה (ע"ז י"א ע"ב) בזמן שהדרך מיוחדת לאותו מקום אסור; רשי' אסור לילך לשם מפני השד שנראה כמהלך לעובדה, או על מראית עין הנזכר שם; ישב לו קרון וכור' מעין המשך לפני עבודה כוכבים לא ישחה וישתה מפני שנראה ממשתחווה, אלא על השד כזה כהמניחו אצלם טבעת בחותם בולט, שאינו עושה מעשה שבעצם המעשה יהי' מראית העין של עבודה כוכבים, על השד כזה יכול להיות סלקא דעתך שלא חיישין.

גם היתר זה של רבים שאין, בחשד זה של טבעת בצורה בולטת להניחה, אין המחבר מוציאו אלא הרמ"א סימן קמ"א סעיף ד' ווז"ל; ויש מתירין בשל רבים דליך חשדא (טור בשם הרא"ש) אבל המחבר כותב את ההלכה ווז"ל: וצורת חמלה ולבנה אסור בין בולטת בין שוקעת ולא מוציא את היתר של רבים שאין, כי הוא סובר כי גם השד זה אין להתריו

בהסבירא של רבים שני מושם כדאיתא בטור סימן זה ז"ל: ורב אלפס אינו מתיר אלא כשהוא להتلמוד אבל אינו להتلמוד אפילו של ובין בשל פרקים אסור, וכ"כ הרמ"ה הב"י, שם ז"ל: וגם הרמב"ם פ"ג מהלכות ע"ז לא חילק להתיר בדרכיהם.

על כל פנים כי אין להתיר פעולה מראית העין של עכובות כוכבים או פעולה מינות הגרועה מעובدة כוכבים מתחך סברות של כוונות ידיעות ופרשומים ורבים העושים. שאין הפסיקים מזכירים אותם להלכה. ממילא מובן שההשתתפות בבחירה שישודה מרד נגד הקב"ה והתה"ק שיש בזה ממש מראית העין ומינות, שהוא לפי חילק הגدول של הפסיקים או אפשר גם לפי דעתם ביהרג ואל יעבור.

איסור עשית מעשה מוכיחה עליו שהנהו מכת מודדים מודה בכפירה ומרידה

ולבד האיסור של מראית העין, יש בפעולה ההשתתפות בבחירה זו, עצם פעולה זו מוכיחה על פועלה שהנהו מלאה המינים והאפיקורוסים מישראל הפונים עורף לד' ולחותתו ומעמידים להם להנוגותם המדינה הנוגת מרד נגד הקב"ה ותורתו.

האיסור שכתווב בשו"ע יו"ד סימן קנ"ז ז"ל: אסור לאדם לומר שהוא עכו"ם כדי שלא ירגהו עכ"ל, כי לאו דוקא האמירה אלא גם עשית מעשה המוכיחה כאמירה זו, כמו שהוא להלכה שעשית מעשה מוכיחה הוא כאמירה, וכן הוא משמע מלשון הטור סימן זה ז"ל: אסור לאדם לומר שהוא עכו"ם דכיון שהוא עכו"ם הרי מודה לדתם וכופר בעיקר, אבל מי שנחביב מיתה ומציל עצמו במה שבורה לבית אליל כתוב א"א הרא"ש שיכول לבrhoח לתוכה ואין בזה ממש מודה באليل עכ"ל, דהינו דין זו מעשה המוכיחה. הרי כי גם המעשה המוכיחה עליו שהוא עכו"ם הוא ביהרג ואל יעשה אותה, דהא Mai דכתיב הרא"ש שיכול לבrhoח לתוכה ולא חש למאית העין, לדברי הר"ן הוא מפני שהרא"ש סובר שהאיסור של מראית העין אינו ביהרג ואל יעבור כדאיתא בב"ח טור יו"ד סימן קמ"ט ד"ה וכותב הרשב"א דמה שכותב הר"ן פ"ק דעתך ז"ל כיון שאינו אלא ממש מראית העין היכא דאיכא סכנה ממש מותר וכו' וכן כתבו בשם הר' אשר ז"ל, הינו מה שכתב הרא"ש בתשובה דמותר לבrhoח לבית אליל, אבל לפי דעת הטור

שסובר סימן ק"נ שכל מה שאסור מפני מראית העין הוא ביהרג ואל יעבור, וגם הلقה זו של הרא"ש מובא בסימן קני"ז: אבל מי שנחחיב מיתה ומציל עצמו במה שבורה לבית אליל כתוב א"א הרא"ש שיכול לברחו לתוכה ואין בזה ממש מודה באليل. עכ"ל.

לתרין את הטור זוקקים אנו: או לחרווצו של הפרישה סימן זה אוות ר' זוזל: כתוב א"א הרא"ש ז"ל שיכול לבrhoח לתוכה, ואע"ג דלעיל סימן קמ"ט ובסימן ק"נ כתוב הרשב"א: דמשום חשדא אסור לשתוות מעין שלפני אליל אפילו על פקוח נפש, יש להקל: דשאני החם שהראה אינו יודע שם שום פקוח נפש נכנס שם שהוא צמא כל כך, משא"כ שרודפין אחריו להרוגו וככה"ג מותר עכ"ל, או לחרווצו של הט"ז סימן זהאות (י"א) זוזל ובסימן קמ"ט מביא הטור: שלא ישתה מן המיען המושך לפני אליל אפילו אם מותה אם לא ישתה נ"ל לתרין דשאני החם שהולך שם לעשות מעשה שהיה לו תועלת כגון לדבר שם עם השר או כיוצא בו, וע"ז אסור שם, משא"כ שהיה שב ואל תעשה אין זה אלא הרחקת הנזק ומותר בפקוח נפש עכ"ל.

הברחו של הטור הסובר בסימן קמ"ט וק"נ גם במקומות שאסור מפני מראית העין הוא ביהרג ואל יעבור, להביא בסימן קני"ז את דברי א"א הרא"ש שמותר לבrhoח לבית אליל להצליל את עצמו להיות זוקק בಗל זה להחילוק של הפרישה או של הט"ז הניל, וכן לשיטת הרין שהרא"ש שמתיר לבrhoח לבית אליל הוא מפני שסובר שבמקומות שאסור רק מפני מראית העין אינו ביהרג ואל יעבור.

הוא הגם' (שבת קט"ז ע"א) דאיתא שם א"ר טרפון וכו' שאיפלו אדם רץ אחריו להרוגו וכו' נכנס לבית עובdot כוכבים, כדאיתא בהב"ח על הטור סימן קני"ז זוזל ומה שכחוב אבל מי שנחחיב מיתה וכו' עיין תשוכתוו כלל י"ט וכן ראיתי בהגאה"ה זוזל מכאן למדנו היכא שיש פקוח נפש מותר ליכנס לבית אליל, Tos' שאנץ פרק כל כתבי עכ"ל. ושם בגמרה זו בפרק כל כתבי (שבת קט"ז ע"א) הלא מפורש; ואין נכנס לבתיהם של אלו (המינים) שהללו מכירין וכופרין והללו אין מכירין וכופרין, רשי": נקרים העובדים ע"ז אין מכירין שהרי בכך גדלו וכן למדום אבותם. ועליהם (על המינים), הכתוב אומר (ישע"י נ"ז) אחרי הדלת והמזווה שמת זכרונך, רשי"; זכרון הוא בידך ואני שכחה לך אלא שהשלכת אותו אחרי הדלת עכ"ל.

לפי שיטת הר"ן שמראית עין של ע"ז אינו ביהרג ואל יעבור וכן לתירוץו של הט"ז על הטור שהגמ' שהטור פוסק: שמראית עין של ע"ז הוא ביהרג ואל יעבור, בכלל זאת מתיר כאן לכנס לבית אליל להציל נפשו מפני שהיה בשב ואל תעשה ואין זה אלא הרחקת הנזק ומותר בפקוחنفس, הינו יכולים לומר למה נכנס לבית עבדות כוכבים ואין נכנס לבית המינים שהוא שר"ן סובר; שמראית עין אינו ביהרג ואל יעבור הינו דוקא מראית עין של ע"ז דקיל אבל מראית עין דמנות דחמיר הוא ביהרג ואל יעבור, וכן לפי דברי הט"ז מה שהקלו במראית עין זה מפני שהוא בשב ואל תעשה הינו דוקא במראית העין של ע"ז דקיל ולא במראית עין של מינות.

אבל לפי תירוץו של הפרישה שכאן מותר ליכנס לבית אליל מפני שרודפין אחריו להורגנו, ככלומר שאין כאן מראית העין.

ובן נראה מהטור עצמו שאינו מוצא להזכיר הלכה זו בשם הרא"ש שמותר להכנס לבית אליל להציל עצמו בסימן קמ"ט ק"ג אשר שם מורה: שגם במקום שאסור מפני מראית העין הוא ביהרג ואל יעבור, שיכתוב שם: אבל מי שנתחייב מיתה ומציל עצמו במה שבורה וכי שמותר ואין זה משום מראית העין, אלא כאן בסימן קנ"ז אצל ההלכה אסור לאדם לומר שהוא עכו"ם וכורע כותב: אבל מי שנתחייב מיתה ומציל עצמו במה שבורה לבית אליל וכי יכול לבורח ואין זה משום מודה באليل.

מראית מדברי הטור שאין זה בגדר של מראית העין להשミニעו על זה שבאופן כזה מותר.

בכל אופן רואים מזה שאפלו במקום שאין מראית העין כדברי הפרישה ממני שרואים שרודפין אחריו להורגנו, או כמו שאנו אומרים שגם מדברי הטור משמע שאין כאן עניין של מראית העין, בכלל זאת צריך הטור להשミニעו ואין זה משום מודה באليل.

רואים מזה שאליו הי' בעצם מעשה זו של כניסה לבית אליל הוכחה שהוא מודה באليل הי' בזה משום מודה באليل ואפלו אנו רואים שהוא עושה זאת מפני שרודפין אחריו להורגנו, היה זה ביהרג ואל יעבור, כאמור על עצמו שהוא עכו"ם, כדאיתא בשו"ע יו"ד סימן שנ"ז ז"ל: אסור לאדם לומר שהוא עכו"ם שכדי שלא יהרגו, כפי פשוט שאפלו

הכל יראו וידעו כי הוא אומר את זה כדי שלא ירוגגו בכל זאת הוא ביהרג ואל יעבור, כי האמירה זהה ההודאה וכן מעשה המוכיחה את זה שהיא אמרה.

לפי זה צריכים לפרש הגדירה (שבת קט"ז) למה: שאפלו אדם רץ אחריו להרוגו נכנס לבית ע"ז ואין נכנס לבית המינים כי בעצם הכניסה לבית עבודת כוכבים אין אסור כל כך כמו שמביא הט"ז יו"ד סימן קנ"ז אות ("א) את דברי הרא"ש זוז' ועוד דבית שאינו נعبد עצמו לא מקרי עבודה כוכבים עכ"ל, לפיכך אין בזה משום מודה באليل, ואין נכנס לבית המינים משום שעובר בזה על מה שכחוב בתורה: הרחק מעלה דרך זו מינות, שבזה משום מודה באليل מינות שהוא ביהרג ואל יעבור.

בדאיתא בד"מ קנ"זאות ר' זוז' : וכ"כ ת"ה סימן קצ"ז דמותר לעשות מעשה שהעכו"ם יסבירו שהוא עושה איסור והוא עכו"ם ולא עשה כדאמרין (ע"ז י"ח ע"ב) גבי ר"מ (גבי מעשה דר"מ שלמלכות רומי רדפה אחריו בגל העצה שנחנן לשומר כדאיתא בגמ' שם) טמש בהא ומוץ בהא עכ"ל אבל לעשות איסור שנראה עי"ז עכו"ם כנראה איסור אפלו להציל את עצמו כמעשה זו של ר"מ.

ובדראיתא בהרא"ש ב"ק קי"ג ע"א סימן י"א זוז' : ואיכא דתני לה אהא לא ילبس אדם כלאים אפלו על גבי עשרה בגדים להבריח בו את המכוס לפי שאין נותנין מכס מהבגדים שלובש, ואין לפרש שמתוך שהוא לבוש כלאים יהיה נראה כנكري ולא יטלו מינו מכס, דהא לא הוין שרי ר"ע דנראה ככופר שהוא יהודי כדי להפטר מן המכוס, הרי לשון הרא"ש אפלו יודעים שעושה זאת להפטר מן המכוס בכל זאת הרי זה ככופר שהוא יהודי, אינו כופר ממש, כי המעשה אינה מוכיחה אלא שהוא עבריין ולא שהוא עכו"ם.

ובן גם זה שמותר לשנות את בגדיו שלא יכירוهو שהוא יהודי, כי אין המעשה מעשה איסור כזו שתהי' מעשה מוכיחה שהוא עכו"ם.

ובדראיתא בספר "ויאל משה" כי המודה במלשלת הציונים וקיים הוא כופר בכל התורה כולה, כדאיתא בתשובה הרדב"ז חלק ובעיני סימן צ"ב המביא מפורש מהריטב"א זוז' שהישמעאלים אע"פ שהם מיחדים את השם מכל מקום ע"ז גמורה חשובה ליהרג ואל יעבור שהרי

המודה באמונתם כופר בתורת משה שאינה אמת כמו שהוא בידינו זהה הריסה בכל הדת וגרע מהג' עבירות שהמה ביהרג ואל יעבור עכ"ל.

ולבוארה יכולים להוכיח את זה מדברי התוס' סנהדרין ס"א ע"ב ד"ה רבא אמר פטור, א"ג דבר' בן סורר ומורה לקמן (עד ע"א) אמר בעבודת כוכבים יהרג ואל יעבור י"ל נהי דחייב למסור עצמו לכתהלה מ"מ היכא דלא מסר את עצמו לא מהיב מיתה, עכ"ל. לכארה צרייכים להבין דהא רבא אמר פטור, אי קבלי עלי' באלהה אין אי לא, רשי' ד"ה פטור בין בזעיר בין בשוגג ולאו כלום עבר, כדלקמן בגין' אלא דחוז אנדראת והשתחווה לו וכור' ואי לא קבלי עלי' באלהה לא כלום הוא, רשי'; דהא לא השתחווה לשם בעבודת כוכבים עכ"ל, ולמה יהא ביהרג ואל יעבור, למה יהא חייב למסור עצמו לכתהלה. לכארה צרייכים לומר שזוהי הסברא, כי העושה מעשה עבודה לכוכבים וזה מעשה מוכיחה כאשר הוא עכו"ם דהינו הודה בעבודת כוכבים שאפע"י שאין זו עבודה שייה' חייב עליה בכל זאת הרי זאת ביהרג ואל יעבור, ומה שלא מכווין לשם עבודה לכוכבים ואפלו מה שהכל יודעים מזה זה לא מבטל את מעשה המוכיחה מהלוות הודה בעבודת כוכבים והרי זאת כדאיתא בטור יו"ד סימן קנ"ז; אסור לאדם שיאמר שהוא עכו"ם דכיוון שאומר שהוא עכו"ם היה מודה לדעתם וכופר בעיקר, ובשו"ע; אסור לאדם לומר שהוא עכו"ם כדי שלא יהרגו עכ"ל, הרי אפלו אם יודעים שאומר זאת כדי שלא יהרגו ולא מכווין להודה בעכו"ם, בכל זאת, האMRIה היא הודה והוא ביהרג ואל יעבור, ואפלוicum העמלה נעמן (מלכים ב' ה') שאמר לדבר הזה יסלח ה' לעבדך בבא אמר בית רמון להשתחוות שמה והוא נשען על ידי והשתחוית, שלא היה שם מכווין להעביר, ולא השתחווה לשם עבודה לכוכבים והי' בצעעה אפשר שמוס איש לא ידע שם שקיבל עליו נעמן שלא לעבד עבודת כוכבים) בכל זאת אילו היה היהודי ביהרג ואל יעבור כדאיתא (סנהדרין עד - ע"ה) עיי' בנומיキ יוסף שם, מפני עצם עשיית מעשה המוכיחה עליו שהוא עכו"ם אפלו יעשה זאת בין עצמו וכוונתו לא תהיה לשם הודה אלא לשם כוונה אחרת בכל זאת הרי זו הודה והוא ביהרג ואל יעבור.

מכל' שכן פעולת ההשתחוות בבחירה שהמעשה מוכיחה שהנהו כופר בך' ובתורתך, בהשתחוות בבחירה שבעצם עירית הבחירה פונים

עורף לתורה ע"פ היסוד כי אין להתחשב עם התורה, דהינו כפירה בתורה,

בוחרת הנהגה על יסודות הcpfירה והMRIה בד' ובתורה, שאין להנegaה להתחשב לא עם התורה ולא עם האמונה, ובוחרים בכופרים ומרדים לחבריה הנהגה שם היו המהיגים וכן הוא גם התוצאה לפועל הנהגת מרד נגד הקב"ה ותוורתו החק', דריכה ברוג גואה וכפירה על כל הקדוש לישראל, כיון שמעשו מוכיח שהנהנו מהם וכחם הר' הוא מודה לכל כפירתם וכופר בעיקר ואין ספק שהוא ביהרג ואל יעבור.

עובדתה בכך

בפרט כאשר בארנו כי הכתוב: והנפש אשר תעשה ביד רמה פירושו בין קולות בין חמורות בפרהסיא או מפני דעת שיתברא ממנה שאינו מאמין שזאת התורה אמת, שביק היתרא ואכיל איסטרא, היינו מינות, ובעבדות כוכבים הכתוב מדבר דהינו מעשה עבודה כוכבים דאפשרו מעשייו הסתמיים של המין הנם לעבודת כוכבים, גם הסברא אומרת כי פעולה המרד גרוועה היא הרבה וחמורה מעבודה לכוכבים, וכמאמր הכתוב: את ד' הוא מגדר שלשית הרמב"ם היינו מקהל, כי דבר ד' בזה, בזה את דבר ה', אנכי, ולא יהיה לך, אשר מפי הגבורה שעמנו עבד כוכבים וכופר בעיקר.

שモה פעולה כזו שיש בה כמה עבריות על מצות ואיסורים ויסודות התורה, שמיינם ואפיקורסים מחלדים בה ועל ידה להרים את דגל cpfירה והמרד בד' ובתורתו, דין עבודה לכוכבים יש לה, שחל על זה ההלכה שלעובדתה בכך.

ובידוע איתא בסנהדרין ס' ע"ב במשנה: הזורק אבן למרקולים זהה עבודה, גם' שם ס"ד ע"א: הפורע עצמו לפעור הר' זה עבודה ע"ג דמיוכין לביזוי, רשי"ד ד"ה: ואע"ג דמיוכין לבזוי, חייב קרבן על שגגתו, ואם החתו בו חייב מיתה עכ"ל. הזורק אבן למרקולים זהה עבודה ע"ג דמיוכין למירוגמי', רב מנשה הוי קוזיל לבי תורה אל ע"ז היא דקי הכא, שקל פיסא שדא כי אמרו לו ממרקளיס היא, רשי"ד ד"ה ממרקளיס הוא: זה וזהו עבודה. אמר להו הזורק אבן למרקளיס חנן, רשי"ד ד"ה למרקளיס חנן: לפניו לכבדו ואני זורקי להכות בגופו עכ"ל, (כלומר לא לפניו אלא בגוףו ולא לכבודו אלא להכותו) אתה

שאל כי מדרשא א"ל הזרקaben למרקוליס תנן אע"ג דמיוכין למירגמי', רשי"ד"ה במרקולייס: עצמו להכותו, עכ"ל (כלומר: הזרקaben למרקוליס לא לפני אלא בגופו ומכוין למירגמי' בכל זאת חייב) הרי מפורש כי העושה מעשה לעובדה כוכבים אותו מעשה שעובדה עושם אותה לעובדהAufyi שזה העושה מכוין במעשה זו לבזותה למירגמיה, וכלכורה ממשמע מפשTOT הגמ' שאפילו עושה לה משונה במשהו מפעולתו עובדייה להתאים פועלתו למטרת כוונתו שהיא למירגמיה בכל זאת הנהו חייב.

הנム שעצם הפעולה אינה מביאה שום הנגעה או המרדה נגד הקב"ה, אלא שעובדי' האלילים קבעו את מעשה זו לעובודתם האלילית וזה עושה אותה הפעולה שלא בכוונה הפוכה מהם בכל זאת הנהו חייב.

מכל שכן כשמינים ואפיקורסים מישראל מחלדים בפניות עורף ל תורה על יסודות של כפירה ומרידה בה' משתתפים בבחירה לבחורה לבחורה להנחות המדינה הנגעה כופרת ומורדת בר' ובחרותה הנחתה מרد נגד הקב"ה בשם ישראל, דהיינו עובודתה של המינות הcpfira המרידת וההפרקות בך, לבחורה הנגעת המדינה בהתאם למטרה זו על ידי השתתפותם בבחירה, ודאי כי על ההשתתפות בבחירה זו להאמיר: כי כל המשותף בחירה זו אפילו שלא בכוונתם של עורכי' היסודים או אפילו בכוונה הפוכה מהם שעובdet המינות זו בך והוא חייב כמויהם.

בפרט כי הנדון שלפנינו הוא ממש מהמעשה המובהה סנהדרין ס"ד ע"א ת"ר מעשה בסבטא בן אלס שהשכיר חמורו לנכricht את כיוון שהגיעה לפעור אמרה לו המתן עד שאכנס ואצא לאחר שיצאה אמר לה אף את המתני עד שאכנס ואצא אמרה לו ולא יהודי אתה, אמר לה ומה איכפת לך נכנס פער בפנוי וקינה בחוטמו והיו משרתי ע"ז מקלסין לו ואומרים מעולם לא הי' אדם שעבדו זהה בך, כך הוא בעוה"ר הנדון לפנינו, אלו שפנוי שומר תורה ומצו' להם ומשתתפים בבחירה זו לבחירתה ההנוגה הcpfira ומרדת של המדינה בטענה של הצלה מייד הנגעה זו.

אבל למעשה בעוה"ר הציונים הcpfirs והמורדים עורכי' בחירות אלה להנחת מדינתם משותה ע"ז זו הcpfira והמיןות מקלסין לאלה שפנוי שומר תורה ומצו' להם, ואומרים: כי אין בין כולם בין כל הcpfirs שכח עבד את ע"ז הcpfira והמרידה בה' ובחרותו בשם ישראל כאלה

שפנוי שומרי תורה ומצו' להם, דידחו נצח כי גם יהודים שומרי תורה ומצו' משתתפים הם יחד עם נשים ובנותיהם, בבחירה נשנים יחד עם מיניהם ואפיקורסים בוחרים ונבחרים בה, פונים עורף לTORAH ולהוראות גדוליהם שאמרו על זה: פורץ גדר ישכנו נחש וכו', גם יהודים שומרי TORAH ומצו' הגיעו שיכולים לותר על TORAH ועל האמונה ויכולים להשתתף בבחירה הנהגה בשם ישראל על יסודות הCAFIRAH והMRIIDA בDI' ובתורתו, גם יהודים שומרי TORAH ומצו' משתתפים בבחירה על יסוד של מחולל הציונות שדי' שאות הדת אין ליתן להתערב בהנהגה אלא להחזיקו בין כותלי בית הכנסת כמו שהוחזקים את הצבא במלחמות עפל'פ', ככלומר שהتورה והאמונה היא רק קניין הפרט אבל כלל ישראל הנהו גוי לאומי דימאקרטי לכל הגוים וכגרועים שבhem שאין לו לא TORAH ולא אמונה. והעיקר הם המשלימים את המרד בDI' ובתורתו שייהי כלל, هي יכול להעלות על הדעת שייהודים שומרי TORAH ומצו' יתבדלו ויישארו חוץ מגבולות המכירים בהנהגת מרד זו, והנס גם הם במורדים והMRIIDA בDI' ובתורתו בשם ישראל נעשה על ידם כללית בעזה"ר.

הרי בעזה"ר כי לא הי' עוד אדם אשר כה חילל את השם וככה השליט את המרד בDI' ובתורתו צזה שפנוי TORAH ומצו' לו שהנהו משתתף בבחירה אלו.

הו'; מעולם לא הי' אדם שעבדו לנו בכך.

וזה מבין כל מבין ISR שהגם שכידוע שמלגמת מפא' הי' אם המפלגות במדינה, וידה רב בהנהגת המדינה, ובידה הכח להביא את ההכרעה לצדקה בכל עת הצורך, ואל מקום שרוח מפא' שוסף שם המדינה הולכת, אבל באותו כל הכח ותפארת של השתלטות כופרים ומורדים אלה על המדינה, הוא דוקא כאשר כל המפלגות משתתפות בבחירה ונותלות חלק בהנהגה, לו היו כל המפלגות מהבדלות ומושכות ידם מהבחירה והיו משאיות את ההנהגה למפא' אפילו אם הי' כח בידי מפא' לרטן את המדינה בהנהגה והשתלטotta אבל לא הי' התפארת על זה הדרן, כי הייתה זאת מלכות קטינית הנהגת מפא' ולא הנהגה כללית, מזה שכל מפלגה גדולה או קטנה משלימה את צורת ההשתלטotta כללית, כל שכן שאלו שפנוי שומרי TORAH ומצו' להם שהם העיקר להשלמת המרד בעזה"ר. וזה לכם האות: כי כל הוצאות הטעמולה למלחמה הבחירה גם למפלגות הדתיות והתוורתיות מושיטה השתלטotta המדינה, למרות שהללו שקר

תרミニותם-cailio שהם המנגדים להשתלטות זו והמדינה לא רוצה את השתתפותם בבחירה, והתקציב שדתיים ותורתיים אלה מקבלים הוא עוד בעודף גדול כדי שייהי להם חشك גדול לנשל מלחמות נגד המשתלטים. ויכניסו להשתתפות בבחירה מה יותר מאשר שפני תורה ומצו' להם. אבל אם באותו היום של הבחירה יפגשו בייחודי המשפיע על כל שפני תורה ומצו' להם שלא ישתתפו בבחירה זו שלפי עונתם של אלה הרי זאת טובה עבורם שמעטם את כח המתנגדים, ישים אותו במאסר, הרי רואים בעיליל מי הוא הממלא את רצון הסט"א,ומי המנגד.

וז"ל הגהה מיימוניות הלכות עבודה כוכבים פרק ג' הלכה ו' אות א'; וכותב רא"מ שצורך אדם ליזהר כשהולך לעסקו ונודנו לו עובדי כוכבים הולכים על אותו דרך עם עבודה כוכבים שלhn שלא לך עמם וاع"פ שאין דעתו לך, שהליכתו זהה לעבודתו, עיין בספר התרכומות סימן רס"ד עכ"ל.

הרי כי בהליכתם באותו דרך עם העבודה כוכבים עושים את ההליכה באותו דרך בשעה זו לעבודה לכוכבים, כן בהשתתפות בבחירה להנחת מרד נגד הקב"ה, עושים את ההשתתפות בבחירה זו למשעה מרד, עשי' ביד רמה, שאת ד' הוא מגדף, מינות הגרועה וחמורה מעבודת כוכבים, ההשתתפות זהה עבודה המינות וחייב עלי' בכל איזה כוונתו שתהיה'.

אם טענת ההצלה מספיק לסלק

את האסורים שהזכרנו

עתה נבהיר עד כמה טענת ההצלה מועילה, כולם טענותם של ידי השתתפותם בבחירה *לבחירה* "כונסת" המינים מכנים בתוך הנהגת מדד זו אחים מאנשיהם שעי"ז באה לפעם הצלחה בענייני יהדות, עד כמה טענה זו מספקה להתייר את פרטי האסור שהערכנו עליהם שהנמנמצאים וכורוכים בהשתתפות בבחירה אסורה זו.

א) הערכנו: על איסור ההתחברות לרשעים.

אשר האסור להתחבר לרשעים מפורש בתורה נביאים וכותבים משנה הלכה ואגדה, אשר ידוע בכל הספרים האסור הנורא שבזה, והמכשולים והאסונות הנוראים הכרוכים בזה, ושהוא מיסודות היהדות להתبدل מרשעים מיסודות העיקריים שבהם תלוי קיום תורה"ק והיהדות, ואופן היתר להתחבר לרשעים לא נזכר בשום מקום.

והשאלה נשאלת איך מראהים מחוק סברא אනושית (מפרקפת) לעקוור דבר המפורש בתורתנו הק' לאיסור ואשר כן מסור ומקובל בישראל משנות דור ודור, כי ההתחברות לרשעים היא הרישת תורה"ק וחורבן היהדות רח"ל.

בפרט כי מפורש בכתב: בהתחברך לרשע פרץ ה' את מעשיך, אין יכולים מחוק סברא אනושית לומר את ההיפוך מזה כי על ידי התחברות לרשעים והתחכללות בתחום תצמנה הצלות יהדות.

כמו שמצוין במד"ר פ' בא על הפסוק: משכו, זוז'ל: אף אשה שאינה שלק אסורה ליגע בה כל עיקר שכן שלמה אומר (משלי ז') היהתה איש אש וגיר' כן הבא אל אשת רעהו לא ינקה כל הנוגע בה וכור' וכל מי שנוגע באשה שאינה שלו מביא מיתה על עצמו שנאמר (שם ז') כי רבים חללים הפליה, וככתוב (שם ה') רגליה יורדות מות שאל צעדייה יתמככו, והואיל ויש בה כל המdots הללו היאך יכולה היא ליתן חיים לחולה לכך אין מתרפאין בה.

והמלחמת ד' סוף פ' בן סורר, מביא סמן להלכה ממדרש זה שאפילו להנאה עצמו יهرוג ואל יעבור, זוז'ל: עוד ראיתי סמן לדבר

באגדה של בראשית רבה בפרשנת משכו, בכל מתרפאין חוץ מע"ז וג"ע וש"ד, ומפרש ע"ז כיצד אם hei אדם מישראל חולה ויאמרו לו לך אצל ע"ז פלונית ואתה מתרפא אסור לילך להתרפאות וכו' וג"ע כיצד אם ייאמרו לך לאדם עסוק בג"ע וכו' עד וכל הנוגע באשה שאינה שלו מביא מיתה שנאמר: כי רבים חללים הפללה וגוי רגליה יורדות מות וגוי והואיל ויש בה כל המdot הלו היאך יכולה היא ליתן חיים לחולה לפיקד אין מתרפאין בה, מדמתרפאין בשאר עבירות כגון שהי' צריך לאכול נבלות וטריפות לתאבורן אוכל ולא ימות ובג"ע ימות שם להנאת עצמן נמי אסור שהא וודאי הנאת עצמן הוא, ובתור טעם אוזיל כיוון שהנוגע בה מת ואינה יכולה ליתן לו חיים אסור בכל עניין, עודrai וכו'.

הרי לפי מדרש חז"ל זה כי כל היסוד שאין מתרפאין בג"ע הוא שהכתוב אומר: כי רבים חללים הפללה, רגליה יורדות מות, שאלן צעדיה יתמוכו, הגם שהרופאים אומרים שזאת היא רפואתו והטבע מוכיחה את זה בברור, אבל כיוון שלפי הכתוב יש לה כל המdot הלו היאך יכולה היא ליתן חיים לחולה שכן אין מתרפאין בה.

בן הנדון שלפנינו אם הכתוב אומר: בהתחברך לרשות פרץ ד' את מעשיך היאך יבואו שכלי אנוש ויאמרו שמביאים על ידי זה הצלות.

הטענה שלהם "מדינה שאני" כלומר: כיוון שמינים וכופרים אלה נעשו השליטים על היישוב ולחם הכה והמשלה, ברגעון דא, בטל חז"ז כל הכתוב בתורה בנכאים ובכתובים במשנה וכלהלה וכל התורה והמסורת שהתחברות לרשעים אסורה, וכן במקומות זה חז"ז תורה חדשה כי אדרבא מצור' להתחבר ולהתכלל בין המוני רשעים מינים וכופרים כאלה, כי מזה לפני לייא.

אללה הם דברי הרמב"ם בפירוש המשניות חולין דף י"ח זז"ל: ודע שמסורת בידינו מרבותינו בקבלת דברים רבים מרבים שזמננו זהה זמן שאין בו דיני נפשות, אין זה אלא בישראל שעבר עבירת מיתה, אבל המינים הצדוקי והביסוסותים כפי רוב רעותיהן הורגין אותם לכתהיליה כדי שלא יפסידו את ישראל ויאבדו האמונה, וכבר יצא מזה הלכה למעשה אנשים הרבה בארץות המערב כולן, וג"כ מן המקובל בידינו והמפורסם לעשות על פיו שהאיש עושה עברירה ונחיב עליה מיתה ביד' ואיןanno דינן נפשות מחרימים אותם וمبرדים אותם מתוך הקהלה

אבל להמינים לא הסתפקו בזה אלא גם בזמן הגלות קיימו ענסן שלא יפסידו את ישראל, ויאבדו את האמונה עכ"ל.

הרי כי אפילו בזמן שאין בו דיני נפשות האשע שעורשה עבירה שהייב עלי מיתת ב"יד מחרימים אותו ומכדירים אותו מתוך הקהלה אבל להמינים לא הסתפקו בזה כדי שלא יפסידו את ישראל ויאבדו את האמונה, הרי כי מצאו שמנים וכופרים אלה הנם כחיות טرف וכנחות צפוניות שאפילו שלהריך אותם ולהתبدل מהם לא מועיל להנצל מהם, אם כן בזמן שאין בכחנו לאבדן, על כל פנים צריכים לחפש כל מיני עצות להתبدل ולהתרחק מהם ולא ליגע בכל אשר להם, לעשות כל טצדקי דאפשר להפסיק כל קשר חיבור ונגיעה להם לא לבוא בגבולם ולא ליתן להם לבא בגבולנו. או לצאת למדברות וחוחים בדברי הרמב"ם בהלכות דעתך.

אבל מהיכן תמצא סברא הפוכה כזו שם המינים והאפיקורסים החיוות טרכ הנחשים הצפוניות הם השליטים ולהם כל כל ההשפעה והם מלאים את הרחבות והם מתנכלים להרעל ולהמית את כל הנמצא בגבולם שאז מדינה שאני או הדרך להתקרב לחיות טרכ נחשים צפוניות אלה, כל בריה בעולם יודעת שאם היא נפגשת בחיה טורפת יותר גבורה ממנה שאין לה דרך להנצל לא על יפי העמדת פנים עמה ולא על ידי העמדת פנים נגדה אלא על ידי בריחה להכנס בחגוי סלע להתרחק מהחייה הגדולה ממנה להתبدل ולהעלם ממנה וזה אשר אנו מחויבים לעשות עד כמה שאפשר, והחלק שלא אפשר מחייב לצאת למדברות ולחווחים.

אם האסור של בחירת נשים נדחה מפני טענתם:

שעל ידי ההשתתפות בבחירות אלו מכנים ארבעה משליהם ב"כנסת" המינים שבhairותם ארבעה אלה בתוך מערכת פריצים של הכהנים והכהנות מצילים ליהדות.

התבן כי חקנה וגדר כזה שיסודו בכתובים ובדברי חז"ל והמסורת בישראל מימות עולם וכל בית ישראל נשען עליו, וחזר ונשנה בימינו ובדור שלפנינו על ידי כל גדול רבני ומאורי ישראל מריהו דארעה דישראל וראשי גולת אריאל הראשונים כמלכים אשר יצאו חוץ כולם בקולות אסורים חמורים חוצבי להבות אש.

יפריצו אותה בטענתה הצללה בדרוייה כזו, בשעה שمفורש בגמרא שסקדו חכמים על תקנת בית ישראל שיהא אדם טורח בסעודת שלשה ימים וכו' שמקשה הגם' ליעקרין' לתקנה זו מפני הגזירה, דאמרי: בתולה הנשאת ליום הרבייעי תבעל להגמון תחולת שיש בגזירה איזמה וו משום אונס ומשום סכנה, לעקור לתקנה זו למען הצל בנות ישראל מגזירה נוראה זו, ומשני הגם' גזירה עבידא דבטלי ותקנתא דרבנן מוקמי גזירה לא עקריןן, הרי פשוטות הגם' כי עקרית תקנה כזו של שקדו היא ביהרג ואל יעבור ומשום הצלת גופים ונפשות יחד לא עקריןן תקנה זו, יבואו בטענות של הצלות כאלה לעקור תקנה וגרר כזה שהוא מיסודי היהדות ואשר כל בית ישראל נשען עליו. ואלו הם דברי שלטי הגבורים סוף פרק בן סורר סנהדרין, אות א' ווזיל': אבל אין יכולם לעקור התקנה לגמרי לא בכלל ולא במקצת דקי"ל לשמדא עבידא דבטלא ותקנתא דרבנן מוקמי שמדא לא מבטلينן.

אם האיסור של חנופה נדחה מפני טענתם

אם העניין של חנופה נדחה מפני הטענה שלהם "למדינה שאני" מהו המוביל של טענה זו, אמן כי יש אסור להתחבר ולהחניף לרשותם ויש בזו גם משום הרישת הדת והאמונה רח"ל, וכו' אבל כל זה נאמר כשייש ברירה להתبدل מהם אבל אם הם הנושאים שבמעת אין ברירה להתبدل מהם בהחלט, אז נעשה החשבון להפוך שאם אנחנו לא נחניף להם ולא נתחבר עמם או יהיו הרשעים לבדם השליטים בלי שום מעצור נגדם, אבל אם חונפים להם ומתחרבים ביניהם ומוכנסים בתוכם ארבעה משלנו ארבעה הללו אי אפשר שלא יצילו משהו מידם.

אבל מעשה זו עצמה של אגריפס המלך מוכח כי אין זו טענה, שהעוון של חנופה ידחה מפני כי סברא זו של מדינה-שאני גם אצל המלך אגריפס הייתה שייכת, כי הוא ה' המלך המנהיג את המדינה שמתוך חשבונות וטענות כאלה ה' להם להחניף לו לומר לו אנחנו אתה, ולהחזיקו במלכותו, וגם החודדים לדבר ה' היו מאנשי שלומו והיתה המדינה מתנהגת על פיהם או גם על פיהם, אבל אם הם יעמידו את עצם מרוחק שלא להחזיקו ודאי כי המוחזקים בו היו נעשים המקורבים למלך יותר והוא מוחזקים את אלה אשר להם עמדה שלילית נגד מלכותו, כמוון שהי' חשש גדול שככל הנהגת המלכות תה' בಗל זה בדרך הפוכה מרצונם של החודדים לדבר ה'.

בכל זאת הייתה ההוראה בדאיתא בתוס' ד"ה אותו היום נתחייבו שונאי ישראל כי', וו"ל: וזו היהת חנופה שלך בזרועך כדיין תורה והודו לו והחזיקו בכם, נהי שלא יוכלו למחות, הי' להם לשתקו ולא להחזיקו, וכו', ומשם הכי נתחייבו כי' רח"ל.

כל שכן בנדון שלפנינו על מלכות של מינות וכפירה מסיתה ומדינה ומעבירה על דת ושבמדה להמיר את כלל ישראל רח"ל שיאמר: נהי שלא יכולם למחות על כל פנים מחוויכים לשתקו לא להודות להם לא להחזיקם ולא להתערב בתוכם.

ובכל הטענות של מדינה-שאני לא מועילות לעבור על זה.

כמו אין כלל סברא לקנות דרכי הצלה בתמורה של חנופה שהנה היא כה חמורה עד להשיב שונאים של ישראל כי', בשעה שהחנופה הייתה למך שאחינו הי' בתורה ובמצוות וכנראה נהג גם את המדינה על פי התורה כראוי, אלא כנראה שנטיתו הטעה את דעתו כי המצב גורם ומותר לו לאחוזה את המלוכה למרות שכחוב בתורה לא תוכל تحت עילך איש נכרי, ולזאת כשהגיע לפסק זה זלגו עיניו דעתות על שהגיעו למצב כזה שמוכרים לעבור על התורה לפי דעתו.

כל שכן חנופה להשתלטות כופרת ומורדת כזו שעמדה לעקור את כל תורתנו הק' להסית ולהודיע עד להמיר את כלל ישראל רח"ל, להכיר הנהגה כופרת ומורדת כזו בשם ישראל ולהיות חלק מבוחרייה, כי ודאי שאין לקנות הצלות לייהדות בתמורה חנופה מרשות כזו.

אם האסור של חיקוי המינים נדחה מפני טענתם

גם מה שאמרנו שפעולות ההשתתפות בבחירה זו דין שוחט לגומא לזה, כי בפועלה זו מחקה הוא את המינים שבפועלה זאת מורדים הם בהקב"ה להעמיד ע"ז הנגנת מרד נגדו שעובר בזה על בחוקותיהם לא תלכו. כדאיתא (חולין מ"א).

יכול להיות כי גם חיקוי מינים זה הוא ביהרג ואל יעבור כמו שמצינו (סנהדרין ע"ד) הני קוואקי ודימוניקי היכי יבין להו רשי' יום חג הי' לפרסים שנוטלים משרותי עכו"ם אוור מכל בית ובית ומעמידין בבית עבדות כוכבים שלהם ומתהממן העם כנגדן והוא נוטליין אף מבית ישראל בעל כרhom היכי יבין להו ולא מסרי נפשيهו אקדושת השם

הלא חוק עבودת כופרים הוא וכן הוא גם לשון הנימוקי יוסף שם. למורות שהנימוקי יוסף עצמו כותב ב"ק פרק הגוזל ומאכיל וו"ל אע"פ דלאו דשא' עבירות הוא לא תלכו בחוקות העובדי כוכבים שנאמר ובחוקותיהם לא תלכו אף"ה וכור' עכ"ל.

חטאת קטן מתוך הסכם הרבים הוא הרבה יותר חמוץ מחתאים גדולים על ידי פרטמים וכמה מהופך ממשית תהה"ק יציאתם של האדמוראים הרבים וראשי היישבות של אגדות ישראל בזרוע של מצוה להשתתף בבחירה המרימה יד בתורה לבחירות והעמדת הנהגת המדינה הkoperta ומורת בד' ובתורתו בשם "ישראל" לנמר להחניף לרשעים למשתלתם בגין תורת כופרים ומורדים כאלה אנחנו ישראל אתם להודות ליטודם הכהני שישנה מציאות של הנהגה בשם ישראל בלי תורה ובלי אמונה רח"ל, שככל ישראל כפר באלוקיו רח"ל והתורה היא רק קניין הפרט הودאה בכפירה כזו העוקרת את כל יסוד הבריה כולה, להשתתף להתחבר ולהתכלל בין רשיים כאלה, ועוד לפניו בגלל זה גדרי הצניעות של בנות ישראל שגדרו ראשונים למלאכים ויסודות מפורש בתורה"ק, בטענה שעיל ידי זה יכינטו ארבעה חברים משליהם בתחום "כנסת" מינים של מאה עשרים ותahi' מזה הצלות ליהדות.

ואלו הם דברי העקידה שער כי אחרי אריכת דיברים על עניין אם יש לב"יד להניח לעבור בפומבי חטא קל כדי שלא לגרום חטאים גדולים כגון איסור אשת איש, כתב, וו"ל; ואני דעתך על זה פעמים רבאות לפניים ולפני גדולייהם והסבירתי להם שהחטא גדול אשר עברו עליו איש איש מבית ישראל בסתר ושלא לדעת הרבים או בראשות בי"ד חטא תיחיד הוא והוא בעוננו ימות ע"י בי"ד של מעלה או ע"י בי"ד של מטה, וכל ישראל נקיים וכור' ואמנם החטא הקטן כשים כימי לעליו דעת הרבים והדרת ניתנה בכתה דיניהם שלא למחות בו, הנה הוא זמה וعون פלילי וחטא תחלה כולו ולא ניתן למחילה, אם לא בפורעניות הקהלה, כמו שהי' בבני בניין על השתחפות בעזען עכ"ל ד' ישמרנו.

בשם שאין מעבירין על המצוות כך אין מעבירין על עבירות מתוך חשבונות מה שייהי'.

בתשובת הרודב"ז ח"א סימן קפ"ז כתוב, וו"ל: שאלת ממי אודיעך דעתך באלו הפריצים העובירים עבירות ביד רמה וכשבאים לייסר אותם אומרים שימירו, האם ניסיר ולא נחשש, או לא, תשובה: כל ימי

אני מצטער על זה כי על כן תפוג תורה ואין כח לכוף את הרשעים ועל זה אני מתחפל בכל יום שלא תארע תקלה על ידי אבל מ"מ אגיד לך דעתך בזה, לכארה הי' נראה לזרם להניח אותם לעבור על קצת מצוות כדי שלא יעברו על כל גופי התורה, תודע: דהא כתבו המפרשים דכיפינן לגרש בטענתה מאייס עלי כדי שלא תצאנה בנות ישראל לתרבות רעה, הרי שאנו מתירין לגרש שלא מן הדין משום שלא תצאנה לתרבות רעה, אבל כד מעינית בה שפיר תשכח כי אין מכאןראי' כלל, דב吓ך כפיה אין אנו עוברים על דברי תורה, דיון שкопין אותו עד שייאמר רוצח אני אנן סהדי דגמר בדעתו לגרש ברצון כדי לשמעו דברי חכמים, וסמכינן אהך טעם א כדי שלא תצאנה לתרבות רעה, אבל להתריר דבר האסור כדי שלא תצאנה אין לנו. וכל שכן שלא נתיר לעבור על שום מצוה מפני חששא זו, וא"ת הא ניחא שלא נתיר אנו דבר של איסור אבל לא ניסר אותנו ולא נמחה בידם מפני חששא זו, הא ודאי ליתא שהרי כולנו ערבים זה זה זזה וקרא כתיב ואם העלם יעלימו וגוי וכו'. ותו דכי היכא דקייל אין מעבירין על המצוות ואין מדקדין אם זו קלה או חמורה, אך אין מעבירין על העברות אעפ"י שזו קלה וזוז חמורה, וכיון שמוטל علينا לישרו על עבירה זו שבא לידיינו אין מעבירין עלי וכו', והכי משמע קדושין ע"ב ממאי דאמר רבינו הקדוש בשעת פטירתו בדרך נבואה דרי אחיך ב"ר יאשיה שמתינו להנהו דאפקי פירא בכורוי וחילו שבת, ואשתמוד משם דש망תינו. ואיכא למידק מיי אשמעין תלמודא בהך מילתא ורבינו הקדוש גופי' למא依 הילכתא ניבא דבר זה, אלא לאשמעין דאפי' נראה לחכמים מפני שהם מנדיין או מהורימים או מייסרים יצאו לתרבות רעה, לא יניחו לעבור זה מלדון ומלהשות ההלכה, ולפי הנראה, לא הי' שם חלול שבת מן התורה אלא מדרבן מדרשנתינו ותו לא, ואפ"ה לא חיש, כל שכן בנזון דין שעוברים על התורה דודאי מוטל علينا לקיים תורהנו וייה' מה שיהי' אח"כ עכ"ל.

במקום הלכה ברורה צו קמו בזמננו מורים כאלה המורים לעbor עבריות ולפוך בחוממות תורה' והיהדות בחשבונות של הצלות אח"כ שלא יקומו ולא יהיו.

איסור מראית עין

אם פעללה האסורה משום מראית העין של ע"ז ושל מינות יכולה להדוחות מפני טענה של הצללה.

ראשית, הלא מפורש בדברי הרשב"א ז"ל: וכל שכן שאסור ליכנס לחצר אליל ואפילו לדבר עם אחד ואפשר על עסקיו ובאים ואפילו על פקוח נפש אסור ליכנס לשם כדאמרין במעין המושך לפני אליל שלא ישתה אפילו מאות אם לא ישתה, הרי מפורש שאפילו על עסקיו ובאים ואפילו על פקוח נפש דהינו הצלה, אסור והוא ביהרג ואל יעבור.

אחר שבארנו כי חלק גדול של הפסיקים ראשונים ואחרונים פוסקים כי מראית העין של ע"ז הוא ביהרג ואל יעbor, ומכל שכן מראית העין של מינות שכזה יכול להיות שהכל מודים שהוא ביהרג ואל יעbor, ולכואורה הדבר פשוט שבמקרים שעפ"י ההלכה הוא ביהרג ואל יעbor אין לעbor מפני טענת הצלה כאשר הדר"ג מレン שליט"א מבאר את זאת בספרו ויאל משה סימן קי"ח עמוד קס"ט, אם טענת ההצלה היהת מועילה לעbor במקום שההלה אומرت ליהרג ולא לעbor, היו יכולים כל הקהילות הקדושות שנהרגו על קדוש השם להחיותם בטענה של הצלה שלמען הצלה כולם יערבו ולא יהרגו, אלא שאין כל סברא שבמקרים שההלה אומرت יהרג ואל יעbor שתועיל שם טענות של הצלה.

בפרט שככל היסود שבע"ז יهرוג ואל יעbor היא המצוה של ואהבת את ד' אלקיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מادرך שאהבתו להש"ית צריכה להיות כל כך שלא יתן את עצמו אפילו ליראות כמודה בע"ז, אבלו אם זה עולה לו בכל נפשו ובכל מאודו, כדייטתא (פסחים כ"ה ע"א) א"ר יוחנן בכל מתראין חרוץ מעצי אשירה וכוכו לעלים דאיכא סכנה ואפילו הכி עצי אשרה לא, דתני ר' אליעזר אם נאמר בכל נפשך למה נאמר בכל מادرך ואם נאמר בכל מادرך מה נאמר בכל נפשך אלא לומר לך אם יש אדם שגופו חביב עליו ממוני לך נאמר בכל נפשך ואם יש אדם שמונו חביב עליו מגופו לך נאמר בכל מادرך, רשי"י ד"ה ומה נאמר בכל מادرך; יאמר החביב שבשניהם ודרכו וምפרש לפי שפעים שהוא חביב ופעמים שהוא חביב לך הוצרכו שניהם לומר אהוב את ברורך יותר מהחביב עלייך, והמתרפה מעצי אשרה נראה כמודה בה, עכ"ל, ועשית פועלה שנראה ממנה כמודה באשרה היא מחותר אהבת הבורא והتورה אמרה ואהבת את ה' אלקיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מادرך לזאת ימות ואל יתרפא, כל שכן שהמשתתק בבחירה בין כופרים ומורדים הבוחרים הנוגתים על יסודות כפירה ומרידה בה' ובוחרים הנהגת מרד נגד הקב"ה ותוורתו הק' שנראה כמודה בזה,

והוא מחותר אהבתה הבורא וכਮובן שאין בכואת טענה של הצלחה כי אפילו אם יחי' זה המתרפא בעצמי אשר רשבה"ג בכל העולם היהודי תלוי עליו שהוא באויה ההלכה של ימות ואל יתרפה.

בפרט כי אברהם אבינו הוא בר סמך על אהבתה ה' כדכ' אברהם אוחבך, ומציינו באברהם אבינו ע"ה שמסר נפשו לאור לפול לאור כשדים בכדי לכפור בע"ז בשברתו צלמי אביו ולא חש על זה שהאחד ה'י אברהם ועליו ה'י תלוי הצלת כל העולם כולם לקרוא בשם ה' קל עולם. הרוי כי זהו הדורך של אהבתה ה' שהכפירה בע"ז מכרעת כל ההצלחות.

כל שכן במקום שהتورה חיבבה ליהרג ולא ליראות אפילו כמודה בע"ז שאין טענות של הצלות מכריעות את זה.

וכמו שאנו רואים (ב"ק פ"ג ע"א)תוס' ד"ה התירו לספר קומי ז"ל: מתחילה לא גוזרו על קרובים למלכות, רואים כי אפילו לאabitolmos בר ראובן שע"ז הצליל את ישראל מגזירות איזומות כדאיתא (מעילה י"ז ע"א) ה'י קשה לתוס' איך התירו לנו, אפילו איסור בעלמא וمتרכזים שמתחללה לא הייתה הגזירה על קרובים למלכות.

ובן מציינו (ע"ז י"ח ע"ב) הולclin לאיצטדיון מותר מפני שצוח ומציל רשי' אם רואה שיגיחו שם יהודים צועק ומתחנן להם ומצילו עכ"ל, ולכך מותר מפני ישוב מדינה רשי'; ישראל הדרים באותה העיר שזה מבקש בני ישוב הכרוקם להצללים, ובלבך שלא יתחשב עמם, הרוי כי אפילו הצלת נפשות לא מתירה את ההתחשבות עמם.

עובדתת בכך

בפרט כאשר אמרנו כי ההשתפות בבחירה זהה העבודה של עבודה כוכבים זו של מיניות זו שהיא גם עבודה כוכבים וגם גרוועה מעבודת כוכבים בהרכבה מדריגות כאשר בארנו, ולא סתם מינים, שגם על סתם מינים אמר הכתוב: והנפש אשר תעשה ביד רמה את ד' הוא מגדף, אלא מינים ואפיקורסims נפשות העשויות ביד רמה כאללה, שהתייצבו על ד' ועל משיחו, שהרימו את דגל המרד במלכות שמים בשם ישראל עמדו על תורתנו הק', לעקרה ועל עם ישראל להשמי רוח"ל להסית ולחידich ולהעיר על הדת בכל האמצעים עד להמיר את הגוי כולם לכופר ומוריד והפרק, עורכי מלכמת נגד הקב"ה ותורתו פושטי יד בעיקר באופן

נורא כזה, עבדות כוכבים נוראה זו זוהי עבודתה; שמשתתפים בבחירה בפניה עורך לד' ותורתו, בוחרים למנהיגים קופרים ומורדים מסיתים ומידחים מעבירים על דת הנהגה על יסודות הכפירה והMRIה בד' ובתורתו, דהיינו הנהגת מרוד, שתבצע את עקרות התורה והאמונה להשמד את עם ישראל ולמורוד בה', כל המשתתף בבחירה זו אפילו בכוננה הפוכה של ערכיו ואפילו בשינוי מעובדי' כהזרק ابن בגופה של מראקולייס לרוגמה, הנהו עבד את עבדות כוכבים אiomה זו בהעבדה שדרכה בכך דהיינו שהוא עבד עבדות כוכבים.

והלא זה פשוט כי עבדות כוכבים אין יכול להתריד אפילו אליו בהר הכרמל אפילו למען מיגדר מילתא כזו של להחזיר על ידי זה את כלל ישראל בתשובה מעבודת כוכבים לאמירה ד' הוא האלקים, כאשר עשה אליו בהר הכרמל.

השתתפות בבחירה זו היא פעולה מרוד

نم אין אלו זוקקים לצרף להנדון שלנו את ההלכה של עבדתה בכך, כי עצם השתתפות בבחירה זו אפילו של אלו המשתתפים בבחירה זו מתוך הטענה של "מדינה שאני" של "הצלות ליהדות" היא פעולה מרוד נגד הקב"ה שהיא עבדות כוכבים וגם הרבה גרוועה מעבודת כוכבים מרוד נגד הקב"ה בהירה לבחירת ולהעמדת הנהגה אשר בארנו, כי הנם משתתפים בבחירה לבחירת ולהעמדת הנהגה כללית על כל אוכלוסי היישוב בשם ישראל מכונים וGBTן ישראל יצאו, הנהגה פנוית עורך לתורה ולאמונה דהיינו השתתפות בין מורדים בפועלות המרוד שלהם המעידים בה להם הנהגת מרוד נגד הקב"ה מלך ישראל ונגד תורה, להריד את כל אוכלוסי ישראל שבישוב נגד הקב"ה ותורתו ולהזכיר את התפרקותם מעול תורה ומעול מלכותו והיינו מרוד כלל נגד הקב"ה מלך ישראל מלכו של עולם, בשם ישראל. המורדים בעצם אמרים כי לא ניתן להם אם פרטם כאיזה חברה של צער בעלי חיים" וכדומה ירצו בתוך גבולם להיות שומרי תורה ומצו', כਮובן במקום ובאופן שלא יפגעו בה נגד הנהגת המרוד ולא ימנעו את ההלכה גם ביניהם.

نم המשתתפים בבחירה זו בהטענה של "מדינה שאני" למען "הצלות" ליהדות על ידי זה, הינו בתוך גבול זה שהנהגת המורדים מרשימים.

דיהינו שהמשתף בבחירה זו ידו במרד הכללי של המינים והאפיקורסים מישראל נגד הקב"ה מלך ישראל ותורתו והנהו עשווה בזה את פעולה המרד כאחד מהם לבחור ולהעמיד הנהגת מרד כללי נגד הקב"ה ותורתו, אלא שמשמעותו שהנהו עשווה זאת; היה כי בראשיונם של הנהגת המורדים נמצאים בתחום היישוב כאשר השומרים תורה ומצוה, קניין פרטיכם קניין חברתכם, הוא רוץ לקיים ולהחזיק את מעמדם על ידי זה שהנהו מתכלל בין המורדים ומשתתף ביניהם בבחירה הנהגת המרד נגד הקב"ה, דיהינו עשווה ביניהם וכמוותם את פעלת המרד, על ידי זה יהיו לו יד בין המורדים וחלוקת הנהגתם עד כדי שיוכל על ידי זה להטיב את מעמדם של שומרי תורה ומצוות אלה במא שיווציא מהנהגת המרד להעניק להם.

הבל יבינו כי אין פירוש כוונתו זאת מועילה להוציא את השתתפותו בבחירה זו דיהינו התכללות בין מורדים ולפעול ביניהם פעולה מרד נגד הקב"ה, לבחור ולהעמיד הנהגת מרד נגדו, בשם ישראל, להוציא את הפעולה מפעולת מרד נגד הקב"ה, שהוא בכלל עבודה לכוכבים וגדרעה ממנה בהרבה, שאין בכך אפילו לנבייא כאלו בהר הכרמל להתריר את זאת נגד שום דבר בעולם.

בפרט כאשר בארנו כי עצם המעשה המוכיחה עליו שהנהו בין המורדים אפילו אם הכל יודעים כי כוונתו אחרת או אפילו הפוכה עשויה המעשה היא כהוודאתו בפה שהנהו כופר ומורד בד' שהוא ביהרג ואל יעבור.

נראה; שבמדינה כמדינה צרפת התקומם העם הצרפתי במרד נגד המלך הנהגתו חוקיו ומשפטיו, המורדים עצם גילו את דעתם כי לא איכפת להם אם אלו מתחוק העם הצרפתי שהנים עם המלך ישארו כמו איזה מפלגה או חברה בתוך מדינתן צרפת השומרים נאמנות למלך באופן פרטיכם, אפילו שיוכזו באיזה עיר אפילו תה' "פריז" שם ינהיגו את חייהם הפרטיים כפי רוחם בנאמנותם למלך, הנהגתו חוקיו ומשפטיו, כמובן באופן שלא פוגעים נגד הנהגתה הכללית של המורדים על המדינה כולה ולא מונעים את מהלכה ביניהם.

אם יהיו כאלה שבשם נאמני המלך יכתירו את עצם ולמעשה יכללו את עצם בין המורדים במלך וيشתפו פעולה עמם ובתוכם לעשות את פעלת המרד כמוותם להוריד את המלך מלכותו על מדינת צרפת,

ויפרשו את כוונתם: להיות כי המורדים הלא מרשים את אלה הנשאים עם המלך שישארו כמו איזה חברה או מפלגה או אפילו שירוכזו באיזה מקום שם ינהגו את עצם באוּן פרטיו על פי נאמנותם למלך מנהגו חוקיו ומשפטיו, שמתוך השתפותם זאת בפועלות המרד הכללי נגד המלך להוציא את מלכוֹתו מהעם הערבי, ימצאו כלולים בין המורדים וגם יהיו להם עיִז' חילק בהנהגת המרד למען עלה בידם על ידי זה לקיים ולחזק את מעמדם של אותה חברה מפלגה או עיר, שתשתאר מושה מאת המורדים לנаг את חייהם הפרטיים לפי נאמנותם למלך. הלא כל בר דעת יבין וידין את אלו כי הנם רק מכנים את עצם לנאמני המלך, אבל למשה הנם מורדים בין שאר המורדים המורדים את מלכוֹתו של המלך מדינת צרפת, ומה שמספרים את כוונתם כדי על ידי זה להחזיק להם מעמד כחברה פרטית שומרת בחיה הפרטאים נאמנות למלך על ידי חברותם בין המורדים ממה שהנהגת המרד תעניך להם זה לא משנה ולא מעט את פעולות המרד שעושים בין המורדים נגד מלכוֹתו הכללית של המלך מליהודה פועלות מרד.

והכל גם יבינו כי המורדים אשר כבשו ההנהגה הכללית של המדינה מתוך הליכה בסolidarot כזו ביןיהם ובידם הכל ואשר משאת נפשם היחידי להמריד את כל הנמצא במדינה צרפת נגד המלך, לא יאריך ויעכלו גם את חברי חברה או מפלגה זו מנאמנותם למלך.

עבדה היום ולמחר בטולה חייב

בפרט כי השתפות בבחירה כמו לעצמה בשעתה הלא פשוט כי זה מעשה מרד גמור נגד הקב"ה הגרועה מכל עבודה לכוכבים שבעולם, אם על עדיה בישראל שזו לעבור על איזה מצוה שתהיה ועשו אותה ביד רמה כותב הרמב"ם (במוראה חלק ג' פרק אחד וארבעים) ירגנו כולם וראי' לדבר עניין בני גד ובני רואבן וככ' והשיבו הם גם כן אם במוֹרֵד עכ"ל, כל שכן כשקיים כאלה המהפקים את כל קערת עם ישראל על פיה משתפים ובוחרים הנהגה בשם ישראל ועל אוכלסי ישראל על יסודות הכפירה ומרידה בד' ובתורתו מנהיגים ביזה מתשעים אחוז כופרים ומורדים בד' ובתורתו שאין ספק שפעולות ההשתפות היא פועלות מרד הגראעה מעבודה לכוכבים וטענת הצלות- ליהדות שתבא על ידי השתפות זו היא כמובן למחר לבית מיניהם זה על ידי ההשתפות של השומרי תורה ומצו' יעשו הצלות-ליהדות.

דיהינו עשית פעולות מרד בהשתתפות בין המורדים להעים הנהגת מרד נגד הקב"ה, זהו היום בעית הבחירה המרדנית, וההצלה על ידי זה תבא שארבעה גיבורים אלה יפלו בהישבות של הכנסת המינים לאחר, הלא זו גם' מפורשת סנהדרין דף צ' ע"א וז"ל: ובעובדת כוכבים אפילו אומר היום עיבודה ולמחר בטולה חיב עכ"ל, כלומר: הנהו נביא שקר וחיבחןך, רמב"ם פרק ח' מהלכות יסודי התורה הלכה ה' ז"ל בד"א בשאר מצות אבל בע"ז אין שומעין לו ואפילו לפיה שעיה ואפילו עשה אותן ומופתים גדולים ואמר שה' צוהו שתעבד עובדת כוכבים היום בלבד או בשעה זו בלבד הרי זה דבר סרה על ד' עכ"ל, כל שכן מעשה מינות שהוא הרבה יותר גרווע ויתר חמוץ מעבודת כוכבים כמו אמר הכתוב מפורש בתורה: והנפש אשר תעשה ביד רמה את ד' הוא מגדר, ד' ישרנו, רחמנא יצילנו מדעות כפירה ומינות כאלה.

דיהינו עשית פעולות מרוד בהשתתפות בין המורדים להעמיד הנהגת מרוד נגד הקב"ה, וזה היום בעת הבחירה המרדנית, וההצלה על ידי זה תבא שארכעה גיבורים אלה יפעלו בהישבות של נסת המינים למחר, הלא זו גם' מפורשת סנהדרין דף צ' ע"א ו"ל: ובבעודת כוכבים אפילו אומר היום עיבודו ולמחר בטולה חייב עכ"ל, כלומר: הנהו נביא שקר וחיב חנק, רמב"ם פרק ח' מהלכות יסודי התורה הלכה ה' ו"ל בד"א בשאר מצות אבל בע"ז אין שומען לו ואפילו לפיק שעה ואפילו עשה אותן ומופתים גדולים ואמר שה' צוהו שתעבד עבדת כוכבים היום בלבד או בשעה זו בלבד הרי זה דבר סרה על ד' עכ"ל, כל שכן מעשה מינות שהוא הרבה יותר גרווע יותר חמור מעבדת כוכבים כאמור הכתוב מפורש בתורה: והנפש אשר תעשה ביד רמה את ד' הוא מגדר, ד' ישרנו, רחמנא יצילנו מדעות כפירה ומינות כאלה.